

Onsdag den 22. februar 2012 (D)

-

49. møde

Onsdag den 22. februar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

- 1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).
- 2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Når statsministeren på sit pressemøde den 7. februar 2012 udtaler, at kommunerne ikke får lov til at hæve parkeringsafgifterne, men at regeringen samtidig ikke vil fremsætte et lovforslag, der ændrer på det nuværende parkeringsafgiftsloft, som blev indført under VK-regeringen, betyder det så, at kommunerne godt må hæve parkeringsafgifterne inden for VK-regeringens loft, uden at det medfører en reaktion fra regeringen, eller betyder statsministerens udtalelser, at kommunerne under ingen omstændigheder må hæve de nuværende parkeringsafgifter eller indføre nye, uden at regeringen vil gribe ind? (Spm. nr. S 2113).

2) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Med henvisning til Jyllands-Posten den 8. februar 2012, hvor man kunne læse, at flere borgmestre på Vestegnen, bl.a. i Herlev og Brøndby Kommune, er parate til henholdsvis at hæve og indføre parkeringsafgifter som følge af det forventede ekstra antal biler, der vil komme til området, hvis regeringens betalingsring etableres, kan statsministeren så oplyse, hvad statsministeren agter at gøre, hvis kommunerne hæver parkeringsafgifterne, som de har proklameret, når statsministeren på sit pressemøde den 7. februar 2012 udtalte, at omegnskommunerne ikke får lov til at hæve parkeringsafgifterne? (Spm. nr. S 2114).

3) Til statsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Mener statsministeren, at politiske erklæringer underskrevet af statsministeren på Danmarks vegne i forbindelse med EU-topmøder er erklæringer, der skal følges? (Spm. nr. S 2259).

4) Til statsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Mener statsministeren, at det giver mening, at statsministeren og andre stats- og regeringsledere underskriver EU-topmødeerklæringer om diverse politiske områder, hvis erklæringerne efterfølgende ikke

følges af konkret handling og EU-topmødeerklæringerne i så fald blot ender som luftige tilkendegivelser uden reel værdi, og hvad vil statsministeren konkret gøre for at sikre, at EU-topmødeerklæringerne under det danske EU-formandskab reelt følges af konkret handling?

(Spm. nr. S 2260).

5) Til finansministeren af:

Mike Legarth (KF):

Er ministeren af den holdning, at det på grund af regnefejlen i regeringsgrundlaget er nødvendigt at fordoble kravet i forhold til arbejdskraften, og at den største effekt opnås ved at sænke topskatten? (Spm. nr. S 2169).

6) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvornår agter regeringen at fremlægge sin 2020-plan, så offentligheden kan få indblik i regeringens økonomiske vurderinger? (Spm. nr. S 2256).

7) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvad er regeringens krav til det arbejdsudbud, en kommende skattereform skal skaffe? (Spm. nr. S 2258).

8) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til den indbrudsbølge vendt mod danskere, der i øjeblikket foregår i Vollsmose? (Spm. nr. S 2076).

9) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil ministeren genoverveje forslaget om at oprette en specialstyrke under politiet for at sikre den tilstrækkelige viden og hurtige indgriben i børnebortførelsessagerne, som efter Danske Familieadvokaters og spørgerens opfattelse er så afgørende? (Spm. nr. S 2261, skr. begr.).

10) Til justitsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at det er rimeligt at pålægge lastbilchauffører en bøde på op til 16.000 kr. og give dem en betinget frakendelse af kørekortet på grund af en overtrædelse af køre-hvile-tids-reglerne på mellem 2 og 6 minutter?

(Spm. nr. S 2236).

11) Til justitsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, ligesom spørgeren, at det vil føre til en mere effektiv og rimelig kontrol med indsigt i branchens særlige vilkår med køre-hvile-tiderne, hvis der bliver oprettet en særlig kontrolenhed, som udelukkende skal beskæftige sig med lastbilbranchen og køre-

hvile-tids-reglerne, efter inspiration fra den velfungerende tyske BAG-model (Bundesamt für Güterverkehr)? (Spm. nr. S 2239).

12) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Set i lyset af ministerens udtrykte holdning om at øge selvstyret på universiteterne er ministeren så enig i, at universiteterne bør have bygningsmæssigt selveje, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre gennemførelse af dette for universiteterne, som det f.eks. er sket for gymnasier og professionshøjskoler?

(Spm. nr. S 2254, skr. begr.).

13) Til skatteministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvordan er ministeren nået frem til, at omsmeltning af flasker er mindre miljøbelastende end genbrug af flasker, da det står i modsætning til Miljøstyrelsens beregninger, som bl.a. fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 204 fra folketingsåret 2008-09, hvor der står, at omsmeltningen af glasskår giver en merudledning af 11.310 t $\rm CO_2, 47~t~SO_2~og~46~t~NO_x~i$ forhold til genbrug af flasker? (Spm. nr. S 2255).

14) Til skatteministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvorfor har ministeren ikke genoprettet emballageafgiften for vin og spiritus til niveauet før vedtagelsen af lovforslag nr. L 204 fra folketingsåret 2008-09, når nedsættelsen af afgiften betyder, at 200-250 hårdtarbejdende i flaskegenbrugsvirksomheder mister deres arbejde? (Spm. nr. S 2257).

15) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren, at årsagen til, at lovforslaget om en betalingsmur udskydes gang på gang, er, at der er uenighed internt i regeringen om projektet, eller er det bare et udtryk for, at regeringen endelig har indset, at det kræver langt grundigere forberedelser end først antaget?

(Spm. nr. S 2244).

16) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Set i lyset af de store udfordringer, der ligger i at skaffe finansiering til en lang række infrastrukturprojekter, samt at der i årene 2014-2020 vil være brug for yderligere 800 mio. kr. årligt til vejvedligeholdelse, anser ministeren det så for realistisk at bruge mange millioner kroner på anlæg af en betalingsring, hvis provenu er meget usikkert?

(Spm. nr. S 2246).

17) Til transportministeren af:

Inger Støjberg (V):

Kan ministeren bekræfte ligestillings- og kirkeministerens svar på spørgsmål S 1981, hvoraf det fremgår, at Transportministeriet vil ligestillingsvurdere det kommende lovforslag om en trængselsafgift i København, og vil ministeren redegøre for, hvad en sådan ligestillingsvurdering skal vise, før ministeren er klar til at skrinlægge planerne om en betalingsring?

(Spm. nr. S 2247, skr. begr.).

18) Til transportministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med flere fremtrædende socialdemokratiske ordførere i, at provenuet fra en fremtidig betalingsring ikke hensigtsmæssigt bruges til at sænke prisen på billetter til den kollektive tra-fik?

(Spm. nr. S 2249, skr. begr.).

19) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at folk med handicap ikke kan tage den nødvendige hjælp med på ferie på grund af stive paragraffer, jf. artiklen »Handicappede afskåret fra udlandsrejser« i Dagbladet Roskilde den 14. februar 2012, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at mennesker med handicap har lige muligheder for at komme ud at rejse?

(Spm. nr. S 2209).

20) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvilket signal sender det – efter ministerens opfattelse – i forhold til integrationen af indvandrere og efterkommere heraf, at Socialdemokratiet har Muhammed Aslam som partimedlem og siddende i Københavns Borgerrepræsentation?

(Spm. nr. S 2242).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 88 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om jordforurening og forskellige andre love. (Implementering af direktivet om industrielle emissioner, digitalt tilladelses-, godkendelses- og tilsynssystem, afgitringer ved ferskvandsdambrug og regulering af anvendelse af uorganisk gødning m.v.)).

Ministeren for ligestilling og kirke og ministeren for nordisk samarbejde (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 89 (Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Finansiering af præstestillinger m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. 90 (Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter. (Adgang til at øge antallet af suppleanter i Arbejdsretten)),

Lovforslag nr. 91 (Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden og ret til ferie for modtagere af kontanthjælp og særlig ydelse m.v.)) og

Lovforslag nr. 92 (Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Ændring af prisloftet på 6 ugers selvvalgt uddannelse)).

Marie Krarup (DF) og Alex Ahrendtsen (DF):

Forespørgsel nr. 25 (Vil ministeren redegøre for, hvad konsekvenserne af den politiske aftale om en samlet reform af de gymnasiale uddannelser i Danmark (gymnasiereformen) fra 2003 med start i 2005 har været, herunder redegøre for, hvorvidt regeringen overvejer ændringer i aftalen og i givet fald redegøre for hvilke?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlem af Folketinget Leif Mikkelsen (LA) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om en privatfinansieret havnetunnel i København.

(Beslutningsforslag nr. B 38).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i denne spørgetime har statsministeren udpeget børne- og undervisningsministeren og kulturministeren.

Til børne- og undervisningsministeren er der anmeldt følgende spørgere:

Karen Ellemann (V)

Alex Arendtsen (DF)

Til kulturministeren er der anmeldt følgende spørgere:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Ellen Trane Nørby (V)

Inger Støjberg (V)

Alex Arendtsen (DF)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgere?

Det er ikke tilfældet.

I første runde har spørger og minister begge 2 minutters taletid, og derefter er der to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til fru Karen Ellemann for spørgsmål til børne- og undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 86

Karen Ellemann (V):

Tak for det, formand. Jeg vil naturligvis benytte lejligheden i dag til her i spørgetiden at få en dialog med ministeren om det bebudede kommende lovforslag omkring det frie valg – cementeringen af det frie valg. Det var således, at man i Kristeligt Dagblad her forrige uge, jeg mener, det var omkring den 10. februar, kunne læse ministeren udtale, at kommunerne for fremtiden bør have bedre redskaber til at sortere eleverne. I den forbindelse vil jeg blot spørge ministeren, om det så betyder, at det frie skolevalg reelt kommer til at blive begrænset. Den her endelige cementering af det frie skolevalg, som ministeren jo ellers har erklæret med præsentationen af det kommende lovforslag, som blev præsenteret her i forgårs, forekommer i hvert fald umiddelbart at være lidt dobbeltsidigt eller i hvert fald lidt modsatrettet. Og det er sådan set mit første helt konkrete spørgsmål til

ministeren, altså om det kommende lovforslag kommer til at betyde en reel begrænsning af det frie skolevalg.

KL 13:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:03

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt takke for spørgsmålet, for jeg kan godt forstå spørgerens forvirring. Det var børne- og undervisningsministeren også lidt, da artiklen i Kristeligt Dagblad var ude, for i virkeligheden handlede hele interviewet om, hvordan man kunne gøre noget i forhold til at understøtte tosprogede elevers faglighed og sørge for, at der kom en mangfoldig skole i stedet for A- og B-skoler i forhold til opdeling, når forældre valgte en anden skole end den lokale distriktsskole. I den forbindelse figurerede der pludselig et citat, som spørgeren også siger, i forhold til sortering, som jeg selv var lidt overrasket over i den sammenhæng, fordi det så blev koblet op på, at det lød, som om regeringen ville komme med et forslag, der ville begrænse det frie skolevalg i stedet for det, som vi rent faktisk ønsker. Så det er jo en god anledning for mig til at præcisere, hvad det er for et lovforslag, som vi håber vi kan nå i hus med, for det kræver jo en drøftelse med folkeskoleforligskredsen, som er blevet indkaldt til møde her i løbet af de næste dage.

Det, regeringen spiller ud med, og som jeg håber bliver modtaget positivt, er for det første, at forsøget med udvidet frit skolevalg bliver gjort permanent. Det er sådan, at forsøget har været i gang siden 2005, og der har været en evaluering, der viser, at i langt de fleste kommuner fungerer det rigtig fint, forældrene er utrolig glade for muligheden for frit skolevalg, men der er nogle kommuner og enkelte skoler, der har nogle helt konkrete og reelle problemer. Det handler f.eks. om, at der er nogle forældre, der bruger det frie skolevalg og ønsker, at deres barn skal komme ind, hvor der kun er en enkelt klasse på det pågældende klassetrin, det kan være en sårbar klasse, hvor der er uro, og der kan være nogle andre problemer. Her vil vi gerne vil give skolelederen mulighed for at søge en dispensation og sige, at af hensyn til at beskytte klassen, som har nogle udfordringer, vil det ikke kunne gå, at der kommer en ekstra elev ind. Det er med en pædagogisk begrundelse, som kommunalbestyrelsen så skal sige ja til, og som skolelederne har efterlyst. Men det er i de helt særlige tilfælde, at man kan søge om den dispensation.

Det andet, vi også gerne vil drøfte, er at give mulighed for, at kommuner kan søge om at lave et forsøg, f.eks. med udvidede skoledistrikter med flere skoler inden for det samme skoledistrikt, fordi det giver en mulighed for at lave en mangfoldig skole i stedet for den opdeling, vi ser i enkelte kommuner, mellem såkaldte ressourcestærke og mindre ressourcestærke skoler. Så det er det, vi vil drøfte, men udgangspunktet er, at vi gerne vil gøre det frie skolevalg permanent.

Kl. 13:05

Formanden:

Fru Karen Ellemann.

Kl. 13:05

Karen Ellemann (V):

Tak for et fyldestgørende svar og også tak for cementeringen af, at måden, ministeren var citeret på i Kristeligt Dagblad, så ikke harmonerer med det lovforslag, som er på vej. Det er jo fuldstændig korrekt, at jeg tager forskud på glæderne, for vi har en drøftelse her allerede mod slutningen af den her uge, men ikke desto mindre er det jo indlysende, at det er et emne, som optager rigtig mange – og selvfølgelig ikke mindst forældre til skolesøgende børn. Og i den forbindelse er det klart, at vi i hvert fald i Venstre er meget optaget af, hvad

Kl. 13:08

der så ligger i den her suspensionsmulighed, for ministeren er selv inde på, at det kan være i de tilfælde, hvor det er en sårbar klasse, og det er jeg sådan set ganske enig med ministeren i. Men med de andre muligheder, der åbnes op for i kommunerne, vil det så reelt betyde, blot som et eksempel, at man så i Københavns Kommune med dispensationen i hånden kunne sige: Nu er Københavns Kommune ét stort skoledistrikt, og dermed er det reelle frie skolevalg lige pludselig sat fuldstændig ud af spil for forældrene i Københavns Kommune?

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

De forslag, som jeg nævnte før, er nogle, som den følgegruppe, der har været til evalueringen af det frie skolevalg, er kommet med. Det er en følgegruppe, som bl.a. skolelederne, KL, lærerne og forældrene har siddet i, og de er kommet med nogle anbefalinger, som lige præcis går på to ben, nemlig ved at gøre det frie skolevalg permanent og ved at give nogle redskaber til de kommuner, der har nogle konkrete problemer. Jeg vil meget gerne drøfte de reelle bekymringer, som jeg mener følgegruppen bredt peger på, med folkeskoleforligskredsen, altså hvad der vil være den rigtige måde at løse problemerne på. Derfor vil jeg personligt sige, at jeg har svært ved at forestille mig, at det ville kunne gå igennem at lave en hel kommune til et kæmpestort skoledistrikt, men det er heller ikke det, jeg har hørt kommuner foreslå. De har foreslået, at man sådan helt lokalt tager udgangspunkt i den skolestruktur, den befolkningssammensætning, der er, og at man så kan lave nogle forsøg med nogle anderledes måder at tænke skoledistrikter, men ikke at en hel kommune er ét skoledistrikt, for så har man jo i realiteten sat det frie skolevalg ud af kraft. Men det er noget, jeg gerne vil drøfte med folkeskoleforligskredsen, og jeg håber, der er enighed om, at det er en reel bekymring, og at vi skal give et værktøj til kommunerne til at løse det.

Kl. 13:07

Formanden:

Fru Karen Ellemann for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:07

Karen Ellemann (V):

Jamen tak for det svar. Jeg er også meget glad for, at ministeren bekræfter, at det her reelt set ikke går hen og bliver et carte blanche til fuldstændig at kunne nedlægge skoledistrikter og dermed helt reelt afskaffe det frie valg. Jeg er med på, hvis ministeren ikke kan gå helt i detaljer her, for vi har som nævnt drøftelsen her om et par dage, men mit spørgsmål er selvfølgelig, hvordan ministeren vil beskrive den her snævre mulighed sådan lidt nærmere, hvad det er for nogle redskaber. Vi har været inde på et konkret eksempel i forhold til en sårbar klasse, og kan det også være en kommune, som kigger på sine folkeskoler og siger: Jamen vi vil altså have præcis den her sammensætning, og så bruger vi de regler, nemlig at der skal være så og så mange børn med de og de interesser? Altså, hvor langt går de her snævre muligheder i ministerens optik?

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil sige lidt om en af de andre anbefalinger, der ligger fra gruppen, og den går på, at en skoleleder i helt særlige tilfælde kan søge om en dispensation for at beskytte klassen. Og jeg vil godt understrege, at det handler om at beskytte klassen, det handler ikke om, at man skal have lov til at sige: Den elev synes vi ikke passer til vores skole eller til vores klasse. Det er helt konkret, og at det lige præcis med den klasse vil give så store problemer, og så er det jo en afvejning af den enkelte i forhold til flertallet, der er i klassen. Det vil typisk være noget, man kan støde ind i på små skoler, hvor der kun er ét spor, og det har betydning, hvis der er nogle forældre, der siger, at de godt kunne tænke sig, at deres barn skal starte i 3. klasse, men hvis der kun er én 3. klasse – det kan være lige præcis den 3. klasse, der har nogle helt særlige problemer – kan man jo ikke henvise til en anden 3. klasse på den samme skole, for der er ikke flere 3. klasser. Og det er der, man skal bruge en helt konkret begrundelse, og igen vil jeg sige, at det ikke er skolelederen selv, der kan træffe beslutningen, det er med en indstilling til kommunalbestyrelsen. Det er det forslag, der ligger der, og som jeg selv er positiv over for vi bør føl-

Kl. 13:09

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til børne- og undervisningsministeren. Vi har et til til børne- og undervisningsministeren, og det er af hr. Alex Ahrendtsen. Værsgo.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 87

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Jeg ville egentlig have stillet nogle spørgsmål om frit skolevalg, men det har fru Karen Ellemann jo spurgt glimrende om, og der er også blevet svaret pænt på det. Derfor havde jeg tænkt mig, at vi skulle snakke lidt folkeskolereform i stedet. Det er jo efterhånden en del bekendt, at ministeren er inspireret af det, der er sket i Canada i sidste 8-10 år, ministeren har udtalt sig meget positivt, og vi har også begge været til en meget spændende konference.

En af de ting, der er så vidunderligt ved det, der er sket i Canada, er, at det er blevet sat i gang uden det store ståhej i pressen; ikke gedulgt eller hemmeligt, men det blev sat i gang, og så fik man de forskellige parter, der før var meget uenige, til at sætte sig sammen og arbejde, og siden hen blev politikerne så koblet på, og så tog de det til sig og gik ud i pressen og sagde: Det er det her, vi skal. De havde selvfølgelig besluttet det, de havde sat det i gang, men de havde ikke det store behov for at gå voldsomt ud.

Det, jeg så har lagt mærke til, er, at ministeren her for nylig er gået meget åbent ud og har sagt: Det er det, vi skal, det her er det, som ministeren vil arbejde for, i stedet for måske på forhånd at indbyde til et samarbejde og så efterfølgende gå ud i pressen. Og der er det i første omgang mit spørgsmål: Vil ministeren fortsætte den måde at arbejde med en folkeskolereform på? Har ministeren behov for hele tiden at gå ud i pressen og melde ud i stedet for lige at stikke fingeren i jorden, få etableret et reelt partnerskab, ikke bare med interesseorganisationerne, men også med forligspartierne, hvoraf Dansk Folkeparti jo er et af dem? Vi er meget interesseret i at hjælpe ministeren, så man kan løfte folkeskolen fagligt over en bred kam.

Så mit indledende spørgsmål er: Vil ministeren fortsætte den stil? Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12 Kl. 13:15

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for spørgsmålet. Det er jo en god anledning til at sige, hvordan vi vil gribe processen om en reform af folkeskolen an. Nu er det jo spørgeren bekendt, at vi har haft rigtig gode drøftelser, både i folkeskoleforligskredsen og også ved individuelle møder med alle partierne, da jeg kom til som ny børne- og undervisningsminister. Og det har jo netop været for at få en dialog med det samme om, hvad der ligger de forskellige partier på sinde, når vi skal snakke om en reform af folkeskolen.

Det, som vi har gjort, er at sige, at der er nogle få, men meget vigtige faglige opgaver, vi gerne vil løfte i folkeskolen, bl.a. også med inspiration fra Ontario. Man er nødt til at fokusere på det, der er det allervigtigste. Og det, vi har meldt ud, er, at vi ønsker, at man skal kunne måle, at danske elever bliver dygtigere til dansk og matematik.

Det kan man gøre på mange forskellige måder, og det er bl.a. det, vi inviterer både til et bredt partnerskab om og til en drøftelse med alle Folketingets partier, herunder selvfølgelig folkeskoleforligskredsen, om. Vi har da derfor også allerede sendt en invitation ud til Folketingets partier om, hvordan partierne vil blive involveret i drøftelserne, og vi har også inviteret partnerskabet, der består af skolelederne, skolelærerne, kommunalbestyrelserne, forældrene, eleverne og pædagogerne, sådan at vi har et bredt samarbejde og en rådgivning om, hvordan vi kommer i mål med at løfte fagligheden.

Jeg tror, det er vigtigt at have de der få faglige pejlemærker, for det, vi kan se, er, at der faktisk er 15 pct. af eleverne i Danmark, som reelt er funktionelle analfabeter, det vil sige, at de har lært dansk, men de kan ikke bruge det f.eks. til at gennemføre en ungdomsuddannelse. Men hvad der måske ikke har været så meget opmærksomhed på, er, at der er 17 pct. af eleverne, som ikke kan tilstrækkeligt matematik til, at de kan bruge det videre. Og vi kan se, at det drejer sig om elever, der ikke har forældre, som kan hjælpe dem derhjemme, fordi forældrene ikke har uddannelse, vi kan se, at der er en del tosprogede elever, og vi kan se, at der desværre er rigtig mange drenge, der bliver hægtet af.

Det er det faglige løft, vi vil lave. Vi vil invitere, som vi har gjort, til et partnerskab, og jeg glæder mig også til at samarbejde med Dansk Folkeparti om, hvordan vi kan løfte fagligheden, for jeg tror faktisk, at vi er en bred kreds, der er interesseret i at kunne skabe det faglige løft af alle og specielt af dem, der bliver hægtet af.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:14

Alex Ahrendtsen (DF):

Jamen tak for det. Det glæder mig, at jeg skal forstå pressedeltagelsen som en åben invitation, og at det efterfølgende arbejde vil foregå andre steder, så vi kan gøre et seriøst stykke arbejde.

Det andet, jeg vil stille spørgsmål om, er de faglige organisationer. Også i Canada havde man store problemer, regeringen og de faglige organisationer. Dem fik man løst, man fik talt sig til rette, og man kom ind i et ordentligt partnerskab.

Hvordan ser ministeren muligheden i forhold til Danmarks Lærerforening, der jo de sidste mange år – synes Dansk Folkeparti – har ført de korslagte armes politik? Tror ministeren på, at Danmarks Lærerforening ville kunne løfte dette partnerskab også på undervisningstiden, som jo er det store stridspunkt for øjeblikket?

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg har allerede et rigtig godt samarbejde med Danmarks Lærerforening, og jeg er helt sikker på, at det fortsat vil være rigtig godt, når vi også drøfter, hvordan vi reformerer folkeskolen.

Jeg tror, at man skal adskille det. Et er, når vi skal drøfte, hvordan vi udvikler indholdet i folkeskolen; noget andet er, når der kommer overenskomstforhandlinger i forhold til løn- og arbejdstid. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at regeringen gerne ser, at vi finder en løsning, sådan at lærerne har mere tid sammen med eleverne til kerneopgaven undervisning i ordets bredeste forstand, men det er jo noget, der hører til overenskomstforhandlinger, herunder også de lokale forhandlinger, som der er ude i kommunerne med lærerne.

Men det ændrer ikke ved, at i forhold til partnerskabet har jeg en rigtig god formodning om, at vi får et utrolig godt og tæt samarbejde, og allerede nu har vi valgt i Børne- og Undervisningsministeriet at støtte et stort læseprojekt, et nationalt læseprojekt, som Danmarks Lærerforening har haft med et antal kommuner, og som handler om faglig læsning på alle klassetrin. Vi synes, at der er så gode erfaringer allerede nu med det projekt, Danmarks Lærerforening har sat i gang, at vi har valgt at støtte det økonomisk, så det kan bredes ud til flere skoler.

Det er bare et godt eksempel på, at vi selvfølgelig griber enhver mulighed for at samarbejde med nøgleaktørerne, som er lærerne, herunder om faglig læsning, som de er godt i gang med – det er en mærkesag – for lærerne er også optaget af, at eleverne får et løft, bl.a. i dansk.

Kl. 13:16

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen for sidste spørgsmål.

Kl. 13:16

Alex Ahrendtsen (DF):

Den helt store succes fra Canada – eller Ontario, for det er jo Ontario, vi taler om – har jo været, at de har løftet især den faglig svage del i folkeskolen, og derved er de så også rykket op på PISA-niveauet blandt de tre bedste. Hidtil har det jo i mange år været sådan, at det har været en dårlig undskyldning for en skole at ligge i et socialt belastet kvarter. Erfaringerne i Ontario viser, at det ikke er nogen dårlig undskyldning. Det viser erfaringerne også fra Tower Hamlets i London. Så hvad vil ministeren gøre, for at vi kommer ud af den trædemølle, at fordi man som skole ligger i et belastet kvarter, skal vi ikke stille krav til dem? Vil ministeren også stille krav til de skoler, så de giver eleverne en faglig god undervisning og ikke henviser til integrationsproblemer, tosprogethed, socialt ressourcesvage familier og den slags? Vil ministeren være med til at tage fat i det, fordi det er der, at det store problem kommer til at være også i Danmark?

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:17

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er enig i, at en af de ting, der er meget inspiration at hente i fra Ontarios måde at arbejde med deres grundskole, lige præcis er, hvordan man bliver bedre til også at integrere og løfte fagligheden for de elever med anden etnisk baggrund. Vi har jo allerede taget en række initiativer i ministeriet, og et af dem, jeg gerne vil fremhæve her, er et samarbejde med 14 skoler, hvor der er mange elever med anden etnisk baggrund, og hvor de faglige resultater ikke har været i top.

Det, vi har gjort i samarbejde med dem – de ligger fordelt i seks forskellige kommuner – er, at der har vi koblet ministeriets tosprogstaskforce på, noget praksisforskning, evaluering, og har sat et helt konkret forsøg- og udviklingsprojekt i gang for at løfte fagligheden på de skoler og sprede de resultater til andre skoler, som også har mange elever med anden etnisk baggrund. For den bedste måde at integrere eleverne med anden etnisk baggrund på er selvfølgelig, at de får en rigtig god grunduddannelse med sig, fordi det er adgangsbilletten videre, både til at komme ind på en ungdomsuddannelse og i øvrigt.

K1 13:18

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Fru Tina Nedergaard har meldt sig som den næste og sidste spørger til børne- og undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 88

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg skal blot spørge ministeren, hvorfor regeringen ikke har valgt at give hhx-taxameteret et løft i forbindelse med finansloven, når vi nu ved, at hhx-taxameteret historisk er lavere end det taxameter, man får på det almene gymnasium.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for spørgsmålet. Det er jo noget, vi har haft nogle runder om både med skriftlige udvalgsspørgsmål og også i forbindelse med nogle samråd i Børne- og Undervisningsudvalget her i Folketinget.

Det er sådan, at under den tidligere regering valgte man at prioritere en finanslovaftale sammen med Dansk Folkeparti og give et løft til hhx, fordi der var blevet lavet en analyse – det er rigtigt – der viste, at der var en ubegrundet forskel mellem taksterne. Og der er det sådan, at på baggrund af den analyse, som blev lavet i 2007, blev de ubegrundede forskelle i taxametrene udlignet igennem selektive takstforhøjelser i 2008 og 2009.

Når det så alligevel, når man kigger på bundlinjen, ser ud, som om der er forskel på, hvad en elev udløser i takst, alt efter om det er handelsgymnasiet, det tekniske gymnasium eller det almene gymnasium, er det, fordi der er forskel på uddannelsernes indhold. Og det, der er dyrest af dem, er jo det tekniske gymnasium, fordi det har laboratorier og værkstedsfaciliteter, der gør, at det bare er dyrere. Men de såkaldte ubegrundede forskelle blev fjernet af den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti på baggrund af den analyse, der blev lavet på tværs af det daværende Undervisningsministerium og Finansministerium.

Kl. 13:20

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:20

Tina Nedergaard (V):

Så det er altså ministerens opfattelse, at der ingen ubegrundede forskelle er på stx-taxameteret, altså taxameteret til det almene gymnasium, og taxameteret til hhx, sådan som finansloven ligger i dag?

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Da den tidligere regering udlignede forskellene, var det på baggrund af en grundig analyse, der blev lavet af det daværende Finansministerium og Undervisningsministerium. Så er der nogle andre forskelle, hvor man ikke kan sige, at det er på grund af taksterne, men hvor det alligevel slår igennem i forhold til økonomien – og det gælder flere af de gymnasiale retninger. Det er, fordi der er nogle historiske forskelle på bygningstakster, bare for at tage en enkelt forskel, og der er også forskel på undervisernes overenskomster, som slår igennem i forhold til økonomien. Så der er andre ting, man kan kigge på, og det er noget af det, vi i regeringen også vil have med som en del af regeringsgrundlaget, når vi kigger på et forslag til et såkaldt socialt taxameter, hvor vi vil se på, hvordan man i højere grad ikke alene i forhold til det sociale, men også i forhold til geografiske forskelle kan ligestille uddannelserne lidt bedre.

Kl. 13:21

Formanden:

Fru Tina Nedergaard for sidste spørgsmål.

Kl. 13:21

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan konstatere, at ministeren ikke mener, at der er ubegrundede forskelle mellem taxameteret til det almene gymnasium og til hhx, og det vil vi så grave lidt dybere ned i.

Jeg har lige et spørgsmål, for Venstre meget interesseret i at bidrage til arbejdet med netop en modernisering af taxametersystemet, for så vidt vi kan blive enige, og i den forbindelse blev ministeren i Landdistriktsudvalget bedt om at inddrage bl.a. Landdistriktsudvalget og naturligvis også meget gerne Børne- og Undervisningsudvalget, og der svarede ministeren kort og klart, at det ville ministeren ikke. Vil ministeren her over for Folketinget begrunde, hvorfor Folketinget ikke bliver inddraget i det meget væsentlige arbejde, som ligger til grund for den økonomi, man har ude på de selvejende institutioner?

Kl. 13:21

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:21

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er ikke en korrekt udlægning, som spørgeren kommer med. Det er rigtigt, at jeg var til samråd i Landdistriktsudvalget og blev spurgt netop om det sociale og geografiske taxameter, og det, som jeg sagde, og som jeg også har svaret på skrift, er, at vi kommer med et oplæg. Det er helt almindelig praksis, at når det gælder ret indviklet og teknisk kompliceret stof, bliver der nedsat et ekspertudvalg, der kommer med et oplæg til det, og når det oplæg er der, har vi selvfølgelig en drøftelse med alle relevante parter, herunder partierne. Sådan skal det selvfølgelig være. Og der skal jo også laves en aftale om det, så det er helt sikkert, at partierne også kommer på banen.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til spørgeren og til børne- og undervisningsministeren, som nu er frigjort til andet arbejde.

Den næste, der skal svare på spørgsmål, er kulturministeren, og den første spørger til kulturministeren er hr. Flemming Damgaard Larsen, værsgo.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 89

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det.

Det er jo således, at her i Danmark som i så mange andre lande har vi en meget væsentlig kulturarv bestående af de fredede bygninger, de bevaringsværdige bygninger, og så har vi også middelalderkirkerne. Middelalderkirkerne er ikke kulturministerens område, det ved jeg godt, men de fredede og de bevaringsværdige bygninger er Kulturministeriets område, og det er et område, der er under pres i disse år. Der vil jeg spørge ministeren, om ministeren har til hensigt at få formuleret en forstærket politik på området, der gør, at det bliver nemmere og stærkere at fastholde den kulturarv, som vi har i de fredede og de bevaringsværdige bygninger.

Kl. 13:23

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:23

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Tak for spørgsmålet.

Det er jo sådan, at ansvaret for og arbejdet med kulturarvsprojekter og -udfordringer ligger i Kulturstyrelsen. Der foregår et seriøst arbejde, og jeg er ikke vidende om, at der er en udfordring på det her område for øjeblikket. Det er klart, at alle budgetter er under pres, men med den viden, jeg sidder inde med dags dato, er det ikke sådan, at der ligger større sager på ministeriets bord, hvor vi står med uløste udfordringer, når det kommer til kulturarven. Hvis det er en konkret sag, spørgeren henviser til, er jeg selvfølgelig nysgerrig, men generelt er det klart mit indtryk, at det foregår særdeles seriøst, og at man tackler de udfordringer, der er på området.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

KL 13:24

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Nu er det ikke således, at jeg er ude efter Kulturstyrelsen, på ingen måde. Jeg mener ikke, der er et problem der, men det, der er et problem, er, at det er meget dyrt og det bliver dyrere og dyrere at foretage sikring og vedligeholdelse af de fredede og bevaringsværdige bygninger, og der er det jo de private ejere, der har den forpligtelse. Og det er der, jeg så synes jeg det kunne være meget interessant at høre, om ministeren kunne finde på at få formuleret en politik, der i forstærket grad sikrer mulighederne, økonomisk og på anden måde, for ejerne af de fredede og bevaringsværdige bygninger, så de nemmere kan foretage vedligeholdelse og sikre disse bygninger, som er en væsentlig del af den danske kulturarv.

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Spørgeren har jo fuldstændig ret, altså at der er flere og flere bygninger, som man kan sige har potentiale til at blive fredet, og dermed skaber man også en økonomisk udfordring i forhold til de private ejere. Men som sagt ligger der allerede en lovgivning på området, og jeg har ikke mødt behovet hos private ejere i det omfang, som spørgeren skitserer her. Men det er jo klart, at vi står over for en situation, hvor der er flere og flere bygninger, som på sigt kan gå hen og blive egnet til fredning, og dermed udfordrer vi selvfølgelig også økonomien. Men som sagt er jeg ikke vidende om den konkrete problemstilling.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:26

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo således, har jeg forstået, at regeringen arbejder med en skattereform. En del af den måde, man sikrer bygningerne på rent økonomisk i forhold til de private ejere, er jo igennem beskatningsregler og fradragsregler, og der vil jeg høre, om ministeren vil være indstillet på at inddrage det i forbindelse med en skattereform, så man ser på, om der er nogle skævheder i disse beskatnings- og fradragsregler, som gælder for fredede bygninger.

Et andet element er den lånefinansiering, som der også er mulighed for på området. Vil ministeren gå ind og se på, om det er muligt at lave en mere fleksibel, en mere smidig lånefinansiering, når man skal foretage større renoveringsarbejder i forbindelse med de bygningsfredede bygninger?

Kl. 13:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg siger da tak for alle gode ideer, som kan komme på det her område, i det omfang de er relevante og løser den problemstilling, vi står over for. Jeg tager gerne diskussionen videre, ikke bare i udvalget, men også personligt med spørgeren, for hvis der er nogle unødvendige skævheder på feltet, vil jeg gerne tage det op.

Kl. 13:27

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til kulturministeren er fra hr. Alex Ahrendtsen

Kl. 13:27

Spm. nr. US 90

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg beklager, formand, at jeg ikke var helt skarp. (Formanden: Det var også, fordi jeg blandede partierne lidt. Værsgo). Javel, det er altid godt at blande partierne.

Tak, fordi ministeren er til stede i salen. Det er jo anden gang, vi taler sammen.

Dette spørgsmål handler om EU, kultur og biografer. Biografer, der sidder på 80 pct. af markedet, har klaget til EU, fordi kommuner støtter små biografer, oftest biografer, der er drevet af en forening, eller små kunstbiografer. De ligger oftest også i udkantsområder og har derfor svært ved at klare sig i en konkurrencesituation, så de er støttet af kommunerne. Det er faldet de store på markedet for brystet. Det er nu også faldet EU for brystet, og Dansk Folkeparti er med rette rystet, for hvad kommer det dog EU ved, at kommuner støtter små biografer i udkantsområder, som ikke er til skade for de store kæder? Så mit første spørgsmål til ministeren skal være: Mener ministeren, at EU overhovedet har adkomst til dette? Altså, må de overhovedet blande sig i det her?

K1 13:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:29 Kl. 13:32

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg kender som sagt kun sagen fra avisoverskrifter, og det, som jeg er blevet orienteret om, er, at en af de større biografkæder har rejst spørgsmålet over for EU. Hele støtteprogrammet omkring kunstbiografer er jo også et EU-relateret støtteprogram.

Der kan være en udfordring med, at der finder konkurrencenforvridning sted i de her kommunalt støttede biografer, som jeg for øvrigt også selv holder meget af, fordi de sikrer, at der vises kunstfilm ude i landet, som ellers aldrig ville have haft en chance for at blive vist, og det er det, som vi også vil undersøge i Kulturministeriet. For overhovedet at få den pågældende støtte skal de her mindre biografer leve op til nogle ganske klare og præcise kunstneriske kriterier. Hvis de mindre biografer, som får den her kommunale støtte, viser de samme film som de privatejede biografer – lad os tage Harry Potter som eksempel – er vi inde i et gråzoneområde, for der er nogle krav for overhovedet at få kommunal støtte til de her små kunstbiografer, og det er, at de viser smalle og i det her tilfælde også europæiske film. Men jeg er bekendt med sagen, og vi er nu ved at undersøge, om der overhovedet er en problemstilling, som vi skal rejse.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:30

Alex Ahrendtsen (DF):

Jamen én ting er den saglige problemstilling. En anden er, at mit spørgsmål var, om EU overhovedet har adkomst til dette. Hvorfor skal EU blande sig i dette spørgsmål? Det kunne ministeren og ministeriet og Folketinget jo sagtens tage sig af. Mener ministeren virkelig, at EU skal gå ind og bestemme på også det område? Det kan da ikke være rigtigt. Hvad har de ellers mulighed for at blande sig i? Vi skal til at vedtage en musikhandlingsplan, hvor ministeren har foreslået at give nogle penge til regionale spillesteder. Skal EU også gå ind og blande sig på det område? Hvad er regeringens holdning til, at EU også blander sig i dette? Det kan da ikke være rigtigt. Det spørger jeg om.

Kl. 13:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:31

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det kan godt være rigtigt. Det er selvfølgelig en diskussion om, på hvilket niveau EU har en rolle at spille her. Det er jo sådan, at hele det filmprogram, som bl.a. de her kunstbiografer indgår i, er til for at understøtte de mindre sprog, i det her tilfælde de mindre filmsprog, sådan at vi ikke alle sammen skal producere på engelsk. Der har EU en politik på området, som kunstbiograferne indgår i, bl.a. for at sikre en europæisk filmproduktion. Så det kan man godt.

På samme måde har vi for øjeblikket i Danmark to byer, der lige nu ønsker at blive europæisk kulturby i 2017. Både Aarhus og Sønderborg kæmper om det. Der er initiativer på europæisk plan, hvor man siger, at man har lyst til at styrke den europæiske kultur i forhold til den større globale kultur. Så det er klart, at som kulturminister ønsker jeg alt det bedste for de kulturmiljøer, vi har, og jeg er også gået ind i en frugtbar dialog, når det handler om EU-relaterede samarbejdsprojekter.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen for sidste spørgsmål.

Alex Ahrendtsen (DF):

Men det her drejer sig jo om, at kommunerne støtter noget. Hvorfor skal EU blande sig i det? Sådan som jeg forstår ministeren, synes han og regeringen, at det er udmærket, at EU blander sig i dette område. Det mener vi i Dansk Folkeparti ikke, fordi EU efterhånden er blevet de stores ven. Det er de store biografkæder, det er de store multinationale selskaber, det er det ene efter det andet, som EU skal blande sig i. Det er de små fiskere, og det er de små slagtere, der ikke må det ene og det andet.

Vil regeringens politik også på kulturområdet være til fordel for de store, nemlig EU-politik, multinational politik, kædepolitik, eller vil man sørge for, at vi også har en national politik, som vi skøtter, og som vi forsvarer? Det vil jeg gerne have svar på.

Kl. 13:33

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 13:33

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg tror faktisk, at hr. Alex Ahrendtsen og kulturministeren i den grad er enige i den her sag om at støtte de små kunstbiografer. Som sagt kender jeg kun sagen fra overskrifter i aviserne og fra det, som hr. Alex Ahrendtsen nu også har fortalt. Men det, der er min opfattelse af sagen er, at der er en given biografkæde, der har klaget til EU-niveau, fordi man mener, at de her mindre kunstbiografer er inde i et felt, man kunne formulere som konkurrenceforvridning. Det vil vi selvfølgelig undersøge, fordi hvis jeg og regeringen på nogen måde kan være med til at støtte de små kunstbiografer, er det jo kun det, vi har lyst til. Som sagt er der også en problemstilling omkring konkurrenceforvridning, som man skal tage seriøst, men vi kigger på sagen og prøver at kortlægge, hvad der er op og ned i den.

Kl. 13:34

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Så er det fru Ellen Trane Nørby med et spørgsmål til kulturministeren.

Kl. 13:34

Spm. nr. US 91

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig høre kulturministeren, om kulturministeren mener, at Danmark skal overholde internationale konventioner, traktater og aftaler, som Danmark har underskrevet.

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg vil selvfølgelig mene, at hvis vi har underskrevet en traktat, skal vi i den grad efterleve den, men jeg ved ikke, hvad spørgeren specifikt hentyder til.

K1 13:34

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:34

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg håber da ikke, at det skal forstås sådan, at ministeren mener, at det skal gradbøjes, alt efter hvad der ligesom falder ministeren bekvemmeligt. Jeg går ud fra, at regeringsprogrammet står til troende, og at regeringen mener, at man skal overholde internationale konventioner og traktater. Derfor vil jeg egentlig gerne spørge kulturministeren, hvad kulturministerens holdning er til, at Danmark har underskrevet Firenzetraktaten, som jo skal sikre, at bøger og andet kulturelt materiale kan udveksles på tværs af grænser, og at regeringen nu har valgt at indføre en straftold på udenlandske magasiner, hvilket jo i høj grad vil begrænse danskernes mulighed for at anskaffe sig udenlandske kulturmagasiner og viden fra andre lande.

Kl. 13:35

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:35

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Som sagt er det også en sag, der ligger på min gode kollega skatteministerens bord, kan man sige, og der er også blevet svaret på spørgsmålet. Nu taler jeg selvfølgelig med spørgeren, men til dem, der sidder oppe på tilhørerrækkerne, vil jeg sige, at det drejer sig om på momsspørgsmålet at sidestille europæiske magasiner og salg af dem i kioskerne med de udenlandske magasiner, som kommer ind i Europa udefra. Det, der som sagt også er en diskussion i hele sagen, er, om det betyder, at vi begrænser kulturel viden, og det er også derfor, spørgeren refererer til Firenzetraktaten. Men sådan som regeringen har forholdt sig til det, er det som sagt et spørgsmål om at ligestille magasiner solgt i kiosker og magasiner solgt over nettet, så vidt jeg er orienteret.

Kl. 13:36

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:36

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes jo, at det er sådan lidt problematisk. Vi ved, at amerikanske kongresmedlemmer har bedt præsident Obama om at tage det her op med statsministeren på fredag i forbindelse med statsbesøget i USA, og at det ligger de amerikanske politikere meget på sinde, at Danmark har tænkt sig at bryde den FN-aftale, der ligger om fri kulturel udveksling og om, at man ikke må lægge straftold på kulturelt materiale.

Jeg kan se, at regeringen i et svar til Folketinget har skrevet, at man ikke vil afvente den her undersøgelse af, hvorvidt Danmark overtræder Firenzetraktaten, før man går videre med lovbehandlingen. Derfor vil jeg egentlig gerne spørge kulturministeren, hvordan kulturministeren har det med at være at være kulturminister i en regering, der har underskrevet Firenzetraktaten, som jo netop skal skabe den her kulturelle mangfoldighed, når vi ikke længere kan have en sikkerhed for, at Danmark reelt set respekterer den og dermed er med til at sikre, at viden, magasiner og kultur fra andre lande også er tilgængelig for danskere.

Kl. 13:37

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:37

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Først vil jeg sige, at jeg er rigtig, rigtig glad for at være kulturminister i den her regering. Når det så kommer til spørgsmålet om, hvor-

vidt vi skal overholde internationale traktater, som Danmark har underskrevet, vil jeg svare: Selvfølgelig skal vi det. Det er jeg også helt sikker på bliver svaret, når vores statsminister besøger Obama. Selvfølgelig skal vi overholde international lov.

Kl. 13:37

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til kulturministeren er fra fru Inger Støjberg.

Spm. nr. US 92

Inger Støjberg (V):

Tak. Jeg tror, jeg vil vælge at spørge lidt i forlængelse af det her, for når kulturministeren nu siger, at man skal overholde de konventioner, som man har underskrevet, betyder det så, at man trækker det tilbage igen?

Kl. 13:38

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:38

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Som sagt er det en sag, der ligger på min gode kollega, skatteministerens, bord. Hvis der er nogle helt konkrete spørgsmål vedrørende processen i det, vil jeg anbefale, at man stiller spørgsmålene til skatteministeren. Det, jeg bare vil understrege, er, at vi selvfølgelig skal overholde de traktater, vi har underskrevet – selvfølgelig skal vi det.

Kl. 13:38

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:38

$\textbf{Inger St\"{øjberg}} \ (V):$

Jamen det forstår jeg ikke helt, for det er jo sådan, at en regering er et kollektiv, og derfor er det jo sådan, at man svarer på hele regeringens vegne. Derfor går jeg også ud fra, at kulturministeren selvfølgelig kan svare på det her. Når der bliver sagt, som der bliver sagt fra kulturministerens side her i dag, så må vi jo så også gå ud fra, at det betyder, at man trækker det lovforslag tilbage, som ligger på bordet nu

Kl. 13:39

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 13:39

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Som sagt er jeg er ikke bekendt med selve procesforløbet i sagen, men jeg vil meget gerne undersøge det og komme tilbage med et skriftligt svar. Men jeg vil ikke begynde her og nu at udtale mig om nogle detaljespørgsmål, som jeg simpelt hen ikke har konkret viden om, altså selve procesforløbet, og hvor sagen er i processen.

Kl. 13:39

Formanden :

Fru Inger Støjberg for sidste spørgsmål.

Kl. 13:39

Inger Støjberg (V):

Jamen man kan jo ikke sige, at det her er et processpørgsmål – det er jo helt principielt – og når ministeren siger, at man ikke vil bryde nogle konventioner eller noget som helst, som man har skrevet under

på, så må ministeren jo også i dag kunne sige, at det så er ensbetydende med, at man trækker lovforslaget tilbage. Så enkelt må det jo være, for ellers hører alting op. Altså, man kan jo ikke indtage to holdninger til det her. Hvis man siger, at man ikke vil bryde konventioner, så må det betyde, at man trækker lovforslaget tilbage – det kan man jo egentlig bare sige ja eller nej til.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det, der jo er sagen her, er, at spørgeren siger, at der er et brud på traktaten, og det er jo ikke givet, at der er det. Det eneste, jeg siger, er, at selvfølgelig skal dansk lovgivning leve op til de traktater, vi har underskrevet.

Kl. 13:40

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål til kulturministeren er fra hr. Mads Rørvig. Værsgo.

Kl. 13:40

Spm. nr. US 93

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg vil også godt blive ved det her emne. Man kan jo forstå på debatten, at kulturministeren er i tvivl om, hvorvidt L 12, som vi behandler her i Folketinget, er i strid med Firenzekonventionen, der jo faktisk i 2009 blev en forordning i EU. Synes ministeren ikke, det er rimeligt, at man, hvis man er i tvivl om, hvorvidt et lovforslag er konventionsstridigt eller ej, så venter på at få en afklaring på, hvorvidt lovforslaget er konventionsstridigt eller ej, før man fortsætter behandlingen her i Folketinget?

Kl. 13:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:40

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Som sagt ligger behandlingen ikke under mit ministerium, og derfor bliver jeg jo også nødt til at henvise til skatteministeren i forbindelse med denne sag, og det vil jeg blive ved med at gøre. Jeg vil bare understrege, at de traktater, Danmark har underskrevet, skal vi selvfølgelig leve op til, og det skal de lovforslag, der bliver fremsat, også matche.

Kl. 13:41

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:41

$\pmb{Mads}\; \pmb{R\textit{\o}rvig}\; (V) :$

Altså, som folketingsmedlem kan jeg jo ikke rigtig tage mig af, hvem i regeringen der har fået til opgave at behandle det her lovforslag. Nu er kulturministeren hernede i salen i dag – Firenzekonventionen hører under kulturministeren, og derfor spørger vi kulturministeren og forventer svar fra kulturministeren. Det synes jeg er meget fair.

Det er jo ikke kun mig, der har den opfattelse, at det strider mod Firenzekonventionen. Lektor og ekspert i EU-ret Troels Michael Lilja og juraprofessor Sten Schaumburg-Müller siger i Politiken den 5. januar, at det klart er et brud på Firenzekonventionen. Så er det rent principielt – det kan kulturministeren godt svare på – hvis kulturministeren er i tvivl om, hvorvidt en lov strider mod en FN-konvention og en EU-forordning, ikke naturligt at vente med at behandle lovforslaget, indtil det er blevet afklaret?

Kl. 13:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:42

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jo, hvis kulturministeren var i tvivl om det. Altså, jeg får det præsenteret her, og jeg vil bare igen sige, at jeg meget gerne vil komme tilbage med et skriftligt svar på, om der er tilfælde, hvor det her overskrider de traktater, vi har underskrevet. For selvfølgelig skal lovgivningen leve op til de traktater, vi har underskrevet, det er der ingen tvivl om.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:42

Mads Rørvig (V):

Nu får ministeren det ganske vist præsenteret her, men ministeren har svaret på spørgsmål – også fra mig – om det flere gange. Så sent som i dag har Folketinget fået et svar oversendt fra ministeren, så det er ikke førte gang, ministeren er i berøring med det her. Jeg kunne også konstatere på et samråd, vi havde med transportministeren i går, at transportministeren også er i tvivl om, hvorvidt det strider mod Firenzekonventionen eller ej. Men jeg er da glad for, at det nu kan forstås sådan, at regeringen ikke vil tvinge det igennem, fordi der er en tvivl om, hvorvidt det strider imod Firenzekonventionen eller ej. Så kulturministeren skal alligevel have tak for, at lovforslagets behandling ikke bliver forceret igennem af regeringspartierne.

Hvis vi så springer videre – og man kan jo håbe på, at Barack Obama også sætter den danske statsminister på plads på mødet her på fredag, for der er også internationale interesser i det her – kan ministeren så ikke se, at udbuddet af udenlandske magasiner, der er tilgængelige i Danmark, vil falde dramatisk, hvis det her lovforslag bliver gennemført?

Kl. 13:43

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:43

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

For det første vil jeg sige, at jeg tror, at vores statsminister får en god samtale med Obama om mange ting. Jeg har også læst i medierne, at det her spørgsmål kan komme op, og jeg er sikker på, at de får en glimrende dialog om det.

Hvad konsekvenserne er for salget af internationale magasiner, dvs. magasiner, der kommer ind udefra, er et åbent spørgsmål. Der er forskellige modeller for, hvordan de virksomheder, der udgiver de her magasiner, kan lave det, man kalder hubs, hvor man samler distributionen enkelte steder i Europa, og det påvirker også prisen i forbindelse med salget af magasiner.

Så jeg kan ikke på stående fod sige, nøjagtig hvad konsekvensen er, men jeg kan da sige, at jeg selv har abonnement på tre udenlandske magasiner, der kommer fra lande udenfor Europa, så jeg er selvfølgelig også helt personligt optaget af sagen.

Kl. 13:44

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Så kan vi nå et sidste spørgsmål til kulturministeren fra hr. Torsten Schack Pedersen, værsgo.

Kl. 13:44

Spm. nr. US 94

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg vil fortsætte inden for det samme felt, for som min gode kollega tidligere har redegjort for, havde vi jo et samråd i Skatteudvalget i går, hvor der jo kom rimelig forskellige meldinger fra henholdsvis skatteministeren og transportministeren om, hvilke konsekvenser man forventer det her forslag vil få. Skatteministeren, og jeg mener også, at kulturministeren har svaret på spørgsmål om det, regner med, at det ikke rigtig har nogen betydning, hvorimod transportministeren kunne oplyse, at Post Danmark vurderer, at det reelt vil betyde et stop for salg af de her magasiner i Danmark.

Det er derfor, at bekymringer om de konventioner og traktater, Danmark har tiltrådt, optager os meget. For hvis det betyder et reelt stop for salg af de her magasiner, hvilket er vurderingen fra Post Danmark side, giver det jo en klar bekymring for, om vi overholder Firenzeaftalen, som vi har tiltrådt. Så er det bare lidt bekymrende, at kulturministeren ikke vil tage den fulde konsekvens af det og få spørgsmålet afklaret.

Når regeringen melder ud i forskellige retninger – skatteministeren siger, det ikke rigtig betyder noget, transportministeren siger på baggrund af Post Danmarks vurdering, det betyder noget – så bør kulturministeren, der har ansvaret for Firenzekonventionens overholdelse i dansk lovgivning, vel sætte foden i og sige, at vi er nødt til at tage en pause for at få det her afklaret og afvente det svar, der bl.a. udestår fra Europa-Kommissionens side, om det her er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, landet har. Derfor er det ret væsentligt at få at vide, hvorvidt kulturministeren aktivt vil gå ind i sagen og bede sine ministerkolleger om at afvente lovforslagets videre proces i forhold til, at der ligger svar på de spørgsmål, som er helt naturlige at rejse, når regeringen vurderer konsekvenserne af lovforslaget så vidt forskelligt, afhængigt af om man spørger skatteministeren eller transportministeren.

Kl. 13:46

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:46

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Tak for endnu et spørgsmål inden for samme problemstilling. Altså, jeg synes jo, at der kan være al mulig god grund til, at jeg tager kontakt med mine ministerkolleger for at finde ud af, om der er en problemstilling. Nu hører jeg fra oppositionens side, at der er en problemstilling i forhold til Firenzeaftalen. Jeg kan kun sige, at det hører jeg, og jeg vil også gerne undersøge, om det er tilfældet. Som sagt skal vi jo leve op til traktater, vi har underskrevet. Det har jeg sagt tidligere, og jeg siger det igen.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:47

Torsten Schack Pedersen (V):

Men det vil sige, at kulturministerens kendskab til sagen stammer fra de skriftlige spørgsmål, som oppositionen har rejst, altså debatten her i Folketinget i dag, og at kulturministerens kollegaer, skatteministeren og transportministeren, ikke af sig selv har rettet henvendelse til kulturministeren for at få det afklaret.

Jeg vil da gerne have en bekræftelse af, om det er tilfældet eller ej, for jeg synes da, det må være stærkt bekymrende, hvis regeringen ikke sørger for at drøfte sagerne indbyrdes. Når der sidder en skatteminister, der er i gang med at lave lovgivning om noget, der har vidtrækkende konsekvenser for kulturministerens ressort, vil jeg da gerne vide, om skatteministeren af sig selv har foranlediget en kontakt til kulturministeren for at få en afklaring om, hvorvidt skatteministerens lovforslag lever op til de forpligtelser, som kulturministeren har ansvaret for. Så jeg vil gerne høre, om skatteministeren uopfordret i forhold til de spørgsmål, der er rejst, har rejst sagen for kulturministeren.

Kl. 13:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:48

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Der er en glimrende dialog mellem skatteministeren og kulturministeren. I forhold til det her konkrete spørgsmål om overholdelse af Firenzeaftalen vil jeg bare sige, at det ikke har været på mit bord. Jeg vil gerne undersøge det. Det er klart, som jeg har sagt tidligere, at vi selvfølgelig skal leve op til de traktater, vi har underskrevet, og det gælder også i forhold til den lovgivning, som vi fremsætter her i salen.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg takker for kulturministerens klare svar. Jeg synes, det er positivt, at kulturministeren nu aktivt vil gå ind i sagen. Jeg synes så blot, at det må være stærkt bekymrende, at det er kulturministeren, der af egen drift skal gøre det, og at skatteministeren, der har ansvaret for lovforslaget, og som er blevet bedt om at svare på de her spørgsmål, ikke af sig selv har taget kontakt til kulturministeren. Det synes jeg da er stærkt bekymrende, og det betyder, at vi må sige, at de svar, vi har fået i Skatteudvalget, kommer vi til at gå efter en ekstra gang, og vi kommer muligvis jo også til at bede om at få svar på yderligere spørgsmål. Så vi må bede kulturministeren, der har ansvaret for og indsigten i området, om at få det belyst. For det er da bekymrende, at skatteministeren af sig selv ikke har taget kontakt til kulturministeren, for jeg er helt sikker på, at kulturministeren og kulturministerens dygtige embedsfolk er de rette at spørge om, hvorvidt det lovforslag, vi behandler i Skatteudvalget, overholder konventionerne eller ej.

Kl. 13:49

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 13:49

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg vil bare sige, at der jo foregår en løbende og god dialog mellem skatteministeren og kulturministeren. Men jeg vil også gerne love spørgeren her, at jeg selvfølgelig vil gå hjem i mit ministerium nu og finde ud af, hvad der ligger på området, og om der overhovedet er nogen spørgsmål, der er ubesvarede. Selvfølgelig vil jeg det, for som jeg har sagt tidligere: Hvis vi har underskrevet en traktat, skal vi selvfølgelig leve op til den.

Kl. 13:50

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og det er så også det første punkt på dagsordenen i dag.

Jeg skal her udsætte mødet til kl. 14.00.

.

Mødet er udsat. (Kl. 13:50).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

${\bf 2)}\ Besvarelse\ af\ oversendte\ sp\"{\it w}rgsm\"{\it a}l\ til\ ministrene\ (sp\"{\it w}rgetid).$

Kl. 14:00

Formanden:

Så genoptager vi mødet.

Jeg skal gøre opmærksom på, at Inger Støjberg har taget spørgsmål 17, S 2247, på dagsordenen tilbage.

Det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 2113

1) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Når statsministeren på sit pressemøde den 7. februar 2012 udtaler, at kommunerne ikke får lov til at hæve parkeringsafgifterne, men at regeringen samtidig ikke vil fremsætte et lovforslag, der ændrer på det nuværende parkeringsafgiftsloft, som blev indført under VK-regeringen, betyder det så, at kommunerne godt må hæve parkeringsafgifterne inden for VK-regeringens loft, uden at det medfører en reaktion fra regeringen, eller betyder statsministerens udtalelser, at kommunerne under ingen omstændigheder må hæve de nuværende parkeringsafgifter eller indføre nye, uden at regeringen vil gribe ind?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:00

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder som følger:

Når statsministeren på sit pressemøde den 7. februar 2012 udtaler, at kommunerne ikke får lov til at hæve parkeringsafgifterne, men at regeringen samtidig ikke vil fremsætte et lovforslag, der ændrer på det nuværende parkeringsafgiftsloft, som blev indført under VK-regeringen, betyder det så, at kommunerne godt må hæve parkeringsafgifterne inden for VK-regeringens loft, uden at det medfører en reaktion fra regeringen, eller betyder statsministerens udtalelser, at kommunerne under ingen omstændigheder må hæve de nuværende parkeringsafgifter eller indføre nye, uden at regeringen vil gribe ind?

Kl. 14:01

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Regeringen har ingen planer om at ændre grundlæggende ved de regler, som eksisterer i forhold til kommunernes muligheder for anden anvendelse af parkeringsafgifter. Det betyder også, at jeg ikke udelukker, at reglerne kan justeres, men i forhold til at ændre dem grundlæggende, har vi ingen planer om det overhovedet. Transportministeren arbejder i øjeblikket med et forslag om mindre regeljusteringer, men som sagt de grundlæggende dele af den lovgivning, der eksisterer nu, agter vi ikke at ændre.

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:01

Kl. 14:01

Jacob Jensen (V):

Tak for svaret. Jeg skal så bare bede statsministeren om at udbygge eller underbygge sin argumentation fra sit eget pressemøde, for der fremgik det jo, at der er to muligheder i det, statsministeren selv har udtalt, og det kan man også se på den dialog, som Statsministeriet selv refererer, hvor statsministeren både siger, at kommunerne ikke må hæve parkeringsafgifterne, og samtidig så siger, at regeringen ikke vil komme med en lovændring, hvad jeg også hører statsministeren bekræfte nu her, og hvilket økonomi- og indenrigsministeren i øvrigt også har bekræftet i et svar til mig. Men i dag er der jo så netop mulighed for, at man *kan* hæve parkeringsafgifterne i kommunerne inden for det eksisterende loft – der er jo steder, hvor man ikke har indført en parkeringsafgift, og der er steder, hvor man ikke er nået til loftet.

Så hvilken en af de to udtalelser, som statsministeren er kommet med, er det så at kommunerne og vi andre kan regne med? Er det 1), at kommunerne under ingen omstændigheder må hæve afgifterne, eller 2), at de godt må hæve afgifterne inden for det eksisterende loft? Begge udtalelser kan jo ikke være rigtige på samme tid.

Kl. 14:02

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes egentlig, jeg svarede ret præcist også på mit pressemøde. Det er jo sådan, at kommunerne i dag har adgang til at indføre og hæve parkeringsafgifter, men at den ret er omfattet af nogle begrænsninger, og det betyder, at de i dag kan anvende parkeringsafgifterne til at regulere trafikken, men at de ikke må indføre og hæve parkeringsafgifter med det formål blot at øge deres indtægter. Og der er indført nogle særlige regler for at understøtte, at kommunerne ikke anvender parkeringsafgifterne til at øge indtægterne.

Det, jeg egentlig sagde også på mit pressemøde, er, at vi ingen planer har om at ændre grundlæggende på det, der gælder for nuværende, og det tror jeg egentlig også at spørgeren er ganske tilfreds med.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:03

Jacob Jensen (V):

Så det betyder, at hvad angår den del af svaret, som statsministeren gav på sit pressemøde, hvor hun sagde, at kommunerne ikke må hæve parkeringsafgifterne, er det så ikke tilfældet – det må de faktisk godt, som jeg hører statsministeren sige nu. Det er jo fint nok.

Men betyder det så i forlængelse af det, at statsministeren så er enig med Socialdemokraternes trafikordfører, hr. Rasmus Prehn, i det forslag, som hr. Prehn fremsatte på vegne af Socialdemokraterne i Jyllands-Posten den 7. februar, hvor forslaget gik på, at man helt skulle fjerne det loft, som der er i dag for kommunerne på det antal kroner, kommunerne kan tjene på parkeringsafgifter – et synspunkt, som statsministeren i øvrigt selv undsagde den selv samme dag? Så jeg vil spørge statsministeren, om statsministeren så har ændret syn på det forslag, som jo var en reminiscens af betalingsringens indførelse – nu hvor betalingsringen så er droppet?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror ikke, jeg kan svare meget klarere. Altså, vi ønsker ikke, at der indføres parkeringsafgifter blot for at give flere indtægter til kommunerne. Det er der sådan set også regler for i dag. De må godt under andre omstændigheder hæve parkeringsafgifterne. Det er der også regler for i dag; det er noget, som den tidligere regering gennemførte.

Der vil komme nogle småjusteringer af de regler, men i forhold til det grundlæggende, også om de to principper her, vil vi holde fast i det, jeg også siger nu.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:04

Jacob Jensen (V):

Men jeg forstår bare stadig væk ikke, at statsministeren selv på sit pressemøde den 7. februar – og der kan man jo slå efter i referatet fra Statsministeriet – har sagt, at kommunerne ikke må hæve parkeringsafgifterne. Man kan jo ikke både sige, at de ikke må hæve parkeringsafgifterne, altså indføre nye parkeringsafgifter, og samtidig sige, at man ikke vil gribe ind, hvis det så alligevel sker. Hvordan vil det i øvrigt påvirke den trafik ind mod Københavns centrum, som så formodentlig vil stige, hvis omegnskommunerne – og jeg har noteret mig, at både Herlev og Brøndby Kommuner har det – har overvejelser i den retning? Hvordan vil det påvirke trængslen ind mod København?

Statsministeren må vælge: Enten mener hun, at de godt må hæve dem, eller også mener statsministeren, at de ikke må hæve parkeringsafgifterne. Det er de to udsagn, som er modstridende, og det er det, jeg godt vil bede statsministeren om at forholde sig til.

Kl. 14:05

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg ser det, blev det her diskuteret i en kontekst af, hvorvidt kommunerne måtte hæve parkeringsafgifterne for at bruge dem til nye indtægter. Det var den debat, der kørte den dag. Det må de ikke i dag, og det skal de heller ikke have lov til fremadrettet.

Der er andre omstændigheder, hvorunder de må hæve parkeringsafgifterne, og det, der er mit budskab, er, at vi formentlig kommer med småjusteringer af den lovgivning, der eksisterer, men vi vil ikke ændre grundlæggende på de principper, som jeg her skitserer.

Kl. 14:06

Formanden:

Det næste spørgsmål til statsministeren, som efter mit skøn i øvrigt er blevet overhalet af udviklingen, er også stillet af hr. Jacob Jensen. Jeg forstår, at det opretholdes.

Kl. 14:06

Spm. nr. S 2114

2) Til statsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Med henvisning til Jyllands-Posten den 8. februar 2012, hvor man kunne læse, at flere borgmestre på Vestegnen, bl.a. i Herlev og Brøndby Kommune, er parate til henholdsvis at hæve og indføre parkeringsafgifter som følge af det forventede ekstra antal biler, der vil komme til området, hvis regeringens betalingsring etableres, kan statsministeren så oplyse, hvad statsministeren agter at gøre, hvis kommunerne hæver parkeringsafgifterne, som de har proklameret, når statsministeren på sit pressemøde den 7. februar 2012 udtalte, at omegnskommunerne ikke får lov til at hæve parkeringsafgifterne?

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:06

Jacob Jensen (V):

Ja, tingene går jo stærkt, men jeg skal starte med at læse spørgsmålet op af hensyn til proceduren:

Med henvisning til Jyllands-Posten den 8. februar 2012, hvor man kunne læse, at flere borgmestre på Vestegnen, bl.a. i Herlev og Brøndby Kommune, er parate til henholdsvis at hæve og indføre parkeringsafgifter som følge af det forventede ekstra antal biler, der vil komme til området, hvis regeringens betalingsring etableres, kan statsministeren så oplyse, hvad statsministeren agter at gøre, hvis kommunerne hæver parkeringsafgifterne, som de har proklameret, når statsministeren på sit pressemøde den 7. februar 2012 udtalte, at omegnskommunerne ikke får lov til at hæve parkeringsafgifterne?

Kl. 14:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Enhver skal jo følge loven, det gælder også kommunerne, og som jeg egentlig også svarede på det foregående spørgsmål, har regeringen ingen planer om at ændre grundlæggende ved de regler, der fastlægger kommunernes mulighed for at hæve parkeringsafgifterne. Det vil sige, at kommunerne, som det er i dag, kan indføre og hæve parkeringsafgifter for at opnå nogle specifikke trafikale virkninger, men der er også særlige regler for det provenu, man får ud af at hæve parkeringsafgifterne.

Det, der er hele ideen med det her, er, at de regler, vi har, understøtter, at kommunerne ikke bare kan hæve parkeringsafgifterne for at få højere indtægter. Det vil være det samme som at hæve skatterne, og det skal de ikke kunne. De regler kommer vi til at justere på, men vi kommer ikke til at ændre ved grundsubstansen i de her regler.

Kl. 14:08

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:08

Jacob Jensen (V):

Det er jo rigtigt, som formanden indikerede, at der er sket en udvikling i den senere tid, og spørgsmålet her blev stillet på et tidspunkt, hvor regeringen stadig væk opretholdt sin betalingsring. Den er nu droppet, og det er vi jo mange der er glade for. Men i forlængelse af den diskussion, som opstod i kølvandet på det nye forslag som erstatning for betalingsringen, nemlig at man så vil tage 0,5 mia. kr. fra bilisterne til at indføre lavere billetpriser i den kollektive trafik, vil jeg godt spørge statsministeren:

Bliver det løfte, som S og SF gav, om, at man skulle sænke taksterne i den kollektive trafik i hovedstadsområdet med 40 pct., så indfriet i forlængelse af det forslag, der nu kommer, med den halve milliard kroner, som regeringen nu afsætter til lavere takster i den kollektive trafik i hele landet?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er meget langt fra det spørgsmål, som spørgeren oprindelig stillede, men jeg skal da gøre et forsøg på at svare.

Altså, vi har i dag besluttet, at vi ikke gennemfører trængselsringen, og det har vi gjort af mange forskellige årsager. En af dem er, at dem, vi gerne ville løse et problem for, altså at de sidder og bruger meget tid i trafikken, ikke syntes, det var en god løsning, og derfor har vi trukket forslaget tilbage. I stedet for vil vi gerne gøre noget andet. Vi vil gerne bruge nogle penge til mere, bedre og billigere kollektiv trafik, og vi har også fundet en fornuftig finansiering til at kunne gøre det. Jeg ser meget frem til at diskutere det her med Folketingets partier, og jeg håber jo også, at oppositionen vil være interesseret i at gå ind i den her diskussion på en konstruktiv måde, således at vi kan sikre, at de mennesker, som gerne vil bruge den kollektive trafik, får adgang til ikke bare lidt billigere takster, men også en bedre kollektiv trafik, hvor der er kapacitet til de mennesker, der gerne vil bruge den kollektive trafik. Jeg vil benytte lejligheden til at invitere Venstre til også at deltage i den debat, for det er en vigtig debat, altså hvad vi egentlig kan gøre for den kollektive trafik. Det har vi nu taget et initiativ til, og jeg håber, Venstre vil være med.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:10

Jacob Jensen (V):

Så jeg kan altså konstatere, at det løfte ikke bliver indfriet med den aftale, der nu indgås.

Men i forlængelse af det har der også været en diskussion i dag, hvor statsministerens partifælle, overborgmester Frank Jensen, stiller som et krav, at de penge, der nu kommer ind med den nye aftale, det nye forslag, udelukkende skal gå til København. Er det et krav fra overborgmesterens side, som statsministeren og regeringen agter at efterkomme, eller hvordan stiller statsministeren sig i det hele taget til overborgmesterens krav?

Kl. 14:10

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er utrolig glad for den beslutning, vi har truffet. Det er det rigtige for Danmark, at vi har truffet den her beslutning, og jeg er utrolig glad for, at vi har fundet penge til, at vi nu kan få både billigere og bedre kollektiv trafik. Det har vi brug for i Danmark, og som sagt håber jeg, at Venstre gerne vil være med. Det giver sig selv, at når vi skal have bedre og billigere kollektiv trafik, gælder det hele landet. Det har vi også sagt det meste af dagen, så selvfølgelig er det sådan.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:11

Jacob Jensen (V):

Så dermed får københavnerne altså ikke lavere takster i henhold til det løfte, der blev givet. De får heller ikke færre biler i henhold til det løfte, der blev givet, så man kan vel sige, at de vælgere i Køben-

havn, som måske har stemt på S eller SF ud fra den forhåbning, at de både kunne få lavere takster i den kollektive trafik, helt op til 40 pct., som løftet var, og færre biler, et eller andet sted må føle sig snydt. Så mit spørgsmål til statsministeren her afslutningsvis skal vel så gå på, at det jo var Socialdemokraterne og SF'erne, som før valget var enige om både at lave lavere takster i hovedstadsområdet og at indføre en betalingsring. Hvordan kan det så være, at de selv samme to partier, nemlig Socialdemokraterne og SF, efter valget ikke kan være enige om de selv samme forslag eller måske bare et af de to forslag?

Kl. 14:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi er meget langt fra det oprindelige spørgsmål, men det er jo en interessant diskussion, så jeg går da gerne ind i den.

Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at vi finder nogle løsninger på de trængselsproblemer, som er i og omkring København, og vi mener stadig, der er trængselsproblemer. Jeg kan ikke finde ud af, hvad Venstre mener. De mener det ene den ene dag og noget andet den anden dag, og det har været lidt svært at se, om Venstre egentlig mener, der er trængsel. Men vi mener stadig, der er trængsel, det vil vi gerne diskutere bredt med befolkningen, og derfor nedsætter vi nu en kommission, så vi kan komme til bunds i den her sag. Det tror jeg er den rigtige måde at gøre det på.

Samtidig mener vi også at vi kan gøre noget for at forbedre den kollektive trafik og gøre den billigere, og vi har fundet finansiering til at kunne gøre det i de kommende år. Jeg håber selvfølgelig, at Venstre vil være med. Det ville være spændende at få Venstre med på de her ideer. Det, jeg har hørt fra Venstre indtil nu, er nærmest ingen ideer, at man ikke ved, om der er trængsel eller ej, og der er ikke nogen svar på, hvad vi egentlig skal gøre. Jeg tror, Venstres formand i dag har foreslået, at man bare kan tage lidt tidligere på arbejde, og at det skulle være løsningen på trængselsproblemerne. Nogle skal måske aflevere børn i daginstitutionerne, som ikke lige er åbne på det tidspunkt, så det kan også have nogle komplikationer. Men vi er sådan set gået seriøst ind i denne diskussion og har nu fundet nogle penge til bedre og billigere kollektiv trafik.

Kl. 14:13

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Den næste spørgsmål til statsministeren er fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 2259

3) Til statsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Mener statsministeren, at politiske erklæringer underskrevet af statsministeren på Danmarks vegne i forbindelse med EU-topmøder er erklæringer, der skal følges?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:13

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Mener statsministeren, at politiske erklæringer underskrevet af statsministeren på Danmarks vegne i forbindelse med EU-topmøder er erklæringer, der skal følges?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er sådan – og sådan har det været i rigtig mange år – at de konklusioner, som stats- og regeringscheferne bliver enige om i Det Europæiske Råd, er retningsgivende for det arbejde, som skal foregå i de enkelte rådsformationer. Og jeg mener bestemt, at der rent faktisk bliver fulgt op på de konklusioner, som foretages i Det Europæiske Råd, og det gøres der i det daglige arbejde. Et godt eksempel på det er finanspagten. Den var en del af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december, så gik det meget stærkt, og nu har vi jo allerede en traktat, der er færdigforhandlet, klar til undertegnelse i næste uge. Så det er altså et ganske konkret eksempel på, at der selvfølgelig følges op på rådsmødekonklusionerne. Der vil jeg så også godt allerede nu foregribe spørgerens næste spørgsmål og forsikre om, at det danske formandskab på alle niveauer arbejder hårdt for at give sit bidrag til, at de konklusioner, vi har truffet på Det Europæiske Råd, også bliver omsat til nogle tiltag, der er meget konkrete.

Kl. 14:14

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:14

Ellen Trane Nørby (V):

Tak for det, der blev sagt i forhold til konklusionerne i svaret på spørgsmålet, men nu var det sådan set erklæringerne, jeg spurgte om. Altså, der er jo ingen tvivl om, at de konklusioner, som vedtages på topmøderne, og som nogle gange også har karakter af at være hensigtserklæringer og er politisk retningsgivende og andet, er noget andet end de erklæringer, som nogle gange bliver vedtaget på topmøderne, men ikke på alle. Det er jo fuldstændig korrekt, at der blandt eurolandene er blevet vedtaget en erklæring om finanspagten, som er blevet implementeret, og hvor der virkelig er sket konkret handling. Men når det var erklæringerne, jeg spurgte om, og ikke konklusionerne, så var det jo, fordi der på EU-topmødet den 30. januar blev vedtaget en erklæring om den stigende ungdomsarbejdsløshed, som vi har, som var helt konkret – jeg tror godt statsministeren kender den, for vi har tidligere haft en dialog om den - og i den erklæring står der, at der på nationalt plan omgående skal gøres en særlig indsats for at forbedre arbejdskraftsudbuddet og mindske ungdomsarbejdsløsheden.

Derfor vil jeg egentlig gerne spørge, hvad statsministeren har tænkt sig at Danmark helt konkret og omgående skal gøre, som der står i erklæringen, for jeg går ud fra, at det, når statsministeren svarer, som hun gjorde på det første spørgsmål, så er, fordi hun er enig i, at det er væsentligt, at de her erklæringer reelt set bliver fulgt af konkret handling.

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, at den erklæring, som vi traf beslutning om den 30. januar, var en erklæring, der var meget god og vigtig. Vi havde en lang diskussion om ledighed og i særdeleshed om ungdomsarbejdsløshed. Det er et kæmpe problem i Europa. Derfor er det jo også vigtigt, at vi diskuterer det i EU, og at vi gør, hvad vi kan gøre, på europæisk plan, men at medlemslandene også gør, hvad de kan gøre. Der er på

beskæftigelsesområdet sådan, at det først og fremmest er op til medlemslandene selv at gennemføre de initiativer, der er nødvendige – og som for nogle landes vedkommende også er meget omfattende – der er vedrørende beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer. Det er nu sådan, at medlemslandene skal fastsætte de konkrete foranstaltninger i deres nationale reformprogrammer. Det er en af de ting, der skal ske, og det er noget, der er en del af det såkaldte europæiske semester.

Det, som vi med formandskabet har som en af vores opgaver, er at sikre, at det europæiske semester gennemføres, som det er planlagt, og det gælder selvfølgelig også den del, der vedrører beskæftigelse og ungdomsarbejdsløshed. Noget af det, som vi beslutter på mødet i Det Europæiske Råd i marts, vil også være at udstikke de overordnede retningslinjer for landenes nationale reformprogrammer, og det er jo også noget af det, der er en del af den beskæftigelsesindsats, som vi skal sætte i gang.

Vi har i det danske formandskab også valgt at sætte fokus på ungdomsarbejdsløsheden, og det har vi gjort med afholdelse af en konference i Horsens i april, hvor man skal diskutere, hvordan man kan sikre, at de unge får fodfæste på arbejdsmarkedet, og her vil vi bl.a. følge op på Kommissionens arbejde på det her punkt.

Så der er vel egentlig en lige linje mellem den erklæring og det arbejde, som det danske formandskab har sat i gang.

Kl. 14:17

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:17

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg er sådan set enig i, at vi oplever, at der tages nogle initiativer på EU-niveau, og at Kommissionen sådan set også gør det, netop foranlediget af at der særligt i nogle lande er en meget eksplosivt voksende ungdomsarbejdsløshed. Også i Danmark har vi taget – det gjorde vi i hvert fald, da vi sad i regering – en række initiativer, fordi ungdomsarbejdsløsheden er voksende og det er alvorligt, når unge ikke får et fodfæste på arbejdsmarkedet. Derfor tog vi også initiativer til både praktikpladsaftaler, isbryderordninger, jobtilskud, altså en række initiativer.

Men det, der står i erklæringen fra EU-topmødet den 30. januar, er jo – på side 3 – at der omgående skal gøres en særlig indsats på nationalt plan. Derfor vil jeg egentlig gerne høre, hvad det er, statsministeren omgående har sat i gang på baggrund af EU-topmødet den 30. januar, og ikke kun, hvad vi ligesom håber på der sker i de næste par måneder. For jeg går ud fra, at når man vælger at bruge et ord som »omgående« i en topmødeerklæring, er det, fordi landene og stats- og regeringscheferne også har forpligtet hinanden på, at det her ikke er et problem, vi kan snakke om i evigheder – det er noget, vi skal handle konkret på nu.

Kl. 14:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu er vi jo langt væk fra spørgsmålet, men det ændrer selvfølgelig ikke ved, at det er en interessant diskussion. Det er jo fuldstændig rigtigt, at vi har gjort rigtig meget for at sætte fokus på arbejdsløsheden. I modsætning til den forrige regering, som jo ikke var så optaget af det her spørgsmål, har vi sat gang i en kickstart, og en kickstart er jo netop et forsøg på at holde hånden under danske job og skabe job, som ellers ikke ville have været der. Det er forhåbentlig noget, som også kan komme de unge til gavn. Det er noget, vi har

gjort før topmødeerklæringen, ja, men det er selvfølgelig også noget, der forhåbentlig kan komme de unge til gavn.

Jeg tror ikke, at der er nogen tvivl om, at det allerede i år vil være med til at skabe job og også praktikpladser, som ellers ikke ville have været der. Samtidig har regeringen og Enhedslisten i forbindelse med finansloven afsat 30 mio. kr. i 2012 og det samme beløb i 2013 til en række initiativer, som netop skal skubbe på for at få de unge i uddannelse og i job. Det er tiltag til at styrke unges erhvervserfaring, såsom traineeforløb, voksenlærlingeordning, jobrotation, så det er nogle ret konkrete eksempler på, at vi gerne vil gøre en forskel for de unge.

Så har vi jo så sammen med Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative og Enhedslisten indgået en aftale om forstærket indsats for praktikpladser. Så det er egentlig min opfattelse, at mange af de ting, som vi bliver bedt om i EU-sammenhæng, er nogle, som regeringen allerede har sat i gang.

Kl. 14:19

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for sidste spørgsmål.

Kl. 14:19

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo fuldstændig korrekt, at vi i fællesskab har lavet en aftale om 10.400 ekstra praktikpladser, som betyder rigtig meget for de unge, der ikke kan færdiggøre en erhvervsuddannelse, og at vi, både da vi sad i regering og også i fællesskab, efterfølgende har taget nogle initiativer. Men det er alle sammen initiativer, som jo er blevet aftalt før den 30. januar.

Jeg tænker bare, at når statsministeren i forhold til spørgsmålet er enig i, at aftaler og erklæringer underskrevet af statsministeren på Danmarks vegne i forbindelse med EU-topmøder også er erklæringer, der skal følges, så må vi jo også forvente, at man på baggrund af en erklæring foretager sig noget, for ellers kan Grækenland og alle de andre lande jo også bare komme at sige: Vi har gjort noget.

Jeg synes jo måske, at problemet er lidt, at det er det, vi oplever tit i EU-sammenhænge, nemlig at man så refererer til alt muligt, man har gjort, i stedet for at man forpligter sig på de erklæringer, man vedtager i fællesskab. Det var egentlig derfor, jeg tillod mig at spørge helt konkret om, hvad det er, statsministeren helt konkret har sat i gang i Danmark, når der i erklæringen står, at der omgående skal gøres en særlig indsats på nationalt plan for at forbedre arbejdskraftudbuddet og mindske ungdomsarbejdsløsheden.

Kl. 14:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes jo egentlig også, at jeg har svaret, at det, der er vigtigst, er, at der bliver gjort noget, og vi har sat gang i en kickstart af dansk økonomi. Det var noget, den tidligere regering ikke ønskede at gøre. Det har vi gjort, og det er jo noget, som vil gøre en forskel for rigtig mange unge mennesker, også i form af at de kan få praktikpladser. Og så har vi, som jeg også sagde før, afsat 30 mio. kr. både i 2012 og i 2013 til netop at fokusere på en række initiativer til at få flere unge i job og uddannelse.

Så jeg synes egentlig, at vi har gjort noget. Jeg vil da også være interesseret – og det er jo så inden for de begrænsede økonomiske rammer, vi har – i at høre, hvad det er Venstre synes vi skal gøre. Jeg hører sådan lidt kritik, og jeg synes egentlig ikke, at det er helt berettiget, al den stund vi har gjort meget mere for beskæftigelsen, end den tidligere regering har gjort eller har foreslået. Jeg har ikke hørt nogen forslag fra Venstre.

Jeg synes, at vi har gjort noget for de unge. Jeg er dybt, dybt bekymret for de unge og for, at vi glemmer de unge, og at de unge skal tage de hårdeste konsekvenser af den her krise – det har jeg sådan set været i rigtig mange år. Det var ikke noget, Venstre var så optaget af, da de sad i regering, men jeg vil da egentlig også gerne høre, om Venstre har nogle forslag, som de gerne vil bringe til torvs, i forhold til hvad vi skal gøre for de unge. For jeg synes, vi har gjort noget, og at det trækker i den rigtige retning.

K1 14:22

Formanden:

Dette spørgsmål er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er også fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 2260

4) Til statsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Mener statsministeren, at det giver mening, at statsministeren og andre stats- og regeringsledere underskriver EU-topmødeerklæringer om diverse politiske områder, hvis erklæringerne efterfølgende ikke følges af konkret handling og EU-topmødeerklæringerne i så fald blot ender som luftige tilkendegivelser uden reel værdi, og hvad vil statsministeren konkret gøre for at sikre, at EU-topmødeerklæringerne under det danske EU-formandskab reelt følges af konkret handling?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:22

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Mener statsministeren, at det giver mening, at statsministeren og andre stats- og regeringsledere underskriver EU-topmødeerklæringer om diverse politiske områder, hvis erklæringerne efterfølgende ikke følges af konkret handling og EU-topmødeerklæringerne i så fald blot ender som luftige tilkendegivelser uden reel værdi, og hvad vil statsministeren konkret gøre for at sikre, at EU-topmødeerklæringerne under det danske EU-formandskab reelt følges af konkret handling?

Kl. 14:23

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:23

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde før, så synes jeg egentlig, at både konklusionerne og også erklæringerne fører til fremadrettet handling. Konklusionerne har den konsekvens for, hvad man diskuterer i de efterfølgende rådsformationer. Det gælder bl.a. for det indre marked. Vi havde en længere diskussion på Det Europæiske Rådsmøde om det indre marked og om vækst og beskæftigelse. Vi havde også nogle konklusioner, hvori der stod, at vi skulle forsøge at bringe nogle specifikke direktiver videre. Det er en opgave for det danske formandskab, som vi er gået i gang med. Ud over det havde vi en erklæring, som bl.a. handlede om de unge arbejdsløse, og der er både Kommissionen, det danske formandskab og den danske regering herhjemme gået i gang med at løse den opgave. Så jeg synes egentlig, at der er opfølgning på de udfordringer, vi står med.

Kl. 14:23

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo rart, hvis statsministeren synes, at der sker noget konkret. Jeg er sådan set enig med statsministeren så langt, at vi oplever, at formandskaberne bliver mere konkrete, og at bl.a. det danske formandskab jo altid har haft tradition for at være meget konkret. Det er jo også et formandskab, der ikke er så politisk betinget, som andre landes formandskaber, hvor en dagsorden måske lige pludselig vælter, fordi der kommer et regeringsskifte. Der har vi jo en fælles dagsorden med hensyn til energieffektivitet, sundhed og miljø og for en række af de ting, der er en del af det danske formandskabsprogram.

Jeg synes nu alligevel, at det er væsentligt, og det er i hvert fald noget af det, der har været tradition for i Danmark, Tyskland og i nogle af de lande, der plejer at give udtryk for det, at når man har lavet en aftale, så overholder man den – om det er en forordning, et direktiv eller en topmødeerklæring, så følger man det, og man har også en særlig forpligtelse til at sikre, at man sætter en høj standard og er et godt eksempel. Det, vi desværre har set i de senere år, er nemlig, at der er lande, der har ladet det skride.

Derfor vil jeg egentlig også gerne høre konkret, hvad statsministeren har tænkt sig at gøre anderledes under det danske formandskab for at sikre, at der også sker en opfølgning på, hvad landene så gør, hvis de i topmødeerklæringer forpligtiger sig til f.eks. som den 30. januar, at man omgående gør en særlig indsats på nationalt plan. Hvordan vil statsministeren med Danmark som EU-formandskabsland sikre, at der konkret bliver fulgt op på det, så det ikke bare løber ud i sandet?

Kl. 14:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:25

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det gode er jo, som ordføreren også ved, at vi har nogle reelle værktøjer, som vi kan bruge. På trods af at beskæftigelsespolitikken er en national kompetence, har vi nogle forskellige redskaber til brug på europæisk plan. Kommissionen er i gang, og som jeg sagde før, planlægger vi en konference om emnet i april i Horsens, og så har vi det europæiske semester, som jo også skal sætte gang i de her vækstundersøgelser og reformprogrammer. Der har vi jo netop nogle redskaber til at sikre, at landene gør det, de også har sagt at de vil gøre.

Jeg har fuld respekt for, at man gerne vil have, at der leves op til de ting, vi siger. Jeg synes også, det er godt, at vi har nogle af de instrumenter, der skal til for at sikre, at landene lever op til de aftaler, de har indgået. Og så leder jeg selvfølgelig stadig efter, hvis der er en kritik af den danske regering, om der også overhovedet kunne være forslag, eller om der kun er kritik.

Kl. 14:26

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:26

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kom sådan set med en række forslag allerede i den første dialog, vi havde, med hensyn til hvad vi havde taget af initiativer, både for at sikre flere praktikpladser, for at udvide isbryderordningen, for at sikre nogle bedre rammer for jobtilskudsmuligheder for unge, der står uden for arbejdsmarkedet, og det er jo sådan set en dagsorden, som vi har været enormt opmærksomme på og også påtaget os, mens vi sad i regering, og det er vi selvfølgelig fortsat. Vores opbakning til de unge, der mangler et arbejde, som mangler at få

fodfæste på det danske arbejdsmarked, er jo lige så stor nu, som den var, da vi sad i regering.

Derfor indgår vi gerne i en dialog, også hvis regeringen har nogle konkrete forslag til, hvor vi i fællesskab kunne gøre noget, ligesom vi i fællesskab har lavet en aftale om at skabe 10.400 flere praktikpladser.

Men jeg gik sådan set ud fra, at det, når statsministeren har underskrevet en rådsmødeerklæring, hvori der står, at man omgående skal gøre en særlig indsats på nationalt plan, så havde givet sig udtryk i, at regeringen havde indkaldt til konkrete forhandlinger om konkrete initiativer på baggrund af den her rådsmødeerklæring, hvor vi i fællesskab kunne have drøftet, hvad vi så særligt gør i Danmark. For på det møde i april måned, som statsministeren omtaler, ville det da have langt større vægt, hvis den danske statsminister kunne sige, at vi konkret har gjort sådan og sådan. Det kunne godt være, at det ville sige mere end ord i forhold til et Spanien eller et Italien, som måske så ikke har gjort noget. Det er bare der, hvor jeg spørger helt konkret til, hvordan statsministeren vil sikre, at vi ikke bare taler, men at vi også leder med det gode eksempel.

Kl. 14:27

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes egentlig, at den, der bare taler, er Venstres ordfører, for vi har jo sat gang i en kickstart. Venstre ville ikke være med til den kickstart, og der er heller ikke nogen tvivl om, at en kickstart, som sikrer job, som ellers ikke ville have været der, også sikrer, at der er mulighed for de unge for at få en praktikplads. Så det er en konkret ting, vi har gjort. Jeg tror, Venstre var imod.

Det andet, vi har gjort, er at afsætte 30 mio. kr. i 2012 og 2013 netop til tiltag i forhold til de unge. Det er også et konkret initiativ. Så vi har jo sat nogle ting i gang.

Det, jeg ikke hører fra Venstre overhovedet, er nogle forslag. Kom med nogle forslag, som man synes er interessante, og finansier dem. Vi vil mægtig gerne høre dem. Vi har også finansministeren siddende her, vi vil mægtig gerne høre dem. Det eneste, jeg hører fra Venstre nu, er kritik og surhed over de ting, vi har sat i gang, og så i øvrigt modstand mod de ting, vi har sat i gang. Men kom med nogle forslag.

Kl. 14:28

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby for sidste runde.

Kl. 14:28

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, altså, jeg kan jo høre, at statsministeren ikke har til hensigt at svare på mit spørsmål om, hvad statsministeren selv ønsker, men egentlig bare vil kritisere os for, at vi tillader os at stille et spørgsmål om, hvad statsministeren konkret har tænkt sig at gøre på vegne af Danmark som EU-formandskabsland. Og alle de ting, som statsministeren henviser til, er initiativer, som statsministeren har taget, før der kom den rådsmødeerklæring, som statsministeren underskrev den 30. januar, hvor der står, at man omgående vil gøre en særlig indsats på nationalt plan.

Jeg kan sige i forhold til kickstarten, at vi jo tilsvarende havde vores »Holdbar vækst«-udspil, som jeg kan se at statsministeren til sin kickstart har taget og brugt store dele af, både hvad angår infrastrukturinvesteringerne, de fremrykkede kystforbedringer, en række af de offentlige investeringer, som indgik i vores »Holdbar vækst«, som jo netop var et ønske om at skabe og fremrykke nogle investeringer.

Men jeg savner sådan set, at statsministeren helt konkret fortæller, hvad det er, regeringen har af intentioner. Vi deltager gerne, vi har også nogle konkrete forslag, og vi har så sent som tidligere i dag haft en dialog med børn- og ungeministeren om, hvad vi mener der kunne gøres på hhx-området, hvor vi mener regeringen har et efterslæb. Så vi deltager gerne. Men hvad er det, statsministeren konkret har sat i gang efter den 30. januar, da statsministeren underskrev EU-rådsmøde-erklæringen om, at der omgående skulle gøres en national indsats?

Kl. 14:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu bliver det sådan lidt af en gentagelse, men der er selvfølgelig sat en del ting i gang på europæisk plan, Kommissionen er i gang, vi arbejder med det europæiske semester, og vi har også i forhold til de unge, og det er det vigtigste, været meget optaget af, at de unge fik en plads på arbejdsmarkedet. Det er bl.a. derfor, vi har været så optaget af den kickstart, som jeg egentlig ikke opfatter Venstre har været så begejstret for. Det er også derfor, vi har afsat et beløb i 2012 og 2013 til, at vi netop kan fokusere på de unge.

Så er ordføreren lidt ked af, at det er noget, vi har besluttet før et topmøde, men det er da kun en god ting, at de ting er besluttet, det gør man jo i forbindelse med finansloven, og jeg kan egentlig ikke rigtig se, hvad det skulle betyde, at de ting er besluttet, før vi tager til et topmøde, for det ændrer jo ikke ved effekten for de unge, vi snakker om her.

Det, jeg må konstatere, er, at der er kommet utrolig meget politik, men ikke nogen forslag overhovedet, og det er jo sådan lidt ærgerligt, hvis man siger, at man gerne vil gøre noget for de unge ledige.

Kl. 14:31

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og statsministeren er frigjort til andet arbejde. Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Mike Legarth.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 2169

5) Til finansministeren af:

Mike Legarth (KF):

Er ministeren af den holdning, at det på grund af regnefejlen i regeringsgrundlaget er nødvendigt at fordoble kravet i forhold til arbejdskraften, og at den største effekt opnås ved at sænke topskatten?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:31

Mike Legarth (KF):

Er finansministeren af den holdning, at det på grund af regnefejlen i regeringsgrundlaget er nødvendigt næsten at fordoble kravet til arbejdskraften, altså det arbejdsudbud, der var tiltænkt, og som følgespørgsmål – og jeg skal måske lige slutte af med at sige, at jeg godt ved, at statsministeren i går ...

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det skal være en oplæsning af spørgsmålet, hr. Mike Legarth. Læs spørgsmålet op, og så er der 2 minutter til finansministeren og 2 minutter til hr. Mike Legarth bagefter. O.k.?

Kl. 14:31

Mike Legarth (KF):

Vi tager den forfra til formandens glæde, vil jeg tro. Det var stort set identisk med det, jeg var i gang med.

Er finansministeren af den holdning, at det på grund af regnefejlen i regeringsgrundlaget er nødvendigt næsten at fordoble arbejdsudbuddet, det, vi kalder arbejdskraften, og er finansministeren også af den opfattelse, at den største effekt, det største udbytte af det kommer ved en lettelse i topskatten?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak, og også tak for to gange oplæsning. Så er man da helt sikker på, at finansministeren har fået en chance for at forstå spørgsmålet.

Jeg er ikke enig i, at man har sagt, at man er nødt til at fordoble kravet til arbejdsudbuddet for at nå regeringsgrundlagets anden målsætning om de 3 mia. kr. Som det er hr. Mike Legarth bekendt – det er jeg helt sikker på på baggrund af det skriftlige svar, jeg har givet på spørgsmålet, og også på baggrund af den indsigt, hr. Mike Legarth har i de her forhold – er der jo en stor forskel på, hvilke personer man får i arbejde; hvor meget de tjener, når de kommer i arbejde; hvilken situation de kommer fra. altså om det er personer, der går fra ikke at være beskæftiget til at komme i beskæftigelse, eller om det er personer på arbejdsmarkedet, der faktisk udvider deres arbejdsudbud; og hvilken del af aflønningsskalaen de ligger på. Det er helt afgørende for, hvilken effekt et givent antal personer giver i forhold til holdbarhed på de offentlige finanser.

Når det gælder topskattelettelserne, topskattegrænsen, er Skatte-kommissionens beregninger velkendte for både hr. Mike Legarth og mig. Der er jo også andre hensyn at tage i forhold til skattelettelser og skatteomlægninger. Beskæftigelsesfradraget giver f.eks. en øget tilskyndelse til at komme ind på arbejdsmarkedet for de personer, der står uden for arbejdsmarkedet, og der er i hvert fald for mig at se også hensynet til rent sociale og fordelingsmæssige spørgsmål.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:33

Mike Legarth (KF):

Det glæder mig, at finansministeren ikke på samme måde som statsministeren i går afviste, at det var nødvendigt at forholde sig til det, der står i regeringsgrundlaget. Der forstod jeg, at man ikke ville ændre på forventningen om at få de 3 mia. kr. i kassen, hvilket var en forudsætning, og at metoden til det altså var at øge arbejdsudbuddet. Det svarer finansministeren ikke helt klart på.

Men hvis vi skal forholde os til effekten, gevinsten og udbyttet, hvad synes finansministeren så er vigtigst som chef for statskassen, borgernes penge? Hvordan bruger vi dem nu bedst, når vi skal kigge på tiltag for at få flest mulige penge i kassen igen og få skabt flest arbejdspladser, få skabt bedre konkurrenceevne og rammevilkår for virksomhederne, hvilket alt sammen gør, at der er sikring af arbejdspladser, at vi kan sælge flere produkter og holde flere beskæftigede og få et større provenu i statskassen? Når vi nu ved, at effekten er størst ved at lette skatten i toppen, er det så ikke også den vej, man skal gå, eller skal man mere slavisk gå efter Ginikoefficienten, altså lighedspræmissen?

Fierde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:34

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg føler nu ikke, at der er noget som helt slavisk ved den politik, jeg her lægger frem i nogle sammenhænge. Og det er ikke korrekt, at der er en afstand mellem det svar, jeg giver på spørgsmålet, og det, statsministeren sagde på sit pressemøde i går, tværtimod. Det ligger fuldstændig i forlængelse af hinanden.

Jeg mener jo – det står også i regeringsgrundlaget – at når man laver en skattereform, må man tage flere hensyn. Der er et hensyn, der handler om at nå målsætninger i forhold til finanspolitisk holdbarhed og arbejdsudbud. Der er andre hensyn, der er af fordelingsmæssig karakter. Der er også makroøkonomiske hensyn af forskellig karakter. Jeg synes, det er nyttigt at tilskynde folk til at arbejde i alle dele af indkomstskalaen, men bestemt også i bunden. Og vi har haft masser af diskussioner her i Folketingssalen om, hvorvidt det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg tror også, at det er blevet fremført af hr. Mike Legarth. Der synes jeg personligt at beskæftigelsesfradraget er et ganske godt bidrag til, at man kommer videre i den retning.

Så jeg mener, at det er mere nuanceret end som så.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:35

Mike Legarth (KF):

Så vil jeg slutte af med spørgsmål lidt uden for den dagsorden, der er sat. Men fordi jeg kender finansministeren og er ret sikker på, at han kan svare, spørger jeg alligevel – og han har haft en finger med i spillet.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Man skal holde sig til spørgsmålet.

Kl. 14:36

Mike Legarth (KF):

Jeg tror, at formanden skal spise et eller andet sødt. Altså, det her er den normale procedure, nemlig at vi kan spørge lidt til det, hvis finansministeren selv synes, at han vil svare på det. Lad mig nu prøve at formulere spørgsmålet færdigt. Det her er et simpelt spørgsmål, som er meget relevant for den daglige politiske debat og den daglige mediedebat. Det handler om, at man vil gennemføre nogle besparelser på den kollektive trafik, og at man vil finde pengene på leasingbiler og demobiler, fordi der er et skattehul.

Så er det, at jeg spørger helt principielt: Kan man både lukke et skattehul og foretage investeringer med de samme penge? Hvis ikke, er det så ikke bare en ekstra afgift på biler?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth, det her ligger helt uden for spørgsmålets formulering, og der er tale om forberedte spørgsmål. Hvis finansministeren ønsker at svare, er det o.k. Hvis han ikke ønsker det, må vi så acceptere det.

Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Men det har jeg da bestemt ikke noget som helst imod. Nu ved jeg ikke, om det var en fortalelse, at hr. Mike Legarth lagde op til, at regeringens forslag skulle være at foretage besparelser på den kollektive trafik. Det er jo faktisk det omvendte, der er lagt op til i dag. (*Mike Legarth* (KF): for brugerne). Jo, hvis det drejede sig om brugerne, så var det korrekt. Der kan man se. Hr. Mike Legarth sætter sig glimrende ind i regeringens politik.

Der er i dag lagt op til at investere i mere og bedre kollektiv trafik og i at sænke visse takster og bruge betydelige beløb på det. Finansieringen kommer fra en stramning af de regler på leasing- og demobiler, der e blevet udnyttet uhensigtsmæssigt til at betale mindre i afgift, end man ville skulle efter et normalt regelsæt. Det synes jeg er en god og fornuftig foranstaltning. Det ville glæde mig, hvis hr. Mike Legarth ville træde ind og bære sin del af ansvaret for at løse den opgave.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 2256

6) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvornår agter regeringen at fremlægge sin 2020-plan, så offentligheden kan få indblik i regeringens økonomiske vurderinger?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for oplæsningen spørgsmålet.

Kl. 14:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak formand. Spørgsmålet lyder: Hvornår agter regeringen at fremlægge sin 2020-plan, så offentligheden kan få indblik i regeringens økonomiske vurderinger?

K1. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu synes jeg som udgangspunkt, at offentligheden har ganske god indsigt i regeringens økonomiske vurderinger. I forbindelse med finanslovforslaget for i år tog vi det, vi kalder for et kasseeftersyn, og der kom umiddelbart før jul en økonomisk redegørelse, og det var ikke specielt munter læsning. Så kommer der selvfølgelig en 2020-plan – den kommer i løbet af 2012 – og vi skal fremsende et opdateret konvergensprogram til EU allerede i foråret, hvor man vil få en ny vurdering af, hvordan vi ser på tingene også på mellemlang sigt. Så jeg synes, at der er ganske god anledning til at få indsigt i vores syn på den økonomiske udvikling og økonomiske politik.

Jeg kan ikke i dag komme nærmere, hvornår på året og hvilken dato vi fremlægger en egentlig 2020-plan. Det tror jeg egentlig svarer til ganske gængs praksis for regeringer, at de kommer med tingene, når de er færdige med dem, og varsler dem, når de synes, at det er passende. Jeg skal så medgive hr. Kristian Thulesen Dahl, at der såmænd nok skulle have været en socialdemokrat, der havde stået ved spørgepulten og afkrævet den tidligere regering svar på, hvornår dens 2020-plan måtte udkomme, og som havde fundet det for dårligt, at der ikke kunne gives et svar på det. Sådan er det politiske spil jo.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

H. Kaistian Thalasan Dahl

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo rigtig nok, at det politiske spil er sådan. Men ikke desto mindre er det altså en ægte interesse, jeg her varetager. Jeg tror, at der er rigtig mange, som har stor interesse for, hvordan regeringen ser på den økonomiske politik og de økonomiske muligheder frem til 2020.

Man må jo sige, at regeringen overtager en økonomi med en idérigdom om, at der skal laves ganske meget om. Der er så mange, der ikke ser, at der bliver lavet så meget om, som man havde sagt at man ville, da der var valgkamp tilbage i sensommeren og frem til den 15. september sidste år, men ikke desto mindre er der en interesse for, om det er hensynet til den fremtidige økonomi, der så gør, at man holder sig så meget tilbage med eksempelvis at gennemføre sine valgløfter og andet. Derfor er der en ægte interesse i at høre regeringens vurdering af den langsigtede økonomiske politik frem til 2020. Og når vi samtidig ved, at der er en budgetlov lige om hjørnet, som regeringen via EU og aftalen der er på vej med, som jo også lægger meget snævre begrænsninger for, hvordan det offentlige forbrug ser ud til at kunne udvikle sig frem til 2020, gør det jo ikke interessen for en 2020-plan mindre.

Derfor bliver jeg nødt til at bede finansministeren revurdere, om det er rigtigt bare at sige, at sådan en plan kommer i løbet af 2012. Kan vi ikke komme det nærmere her i dag, om vi får sådan en plan i løbet af foråret, eller om den kommer i løbet af sommeren, eller om vi skal vente helt til efteråret? Hvor lang snor vil regeringen give sig selv set i forhold til, at vi her i den kommende tid står over for nogle forhandlinger, som regeringen i hvert fald har bebudet, at vi står over for? Det er om en skattereform, muligvis forhandlinger om førtidspension, kontanthjælp osv. for at skaffe penge i kassen. Det er jo rart for os, der skal forhandle med regeringen, at vide, på hvilket økonomisk grundlag vi gør det, og hvordan regeringen ser de økonomiske vurderinger for Danmark frem til 2020.

Derfor må jeg spørge finansministeren: Kan finansministeren ikke se, at for at vi har det bedste grundlag for de forhandlinger, vil det være en god idé, at vi har et fælles økonomisk grundlag og ser ens på tingene og dermed også får at se, hvordan regeringen ser på den økonomiske udvikling frem til 2020?

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:41

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er der jo ingen grund til at have flere politiske skænderier end højst nødvendigt. Der er jo rigeligt, der skiller hr. Kristian Thulesen Dahl og mig ad på så mange andre punkter. Derfor vil jeg da gerne medgive, at det er fuldstændig legitimt at interessere sig for de forhold, hr. Kristian Thulesen Dahl sigter til, og jeg vil da også gerne gå så langt som til at sige, at jeg bestemt ikke tror, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil have fundet julepynten eller andre vinterlignende ting frem på det tidspunkt, hvor der forelægges en ny 2020-fremskrivning fra vores side. Jeg tror, at man allerede i forbindelse med konvergensprogrammet vil kunne få et ganske godt indblik i, hvordan vi rent teknisk og fagligt vurderer de lange, mellemlange og mellemfristede udsigter for dansk økonomi.

Så er det jo rigtigt, som hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at der faktisk er et ganske omfattende reformprogram i regeringsgrundlaget, som vi vil sætte til forhandling. Det er jo også rigtigt, at det, som den finansiering, vi så kan finde i forbindelse med reformerne, kan bruges til, i et vist omfang afhænger af, hvor stort et hul der måtte være på mellemlang sigt, og af, hvor godt det dybest set ser ud, når vi får lavet de her opdaterede beregninger, men jeg kommer ikke i

dag med en dato for, hvornår de foreligger. Jeg skulle mene, at det bliver i rigtig god tid inden årsskiftet. Jeg synes, det er legitimt at interessere sig for det, og jeg tror, at man allerede i forbindelse med konvergensprogrammet vil få afgørende nyt i den sammenhæng.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo ikke alt i regeringsgrundlaget, vi kan regne med, for der står også i regeringsgrundlaget, at der kommer en betalingsring omkring København, men det har jeg her i dag forstået ikke er sikkert. Ikke desto mindre fremgår det jo af regeringsgrundlaget, som finansministeren henviser til, at der netop skal være en lang række initiativer omkring forskellige reformer, skattereform, kontanthjælp, førtidspension osv., som regeringen siger den vil indbyde til brede forhandlinger om. Og de forhandlinger imødeser vi selvfølgelig, og vi, som jeg siger hver eneste gang, kommer meget gerne, når vi får en invitation, og der skal brygges kander af kaffe og ikke kopper af kaffe, for vi deltager gerne også i lange forhandlinger for at se, om der er steder, hvor vi kan finde hinanden.

Men det, der i virkeligheden er mit ærinde her i dag, er jo at prøve at få en vis forståelse hos finansministeren for, at det, hvis vi skal sidde i sådanne forhandlinger og virkelig komme i dybden med Danmarks udfordringer de kommende år, jo er meget godt at gøre det på et nogenlunde ensartet grundlag. Og der er det jo lidt mærkeligt, for hvis regeringen sidder med en viden om, hvordan økonomien ser ud til at ville udvikle sig frem til 2020, men vi andre ikke må få indblik i det, fordi man først vil komme med det over for Folketinget, efter en del af de her forhandlinger er måske endda tilendebragt, giver det altså en lidt skæv måde at komme til arbejdet på. Derfor, vil jeg sige til finansministeren, er det jo min bøn, at der kommer et 2020-udspil fra regeringens side inden de her forhandlinger, og dermed vil det vel også være en 2020-plan her i foråret.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:43

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror ikke, jeg kan komme det nærmere, end jeg har gjort det i min hidtidige besvarelse. Jeg skulle mene, at de reformforhandlinger, der er lagt op til, er interessante for alle ansvarlige partier i Folketinget, uanset hvad 2020-fremskrivningsresultatet måtte være. Det, man jo kan se, er, at der er snævre rammer i de kommende år, man vil få en større præcision omkring det med den 2020-fremskrivning, vi kommer med. Jeg tror, min praksis i forhold til at varsle, hvornår den kommer, helt matcher tidligere finansministres praksis. Det, vi kan se, er, at der er relativt snævre rammer, relativt mange formål, som vi gerne vil finansiere, og det gælder jo også for hr. Kristian Thulesen Dahl, som løbende gør en række legitime finansieringsformål gældende. I den sammenhæng er reformer nødvendige, og man må håbe, at en bred kreds af partier vil være parat til at deltage.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi kommer til forhandlingerne. Jeg håber, at vi får en indbydelse, og at der er masser af kaffe på kanden. Vi er bestemt optaget af, at Danmark har en ansvarlig økonomisk politik fremadrettet, og det er jo også en af grundene til, at vi har ærgret os over f.eks. de skatte- og afgiftsstigninger, som regeringen har bragt ud over den danske befolkning. Vi tror ikke, at det er den rigtige medicin i situationen.

Men det har jo ikke noget gøre med, at vi ikke gerne tager del i andre dele, hvor vi ville kunne finde hinanden om at lave nogle tilretninger af det danske samfund, der fremadrettet er fornuftige. Det er klart, at når vi dykker ned i tallene og finder ud af, hvad det er, der er behov for at gøre på et givet område for at tilvejebringe et vist provenu, som kan hjælpe Danmark fremadrettet, så er det jo da rarest, at man hen over bordet har et nogenlunde ensartet syn på, hvad udfordringen er, og hvad udfordringens størrelse er.

Det er klart, at når nogle begynder at skrive, at udfordringen måske er 20 mia. kr. større i krav om besparelser frem til 2020 end de
47 mia. kr., som VK-regeringen opererede med – altså, når det er i
den størrelsesorden – så er det så store tal, at det er dybt alvorligt.
Der vil jeg altså anmode finansministeren om nu at gå hjem på sit
kontor og tænke over sagerne og tænke over, om ikke det ville være
en meget god idé at involvere offentligheden i den viden, man har i
Finansministeriet, om de her fremskrivninger, inden forhandlingerne
for alvor går i gang.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men, altså, jeg glæder mig over hr. Kristian Thulesen Dahls kaffetørst, og han kan være fuldstændig sikker på både at få en invitation og at blive beværtet godt, når han kommer forbi til reformforhandlinger. Jeg håber, at han vil være klar til at tage et ansvar og tilslutte sig den idé, vi har om et bredt samarbejde om nogle svære beslutninger. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om – 2020-fremskrivning eller ej, den skal såmænd nok komme i god tid og sådan, at den kan bruges i det arbejde, vi skal lave – at der er rigelig brug for den finansiering, rigelig brug for den finansiering, vi kan tilvejebringe ved de projekter, der er sat på dagsordenen i regeringsprogrammet.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:46

Spm. nr. S 2258

7) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvad er regeringens krav til det arbejdsudbud, en kommende skattereform skal skaffe?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Hvad er regeringens krav til det arbejdsudbud, en kommende skattereform skal skaffe?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen der kan jeg helt henholde mig til det svar, statsministeren gav på sit pressemøde i går, og den ordveksling, jeg havde med hr. Mike Legarth tidligere her i dag, nemlig at det er målsætningen med en skattereform at skaffe et arbejdsudbud på mindst 7.000 personer.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Og tak for det første svar her. Altså, sagen er jo, at det her også er et af de punkter, hvor man i regeringsgrundlaget har forholdt sig til tingene. Man har jo skrevet i regeringsgrundlaget på side 10, at man vil gennemføre en skattereform, som øger arbejdsudbuddet med ca. 7.000 personer, og det skal skaffe de offentlige finanser ca. 3 mia. kr. Samtidig har vi jo set i nogle svar, finansministeren har givet til Folketinget, at det ikke helt tyder på at være sagen og hænge sammen på den måde, for i det svar, som vi har fået tilsendt, er det nogle andre tal, finansministeren opererer med, for enten skaffer de 7.000 personer i ekstra arbejdsudbud et markant lavere beløb end 3 mia. kr. til statskassen, eller også, hvis man skal have de 3 mia. kr. i statskassen til at styrke de offentlige finanser med, skal man have et arbejdsudbud på markant mere end de 7.000 personer.

En ting er jo at give et skriftligt svar til Folketinget; noget andet er, at jeg egentlig godt kunne tænke mig, at finansministeren her i Folketingssalen altså erkender, at det, man skriver i regeringsgrundlaget på det her punkt, ikke holder vand, og at det, finansministeren nu har fortalt Folketinget i svar på skriftlige spørgsmål, er, at regnestykket som gengivet i regeringsgrundlaget på side 10 er forkert, og at hvis man skal have 3 mia. kr. i hånden til styrkelse af de offentlige finanser, skal man op på et væsentlig større arbejdsudbud end det, man har markeret i regeringsgrundlaget.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, man kan jo mærke, at hr. Kristian Thulesen Dahl gennemstrømmes at glæde over den oprigtige og ligefremme måde, finansministeren og Finansministeriet besvarer både skriftlige og mundtlige spørgsmål på. Der er gengivet fuldstændig præcise regnestykker i de skriftlige svar, vi her står og diskuterer.

Det er jo, som jeg også sagde til hr. Mike Legarth, sådan med sammenhængen mellem arbejdsudbud og milliarder målt i holdbarhed, at der er en ret betydelig forskel på, hvad det er for nogle personer, man får i arbejde, hvor meget de tjener, hvilke indkomster de kommer fra, om de overhovedet kommer fra en overførselsindkomst eller er i arbejde og bare øger deres arbejdsudbud målt i timer, og hvilken ende af indkomstskalaen de er i.

Der står i regeringsgrundlaget, som hr. Kristian Thulesen Dahl korrekt citerede, ca. 7.000 personer, og det er helt klart fagligt set i underkanten i forhold til de 3 mia. kr. Det fremgår også klart af vores skriftlige svar. Hvad der præcis måtte matche 3 mia. kr. afhænger som sagt af, hvilke personer vi snakker om, hvilken indkomst de har, hvilken status de kommer fra.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg sætter allermest pris på finansministeren, når han er ærlig og ligefrem og svarer konkret på spørgsmålene. Jeg sætter bestemt pris på, når finansministeren gør det, og det gør finansministeren oftest. Så derfor har vi jo også nogle gode diskussioner her.

For det fremgår jo rigtigt af det svar, man har givet, at for ingen af de indkomstgrupper, man opererer med, i forhold til hvem der altså får et øget arbejdsudbud, vil man nå frem til, at 7.000 personer er nok til at skaffe 3 mia. kr. – i ingen af de eksempler, man har fremdraget! Tværtimod, så er det markant højere for de fleste af de indkomstgrupper, som det må formodes en skattereform skal sigte på.

Skatteministeren har jo været venlig at skrive en hel kronik, hvor han har fortalt, hvem det er en skattereform skal begunstige, og dér forsøger han i hvert fald at give det indtryk, at det er den almindelige hårdtarbejdende dansker, som slider og slæber og – det tror jeg også han bruger som eksempel – smører madpakke til sønneke eller den lille datter hver morgen og så går på arbejde i mange timer, altså et eller andet sted en middelklassedansker – ikke en i toppen.

Men sagen er jo, at hvis det er dem, vi tager udgangspunkt i, så er vi jo oppe på måske 10.000-12.000 personer som minimum, der skal til i øget arbejdsudbud for at skaffe de 3 mia. kr. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:51

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er korrekt, at der er en varians mellem forskellige grupper. Det er også korrekt, at der er en betydelig gevinst ved at tage et menneske, som står uden for arbejdsmarkedet og flytte vedkommende ind på arbejdsmarkedet. Og det er også korrekt, at jeg fuldstændig åbent siger, at der står ca. 7.000 i regeringsgrundlaget, og at det er fuldstændig klart i underkanten. Det havde været mere korrekt at angive et højere tal. Det er så en teknisk detalje, som ikke har været tilstrækkeligt tjekket før udgivelsen, og derfor er det korrekte svar på spørgsmålet også, at det er mindst 7.000 personer, vi taler om, og det er formentlig flere. Men det korrekte tal, det præcise tal, afhænger jo af, hvilke personer vi taler om, og derfor kan det ikke angives fuldstændig eksakt her i dag.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, ja, der er mange tekniske detaljer i regeringsgrundlaget, som man måske lige skulle have tjekket lidt ekstra, inden man trykte det og sendte det ud til os andre, for bordet fanger jo selvfølgelig lidt af det, man skriver. Man har haft nogle år til at forberede sig på at komme i regering; man må jo formode, at man på nogle punkter alligevel har forberedt sig, inden man pludselig sad på Crown Plaza i 16 dage, var det vist, og lavede det her regeringsgrundlag.

Nu har vi fået konstateret, at tallene her altså ikke hænger sammen. Det kan man sige er en teknisk detalje; man kan sige, at det betyder meget; det er et temperamentsspørgsmål, men det hænger ikke sammen. Hvis man skal skaffe 3 mia. kr., skal man i hvert fald op på et noget højere arbejdsudbud end de 7.000 personer. Hvis vi holder os på de 7.000, får vi færre penge i kassen. I en del af finansministerens regneeksempler til Folketinget ligger vi på mellem 1,5 og 1,8-1,9 mia. kr., der kommer som følge af et ekstra arbejdsudbud på 7.000 personer.

Derfor mit afsluttende spørgsmål her: Hvad går finansministeren efter i forhandlingerne om en skatteomlægning? Er det 7.000 i ekstra arbejdsudbud med det provenu, det så måtte give, eller er det, at de 3 mia. kr. skal hentes hjem, og så må man finde arbejdsudbuddet svarende til det, der skal til, for at give de 3 mia. kr.?

K1 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:53

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men det synes jeg statsministeren svarede glimrende på i går. Altså, mindst 7.000 personer så tæt på 3 mia. kr. som muligt; for så vidt gerne mere, hvis det kan lade sig gøre.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:53

Spm. nr. S 2076

8) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til den indbrudsbølge vendt mod danskere, der i øjeblikket foregår i Vollsmose?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:53

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvad er ministerens holdning til den indbrudsbølge vendt mod danskere, der i øjeblikket foregår i Vollsmose?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 14:53

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at spørgerens baggrund for at stille spørgsmålet er den artikelserie, der blev bragt i B.T. for en måneds tid siden. Og de artikler har jeg selvsagt også selv læst.

Helt generelt vil jeg sige, at det selvfølgelig er fuldstændig uacceptabelt, hvis unge bøller begår kriminalitet målrettet mod bestemte etniske grupper. Ja, det er jo sådan set fuldstændig uacceptabelt, uanset hvem kriminaliteten måtte gå ud over. Derfor har regeringen også med den nye flerårsaftale for politi og anklagemyndighed sørget for, at de økonomiske rammer er til stede for at styrke politiets bekæmpelse af kriminalitet netop i udsatte boligområder.

I forhold til de konkrete problemer i boligområdet Vollsmose har jeg til brug for besvarelsen af spørgsmålet her i dag fået informationer fra Fyns Politi. Og Fyns Politi har oplyst, at der ganske rigtigt er sket en stigning i antallet af indbrud i Vollsmose de sidste år. Særligt i slutningen af året var der usædvanligt mange indbrud.

Nu er taletiden jo knap, så jeg kan desværre ikke gå helt i dybden med oplysningerne, men jeg kan bare sige, at det er Fyns Politis indtryk, at indbruddene navnlig går ud over personer, som ikke har et stærkt netværk i området, og som bor i lejligheder i stueetagen. Fyns Politi mener derimod ikke, at der er belæg for at påstå, at de mange indbrud skyldes, at gerningsmændene bevidst søger at begå indbrud

hos etniske danskere. Politiet kan således ikke bekræfte det billede, som artiklerne tegner.

Til sidst vil jeg gerne nævne, at Fyns Politi har iværksat en række tiltag for at vende den her kedelige udvikling. Der er bl.a. etableret en særlig taskforce, og der patruljeres også intensivt i området. Jeg håber og tror, at det kan være med til at vende den kedelige udvikling med stigning i indbruddene i Vollsmose.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:56

Peter Skaarup (DF):

Tak til justitsministeren for besvarelsen. Vi kan jo alle sammen håbe på, at det er sådan, som justitsministeren siger, og som Fyns Politi så også siger nu, altså at det ikke er noget, der er vendt specielt mod danskere. For det er jo vigtigt i et område som Vollsmose, at man kan leve i tryghed, og at man kan være fri for den utryghed, det giver, når der forekommer de her mange indbrud. Det gælder for indvandrere, men det gælder jo også for danskere.

Man må jo sige, at traditionelt vil der i et område som Vollsmose være tale om, at mange af de danskere, der bor der, er nogle af de ressourcestærke, som vi jo meget nødig skulle skræmme væk fra Vollsmose. Det er faktisk det modsatte, der er brug for, nemlig at de ressourcestærke bliver og holder skansen og sørger for at få bugt med den ghettoisering, der er sket igennem årene i bl.a. Vollsmose.

Når jeg siger, at jeg håber, at det er sådan, er det jo, fordi dagbladet B.T., men også Fyens Stiftstidende flere gange har bragt citater både fra anonyme og navngivne politifolk, der siger, at der desværre er noget om snakken, nemlig at det specielt går ud over danskere. Over for dagbladet B.T. har en anonym betjent forklaret, at der foregår en slags – i citationstegn – omvendt racisme derude. Og man anslår, at ni ud af ti indbrud går ud over danskere. Det er også sådan, at chefpolitiinspektør John Jacobsen tidligere har udtalt, at de hos politiet har en fornemmelse af – og man kan også se det på døgnrapporten – at der er en overrepræsentation af danskere blandt dem, det går ud over. Og i 2010 var det sådan, at formanden for beboerne sagde det samme.

Derfor vil jeg godt bede justitsministeren fortælle Folketinget, om vi er sikre på, at det forholder sig sådan, og vil ministeren holde øje med, at det ikke udvikler sig til stigende utryghed i Vollsmose? For det er faktisk det modsatte, vi har brug for.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:58

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg sagde i min indledning, mener Fyns Politi ikke, at der er belæg for at påstå, at de mange indbrud skyldes, at gerningsmændene bevidst søger at begå indbrud hos etniske danskere, og politiet kan således ikke bekræfte det billede, som artiklerne tegner. Det er det, jeg kan viderebringe, og det kan jeg også se at der er respekt for fra hr. Peter Skaarups side.

Så vil jeg sige, at jeg ikke tror, at der kan være uenighed om, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at stoppe den type af kriminalitet. Derfor er jeg selvfølgelig også som justitsminister glad for, at der i Folketinget er lavet en meget bred politisk aftale om politiets økonomi frem til 2015, hvor der lige nøjagtig bliver sat ind på det her område. Det har været en debat, som har kørt igennem de sidste mange år, altså at der i visse af vores nedslidte boligområder og udsatte boligområder er problemer, som der skal tages hånd om. Derfor er jeg glad for, at den nye regering har fået mulighederne for at lave den

her aftale og har samlet et bredt flertal i Folketinget bag den, for en af hovedprioriteringerne er nemlig, at vi sætter ind. Dertil kommer så, at Fyns Politi, som jeg redegjorde for, jo har lavet en særlig målrettet indsats. Det synes jeg også de fortjener ros for.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:59

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes også, det er rosværdigt, hvis Fyns Politi er i gang med en bredere kampagne mod den indbrudskriminalitet, vi har set, også i Vollsmose. I øvrigt er det jo sådan, at antallet af indbrud i 2010 og 2011 ligger meget, meget højt, ikke bare i det her område, men i hele landet, og derfor er det noget, der skal sættes kraftigt ind over for fra politiets side.

Når jeg ikke lige slipper den her sag så nemt, som justitsministeren måske gerne vil have det, og siger, at det så er o.k., og at det ikke går ud over danskere, er det jo, fordi der altså er flere politifolk, der siger det modsatte, når de bliver spurgt. Jeg synes, vi måske en gang for alle kunne få gjort op med den myte – hvis justitsministeren mener, at det er det – at der skulle være en overvægt af indbrud mod danskere. Det kunne man jo gøre ved at registrere, hvem de her indbrud går ud over.

Det er jo sådan, at formanden for Retsudvalget, fru Anne Baastrup fra SF, og jeg selv som repræsentant for Dansk Folkeparti har sagt, at det må kunne gøres op, og er det nødvendigt med en lovændring, hvad jeg tror det er, så må man lave den lovændring. Vil ministeren være med til, at vi får lavet en lovændring, så man registrerer det her særskilt?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, jeg henholder mig til, er, at Fyns Politi ikke kan genkende det billede, som er grundlaget for spørgsmålet. Jeg har stor tiltro til, at politiet lokalt har det rigtige billede af, hvad det er for problemer, man står over for lokalt, hvad det er for udfordringer, der er, og at man håndterer de udfordringer.

Jeg synes, at det er tilfredsstillende at kunne konstatere, at Fyns Politi med en lang række initiativer – taskforce, målrettet patruljering, øget tilsyn, skærpet tilsyn med de særlige steder, som kan være afsæt for problemer, øget samarbejde med Odense Kommune og en intensiveret dialog med boligorganisationerne – har sat målrettet ind mod problemerne. Det synes jeg er meget, meget positivt.

Det er det, jeg forholder mig til, og det synes jeg også at hr. Peter Skaarup skulle være glad for og tilfreds med, for det ligger helt i forlængelse af den aftale, som man selv har været med til at indgå.

Når det så handler om indbrud, er det klart, at vi jo i de senere år har set, at det har været et problem, som vi har været nødt til at forholde os til. Derfor er jeg også glad for, at regeringen har lavet en bred aftale, hvor vi netop styrker indsatsen mod indbrud ved at oprette en ny indbrudsenhed. Det synes jeg er ganske positivt, og det er jo også et svar på et af de problemer, som vi er enige om der skal gøres noget ved.

Kl. 15:02

$\textbf{Fjerde næstformand} \; (Holger \; K. \; Nielsen) :$

Hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er glimrende, at der bliver gjort noget mod indbrud; det er vi fuldstændig enige om. Men vi kan ikke komme udenom, at der er meget klare toner fra det fynske om, at det her er en indbrudshetz rettet specielt mod danskere. Det er der en formand for beboerne i området, der har sagt, og senest er der, som jeg nævnte det, en chefpolitiinspektør, der har sagt, at der er en overrepræsentation af danskere. Det kan godt være, at man, måske af politiske hensyn eller hvad det nu kan være, trækker lidt i land nu, men det er blevet sagt i forskellige sammenhænge af flere betjente, der har kendskab til de her ting.

Derfor må jeg bede justitsministeren svare på, om ministeren vil ændre persondataloven, så det bliver muligt at registrere etnisk kriminalitet. Det er faktisk det, som den nuværende formand for Folketingets Retsudvalg også har slået til lyd for, altså at man skal registrere, om det, der bliver sagt lokalt fra det fynske, er fup eller fakta, og det er noget, jeg er meget enig i. Jeg vil bede ministeren tage stilling til det. Jeg har spurgt en gang, og jeg håber, at det kan lade sig gøre at få et svar anden gang: Vil ministeren ændre persondataloven, så vi kan få svar på de spørgsmål, vi stiller?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, jeg har ikke som minister noget grundlag for at sige, at der skulle være tale om en egentlig indbrudshetz mod danskere i Vollsmose, som det blev sagt fra hr. Peter Skaarups side. Jeg læner mig som justitsminister op ad de synspunkter, der er blevet redegjort for fra Fyns Politi, og synspunkterne er altså, som jeg har redegjort for, at man ikke mener, at der er belæg for at påstå, at de mange indbrud skyldes, at gerningsmændene bevidst søger at begå indbrud mod etniske danskere. Det synes jeg er værd at holde sig for øje, inden man går videre. Det synes jeg at man bør reflektere over.

Forskellige insinuationer om, at der så skulle ligge politiske hensyn bag forskellen mellem det, der angives i dagblade, og det, der siges fra Fyns Politi, vil jeg altså ikke på nogen måde være med til at gøde jorden for. Det må hr. Peter Skaarup selv stå til ansvar for.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 2261

9) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil ministeren genoverveje forslaget om at oprette en specialstyrke under politiet for at sikre den tilstrækkelige viden og hurtige indgriben i børnebortførelsessagerne, som efter Danske Familieadvokaters og spørgerens opfattelse er så afgørende?

Skriftlig begrundelse

Ministeren har ikke tidligere ønsket at oprette en særlig enhed under politiet, som specialiserer sig i børnebortførelser, men nu efterlyser formanden for Danske Familieadvokater også en sådan ordning.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:04

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet lyder sådan: Vil ministeren genoverveje forslaget om at oprette en specialstyrke under politiet for at sikre den tilstrækkelige viden og hurtige indgriben i børnebortførelsessagerne, som efter Danske Familieadvokaters og spørgerens opfattelse er så afgørende?

KI. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Jeg tror, vi alle sammen, og det gælder ikke mindst også mig selv, havde jeg nær sagt, bliver dybt berørt, når vi hører om sager, hvor et barn er blevet bortført til udlandet af den ene af forældrene. Det er derfor også helt forståeligt og rimeligt, at det forventes, at myndighederne gør alt, hvad der står i deres magt, først og fremmest for at forhindre, at bortførelserne overhovedet finder sted, og hvis skaden er sket, så hurtigst muligt at få barnet bragt sikkert hjem igen. Det går jeg ud fra der ikke kan være nogen delte meninger om, og det er derfor også vigtigt for mig at slå fast, at politiet tager de her sager meget alvorligt, når en mor eller en far henvender sig, fordi vedkommende er bange for, at deres barn vil blive bortført til udlandet.

Sidste år behandlede vi her i Folketinget et beslutningsforslag – det var helt nøjagtigt det, der hed B 64 – med forslag om en hurtig lokalisering af bortførte børn ved at indføre et offentligt advarselssystem. I den forbindelse oplyste min forgænger, hr. Lars Barfoed, at det var Rigspolitiets opfattelse, at myndighederne havde de tilstrækkelige redskaber i forhold til at håndtere disse sager om børnebortførelser. Den daværende justitsminister, altså hr. Lars Barfoed, oplyste samtidig, at Rigspolitiet var i færd med at udarbejde retningslinjer til politikredsene for behandlingen af sådanne sager, med det formål at formalisere det og skabe yderligere klarhed om den gældende procedure. Jeg forstår det sådan, at det fortsat er Rigspolitiets opfattelse, at der ikke er behov for nye redskaber i relation til håndteringen af sager om børnebortførelser.

Jeg kan desuden oplyse, at de nævnte retningslinjer i november 2011 blev udsendt til landets politikredse, og at det er vigtigt at holde sig for øje, at der her er tale om retningslinjer, der er meget instruktive – meget instruktive – og som i detaljer gengiver og angiver, hvordan politiet skal agere i de forskellige situationer, herunder i forhold til inddragelse af relevante myndigheder. Det fremgår bl.a. således, at der, hvis politiet konkret vurderer, at der er risiko for, at et barn vil blive ført ud af landet, så straks – straks – skal rettes henvendelse til Rigspolitiet, med henblik på at der kan iværksættes en international efterlysning af barnet og den formodede bortfører.

Det er derfor min opfattelse, når Rigspolitiet politifagligt vurderer, at der ikke er behov for yderligere redskaber eller initiativer, ej heller for oprettelsen af den omtalte specialstyrke, at det så er sådan, at jeg her kan læne mig op ad Rigspolitiets vurderinger, altså at særlig det med de her særlige instruktive retningslinjer for de her sager for nærværende er nok.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for besvarelsen. Jeg vil sige, at det jo i virkeligheden næsten ikke er til at holde ud at høre om de her sager. Det er jo ganske forfærdeligt, når man oplever, at familier må se deres kære forsvinde ud af landet, uden at de i virkeligheden kan gøre noget som helst ved det. Der har i TV 2 været en udsendelsesrække om det, der har været en række reportager om den situation, som den ene forælder bliver bragt i, ved at den anden tager barnet med ud af landet, og at den tilbageværende forælder i Danmark føler, det er umuligt at gøre noget. Det er jo noget, som Danske Familieadvokater er meget engageret i, altså når nogen oplever det på egen krop, og de prøver at støtte den forælder, der har mistet sit barn. Men det er, siger de, op ad bakke, fordi der mangler en hurtig indgriben, og så er det, jeg på vegne af Dansk Folkeparti spørger justitsministeren: Hvad vil ministeren gøre ved det?

Der vil jeg jo sige, at det er fint nok, at ministeren mener, at Rigspolitiet har de nødvendige redskaber, og at man ude hos politiet har de nødvendige redskaber. Men det hjælper bare ikke børnene eller faren eller moren ret meget, når det er, at der går alt, alt for lang tid, før der sker noget, og det er derfor, at Danske Familieadvokater og Dansk Folkeparti også slår til lyd for, at der skal gøres en større indsats, hvilket i øvrigt i sidste uge blev bakket op af ministerens eget parti, Socialdemokraterne, og af ministerens kollegaer i regeringen, partiet Socialistisk Folkeparti, der også siger, at der er brug for, at der sker noget, og så er det, jeg her i dag stiller justitsministeren et spørgsmål. Det er ikke nok, at man er talsmand, kan vi sige, for apparatet, og at man er sådan en slags embedsmand, der bare viderebringer de synspunkter, der dér kommer frem, hvis det er sådan, at der politisk set er behov for en ekstra indsats.

Så det spørgsmål, der her skal gå til justitsministeren, er altså: Hvilken ekstra indsats vil ministeren gøre for på egen hånd at sikre, at de her mennesker, ikke mindst børnene, får hjælp, så der ikke er nogen, der bliver kidnappet til et andet land?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.

Kl. 15:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det til spørgeren. Altså, det er jo simpelt hen ikke rimeligt, at man står og forsøger at tegne et billede af, at der ikke sker noget. Der er, som jeg sagde, i november 2011 til landets politikredse blevet sendt nogle retningslinjer ud, der er meget instruktive, for, hvordan de her sager skal håndteres. Så der er, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, blevet taget affære, og det synes jeg da man bør honorere. Det var i november 2011, og så er der tale om, at de måneder, der er gået siden, er december, januar og februar. Det er altså 3 måneder siden, at der er blevet lagt nye retningslinjer ud for, hvordan det her skal håndteres, og der synes jeg faktisk der er tale om rettidig omhu.

Man har sagt, at det her kan være, at der har været et problem, at der har været nogle ting, der skulle koordineres bedre, og man har så straks sendt nogle nye retningslinjer ud, som er detaljerede, og som jo angiver, hvordan de her sager skal håndteres. Det synes jeg er ganske fornuftigt. Der handler det jo bl.a. om, at der kan udstedes særlige meddelelser til lufthavne og politikredse i grænseområder, ligesom politiet i vores nabolande særskilt vil blive adviseret om de problemer, som man typisk ser her i de her sager. Der synes jeg det er udmærket, at der er blevet skabt klarhed over det, og at det altså er sket i november 2011.

Så det er ikke rimeligt, at man forsøger at tegne et billede af, at der ikke sker noget – det håber jeg også man synes er helt fair at jeg godt lige vil sige – tværtimod sker der noget. Der er nu noget nyt her

K1. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:11

Peter Skaarup (DF):

Jeg forsøger ikke at tegne noget billede af, at der ikke sker noget; jeg forsøger at tegne et billede af, at der er en situation, hvor vi har nogle forældre og nogle familieadvokater, der støtter den ene af de forældre, som har mistet sit barn, og som oplever, at der sker for lidt, og at det, hvis der sker noget, så sker for langsomt. Jeg vil læse op af det, som formanden for Danske Familieadvokater, Helle Larsen, sagde til Ritzaus Bureau her den 16. februar, hvilket altså er 3 måneder efter det tidspunkt, hvor ministeren siger at der var kommet noget, der ville hjælpe en hel masse, og hun siger:

Når man som vagthavende sidder på en tilfældig politistation en fredag eftermiddag, kan det være svært at vide præcis, hvad man skal gøre i de her sager. Men det handler om at tage affære lynhurtigt. Og det er enormt meget nemmere, hvis man har et fast beredskab med indgående kendskab til reglerne.

Det er jo derfor, vi i Dansk Folkeparti slår til lyd for, at man får en særlig samarbejdspartner for den forælder, der har mistet sit barn, altså et sted, hvor de kan henvende sig, og hvor de kan få hurtig hjælp, og at der måske er fire-fem mennesker på landsplan, der kender den her sagstype, og som kan hjælpe de pågældende med lynhurtigt at skabe de rigtige kontakter og få gjort det, der skal til, og der vil jeg så spørge justitsministeren: Kan vi regne med, at der bliver taget et initiativ, så der lynhurtigt sker noget?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jamen det er jo ikke, fordi vi er uenige i, at der skal tages hånd om de her sager, og det er ikke, fordi det er sådan, at spørgeren bliver berørt og jeg som justitsminister ikke bliver berørt, når vi ser de her sager. Det tror jeg vi alle gør, og det er også derfor, jeg synes, at det, som Rigspolitiet har gjort, er noget, der er helt ansvarligt. Man har reflekteret over en situation, og der er blevet sendt retningslinjer ud til politikredsene, der er klare og meget detaljerede, om, hvordan de skal håndtere de her sager på en bedre måde end tidligere. Det er det, der er virkeligheden i det her. Derfor er der blevet taget initiativ, og det synes jeg da det er fint at man gør, altså at man har lavet klare, instruktive retningslinjer for, hvordan de her sager skal håndteres.

Derfor er jeg enig i, at det jo også i de her sager må bero på en politifaglig vurdering, hvad det er, der skal til i den konkrete sag, altså hvordan den skal håndteres, hvem det er, der skal tages kontakt til, hvordan kontakten skal tages, og hvad det er for en situation omkring det enkelte barn, der danner grundlag for, hvad der skal ske. Der må det jo være en konkret vurdering, der er i de enkelte sager, og det er bl.a. det, som jeg har redegjort for der er i de her retningslinjer.

Så der bliver taget affære. Der er blevet sendt retningslinjer ud, der er meget detaljerede, for, hvordan de her uhyggelige sager skal håndteres. Så der er ikke nogen uenighed om, at der skal gøres noget. Der *er* blevet gjort noget.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Nej, der er ikke uenighed om, at der skal gøres noget. Det håber jeg bestemt heller ikke. Det, der så er uenighed om, er, om de initiativer, der er taget indtil nu, virker godt nok. Ministeren siger, at der er sket noget i november måned. Danske Familieadvokater siger, at her midt i februar måned har man ikke oplevet en situation, der gør, at forældrene får hjælp lynhurtigt. Man får ikke hjælp hurtigt, desværre.

Så er det, at jeg spørger ministeren på vegne af Dansk Folkeparti og sådan set også på vegne af ministerens eget parti og SF, som i hvert fald i sit sidste uge sagde, at nu måtte der ske noget: Hvad vil ministeren gøre for at hjælpe de her familier? Hvad vil ministeren gøre for at hjælpe børnene, der oplever den her situation?

Vi har jo sågar børn, der er blevet bortført til lande, der er omfattet af Haagerkonventionen, som regulerer det her område, og hvor man jo faktisk burde overholde konventionen, men ikke gør det. Hvad vil ministeren gøre for at komme forældre til undsætning og børn til undsætning? Vil man gennemføre det forslag nu? Hvis ikke man vil, hvornår vil man så? Hvornår kan vi regne med, at regeringen så gør op, om de ting, man mener skulle have hjulpet i november måned, kommer til at virke? Vil ministeren f.eks. i dag love, at vi i Retsudvalget kan få en evaluering af den nye instruks i juni 2012, så vi kan se sort på hvidt, om det har virket?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er dog alligevel glad for og tilfreds med, at hr. Peter Skaarup trods alt anerkender, at der er taget et initiativ. Så er vi dog så langt. For det er jo vigtigt, at vi her i Folketingssalen – også for de mange, der sidder og ser på de her debatter – har en fælles forståelse af, at der jo ingen grund er til, at der skal tegne sig en uenighed særlig i de her spørgsmål. Vi kan være uenige om så meget, men særlig i de her spørgsmål om den her type sager er der ingen grund til det. Og jeg synes, det er fint, at vi er kommet så langt i dag. Det vil jeg gerne honorere og sige tak til hr. Peter Skaarup for. Der er intet grundlag for at være uenig i, at de her sager selvfølgelig skal håndteres.

Hvordan håndteres de så? Ja, der har jeg det sådan, at der læner jeg mig nu op ad folk, hvis opgave det er at håndtere de her sager. Det tror jeg på er det bedste. Altså, når man har med politi at gøre, som er vant til at håndtere de her meget alvorlige sager, forfærdelige sager, så synes jeg, at det bedste, man kan gøre, er at læne sig op ad folk, der er vant til at håndtere de her sager. Det er det, der er gjort. Der er lavet retningslinjer. Der er lavet detaljerede beskrivelser af, hvordan det her skal håndteres. De er udsendt i november måned 2011, og det synes jeg er en god måde at håndtere det her på. Der er ingen tvivl om, at der her er alvorlige sager, som skal håndteres. Men derfor er jeg også tilfreds med, at de retningslinjer, som er sendt ud, har den klarhed, som selvfølgelig skal forventes, og hvilket også betyder, at detaljeringsgraden i, hvordan politikredsene skal håndtere det her, bliver klarere. Det synes jeg er en fornuftig måde at håndtere det på. Det understreger jo også, at der her er tale om alvorlige sager, som politiet også tager meget alvorligt.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Spm. nr. S 2236

10) Til justitsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at det er rimeligt at pålægge lastbilchauffører en bøde på op til 16.000 kr. og give dem en betinget frakendelse af kørekortet på grund af en overtrædelse af køre-hvile-tids-reglerne på mellem 2 og 6 minutter?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:18

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak, hr. formand. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er rimeligt at pålægge lastbilchauffører en bøde på op til 16.000 kr. og give dem en betinget frakendelse af kørekortet på grund af en overtrædelse af køre-hvile-tids-reglerne på mellem 2 og 6 minutter?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er ikke klar over, om spørgsmålet sigter til en bestemt sag. I så fald er jeg ikke bekendt med den, og under alle omstændigheder ville det efter min mening også være forkert, hvis jeg som justitsminister udtalte mig om konkrete straffesager. Jeg vil derimod naturligvis gerne oplyse noget mere generelt om sanktionssystemet for overtrædelser af køre-hvile-tids-reglerne. Det giver mig også mulighed for at rydde den eventuelle misforståelse af vejen om, at selv bagatelagtige overtrædelser af køre-hvile-tids-reglerne straffes.

Ved en lovændring i 2005, altså under den tidligere regering, blev der indført et gradueret bøde- og sanktionssystem for overtrædelse af de materielle køre-hvile-tids-regler, så bødens størrelse afhænger af den procentvise overskridelse af f.eks. den tilladte køretid. Det koster nærmere bestemt chaufføren 100 kr. i bøde for hver procent, den fastsatte grænse for køretid eller hviletid overskrides. For ejeren eller brugeren af køretøjet, dvs. transportvirksomheden, fastsættes en bøde, der er det dobbelte af chaufførens bøde. Det vil sige ca. 200 kr. pr. procent, reglen overskrides.

Af forarbejderne til loven fra 2005 fremgår det, at der dog gælder en generel tolerancegrænse på 5 pct., og det betyder, at der kun rejses tiltale i sager, hvor overskridelsen har været på 5 pct. eller mere. Det betyder i praksis, at en chauffør, der har en samlet daglig maksimal køretid på 10 timer, vil kunne overskride denne grænse med op til 30 minutter, uden at det koster ham noget.

Også med hensyn til frakendelse af førerretten skal overskridelsen af reglerne være af en vis størrelse, før der sker frakendelse. Det følger nærmere bestemt af færdselsloven, at førerretten frakendes betinget, hvis chaufføren overskrider grænserne for køre-hvile-tid med mere end 30 pct. Og hvis chaufføren under et nyt kørselsforløb begår en tilsvarende overtrædelse, frakendes førerretten ubetinget.

Der gælder altså allerede i dag en bagatelgrænse – det er vigtigt for mig at understrege – i forhold til mindre overtrædelser af de materielle regler om køre- og hviletid.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:18

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo helt rimeligt, at der findes sådan nogle bagatelgrænser, som gør, at helt urimelige forhold bliver sorteret fra. Men det, jeg taler om her, og som jeg tænker på, er fire helt konkrete sager, hvori der er faldet dom på baggrund af de regler, som gælder. Det drejer sig nemlig om færgereglen og om fire chauffører, der benytter færgeovergangen mellem Gøteborg og Frederikshavn. Færgereglen siger, at man må bruge 1 time af de 11 timers hviletid, man har, til at køre fra borde og finde et sted, hvor man kan parkere. Den ene chauffør skulle igennem toldkontrollen og blev forsinket 62 minutter og ikke kun 60 minutter, og 62 minutter var så det, der udløste en bøde og en betinget frakendelse af førerbeviset. Det er ret alvorligt, det sidste især. For et kørekort er forudsætningen for, at man rent faktisk kan udøve sit erhverv som lastvognschauffør og i øvrigt også som buschauffør. Og hvis det så ryger, bliver man altså frataget muligheden for at udøve sit erhverv. Det kan jo have voldsomme konsekvenser for den pågældendes familie osv. osv. Mit spørgsmål bliver stillet på den baggrund.

Synes ministeren ikke, at det er helt urimeligt, at det bare var 2 minutter – og i en af de andre situationer var det op til 6 minutter – som gjorde, at man fik en betinget frakendelse af kørekortet som straf?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren, undskyld, det er justitsministeren.

Kl. 15:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har godt nok en fortid som finansordfører, men det er også, hvad jeg kan strække den til. Fair nok.

Hvis der er tale om konkrete sager, synes jeg, at det ville være helt fair, at jeg så må opfordre til, at der bliver stillet et spørgsmål. Men jeg vil bare henvise til, at den lovgivning her, så vidt jeg lige erindrer, er vedtaget af et meget bredt flertal i Folketinget. Det er jo en lov, som er blevet vedtaget, netop fordi der var alvorlige problemer. Det ved vi jo. Og derfor er der jo også – det fremgår også klart – en bagatelgrænse, hvilket jeg har redegjort for her.

Men hvis der er fire konkrete sager, der spørges til, og hvor der er tale om nogle konkrete forhold, så er det selvfølgelig vanskeligt for mig som justitsminister at stå her og tage stilling til de konkrete sager.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:23

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg forstår, at ministeren er villig til at se på, om der skulle være forhold i den lovgivning, der er, og de regler, der i øvrigt gælder i forbindelse med lovgivningen, der gør, at man rammer mennesker så rigidt, som tilfældet er ved 2 minutters overskridelse, hvor hammeren falder så hårdt, som den gør, med 16.000 kr. i bøde og betinget frakendelse af kørekortet.

Mit spørgsmål er: Vil ministeren være åben over for at se på, om reglerne er for rigide, således at man tager det menneskelige hensyn, også når det konkret kan dokumenteres – som i det ene tilfælde her – at forsinkelsen er opstået på grund af en toldkontrol? I det andet tilfældet handlede det om, at der var fuldt optaget på de to første rastepladser, man kørte ind på. Man var nødt til at køre til den tredje rasteplads for at finde en plads, og pludselig gik der altså 4 minutter over de 60 minutter.

Kan jeg forstå det sådan, at ministeren er villig til at se på, om der stadig væk er nogle urimeligheder, der bør rettes op på? Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at der for nogle år tilbage blev rettet op, men der er stadig væk nogle urimeligheder, når en chauffør kan blive dømt til betinget frakendelse af kørekortet alene på grund af 2 minutters overskridelse.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Flemming Damgaard Larsen kan altså ikke forstå justitsministeren således, at det, justitsministeren står og siger her, handler om en ny lovrevision. Hr. Flemming Damgaard Larsen kan forstå justitsministeren således, at justitsministeren mener, at den lovgivning, der er vedtaget, er god og med til at skærpe opmærksomheden, med hensyn til at køre-hvile-tids-reglerne i Danmark skal overholdes. Hvis de ikke bliver overholdt, har vi set og ser vi alt for mange tilfælde af, hvad der sker.

Derfor er jeg fuldstændig tryg ved, at de domme, der er faldet, også er domme, som selvfølgelig ligger helt i forlængelse af de intentioner, som vi som lovgivere har haft, og derfor kan hr. Flemming Damgaard Larsen ikke – *ikke* – lægge det til grund, at jeg som justitsminister her i dag skulle have givet håndslag på, at der skal finde en lovrevision af det her område sted.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:25

Flemming Damgaard Larsen (V):

Vi er selvfølgelig helt enige om, at trafiksikkerheden skal være i orden, og at køre-hvile-tids-reglerne skal medvirke til, at der er en høj grad af trafiksikkerhed. Men der er jo eksempler på, endda mange eksempler, at det ikke er trafiksikkerheden, der er i fare, bare ved at der som f.eks. i det her tilfælde er en overskridelse af køre-hviletids-reglerne på 2 minutter. Der er også mange andre situationer, som brancheorganisationerne nemt kan diske op med, og som jeg også tror brancheorganisationerne har tilsendt Justitsministeriet.

Jeg vil bare have ministeren til at forstå det, og mit spørgmål er, om ministeren ikke kan se, at nogle meget rigide regler også medfører nogle meget, meget stærkt menneskelige konsekvenser for de lastvognschauffører, som bliver klemt af reglerne, selv om der ikke har været noget som helst trafiksikkerhedsmæssigt inde i billedet med hensyn til reglerne. Selvfølgelig skal vi have regler, der sikrer trafiksikkerheden, men der findes altså mange eksempler på, at det ikke har noget med trafiksikkerhed at gøre, men at det er reglerne i sig selv, der er problemet. Der er det så, jeg vil spørge: Vil ministeren ikke nok være åben og se på, om der er noget, der skal rettes eller justeres?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Af natur er jeg et meget åbent menneske, men jeg vil dog sige, at det, disse regler regulerer, er køre-hvile-tids-bestemmelser, og der må nødvendigvis være nogle faste grænser for det. Det er der lavet med den pågældende lovgivning, og det er der med god grund, og den grund kender vi jo begge, nemlig at der har været og stadig væk

er store problemer på det her område, som der skal tages fat om, og loven har så været med til at tage fat om det.

Derfor synes jeg, at den lov, der er her, er ganske fornuftig. Den har været med til at stramme op på området, og det er klart, at vi skal huske på, at det, der reguleres her, er køre-hvile-tids-bestemmelser. Det er ikke, om der er en færdselssikkerhedsmæssig gråzone – misforstå mig ikke – som man kan komme ud på den anden side af, hvis man ikke foretager sig noget, der kan give problemer i forhold til den generelle færdselssikkerhed. Det er køre-hvile-tids-bestemmelser, og der er i loven angivet meget præcise rammer for det.

Derfor håber jeg, at jeg i hvert fald har slået fast, at hr. Flemming Damgaard Larsen ikke kan forstå justitsministeren således, at justitsministeren agter at lægge op til en større revision af denne lovgivning.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til justitsministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 2239

11) Til justitsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, ligesom spørgeren, at det vil føre til en mere effektiv og rimelig kontrol med indsigt i branchens særlige vilkår med køre-hvile-tiderne, hvis der bliver oprettet en særlig kontrolenhed, som udelukkende skal beskæftige sig med lastbilbranchen og køre-hvile-tids-reglerne, efter inspiration fra den velfungerende tyske BAG-model (Bundesamt für Güterverkehr)?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:28

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Mener ministeren, ligesom spørgeren, at det vil føre til en mere effektiv og rimelig kontrol med indsigt i branchens særlige vilkår med køre-hvile-tiderne, hvis der bliver oprettet en særlig kontrolenhed, som udelukkende skal beskæftige sig med lastbilbranchen og køre-hvile-tids-reglerne, efter inspiration fra den velfungerende tyske BAG-model, Bundesamt für Güterverkehr?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det var jo en fantastisk flot oplæsning. Som hr. Flemming Damgaard Larsen ved, er det ikke første gang, at der rejses spørgsmål om oprettelse af en særlig tungtvognsmyndighed i Danmark med inspiration fra det tyske BAG, som jeg så vil tillade mig at sige for ikke at bevæge mig ud i tysk. Det ved vi begge har været til debat tidligere.

Min forgænger på justitsministerposten afviste at tage initiativ til at oprette en sådan tungtvognsmyndighed uden for politiet, og det er jeg sådan set helt enig i. Når det drejer sig om den fysiske kontrol ude på vejene, mener jeg, at vi skal holde fast i, at det er en opgave, der bør løses af politiet. Her i landet har vi jo en lang tradition for, at retshåndhævelsen ikke er opdelt på forskellige styrker inden for eller uden for politiet. Opgaven varetages derimod af et samlet politi, der er organiseret som det, vi jo har, nemlig et enhedspoliti.

Jeg mener i øvrigt, at det også ud fra en ressourcemæssig betragtning giver bedst mening, hvis det er politiet, der samlet set står for kontrollen af tunge køretøjer på vejene, da politiet jo også – det er jo det vigtige, som vi også skal huske på – udfører andre færdselskontroller, herunder f.eks. spirituskontroller. Der kan i forbindelse med kontrollen også opstå behov for magtanvendelse, hvilket ligeledes tilsiger, at det her er en opgave for politiet.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:30

Flemming Damgaard Larsen (V):

I Tyskland har det jo vist sig, at en sådan BAG-model har højnet trafiksikkerheden og forbedret trafiksikkerheden og har gjort, at reglerne i langt højere grad er blevet overholdt. Den succes, der er på det her område i Tyskland, skyldes jo, at de har den her enhed, der bliver sammensat af mange forskellige specialister. Det er politi, det kan være folk med teknisk indsigt i lastvogne, det kan være tolkebistand, altså tolkeenheder, som også er med, og det kan være en række andre specialister inden for regnskab, told, og hvad ved jeg. Det gør, at de lynhurtigt kan få en klar opfattelse af, hvad problemet er med det enkelte lastvognstog, uanset om det er dansk eller udenlandsk.

Der kommer jo flere og flere udenlandske lastvognstog til Danmark, og derfor vil det være meget mere effektivt, hvis man har en sådan enhed, der har alle disse kompetencer samlet, så det ikke kun er ud fra et politimæssigt eller juridisk synspunkt, at denne kontrol foregår. Der er jo mange forhold, der skal undersøges. Det er sådan noget som vejbenyttelsesafgift: Er den f.eks. betalt? Det er den tekniske stand, som bilen er i: Er den i orden? Hvad med miljøzoner? Bliver de overholdt? Det er cabotagekørsel og mange andre ting. Ved at man på de større indfaldsveje til Danmark har disse specialenheder til at opfange de lastvognstog, der kommer til Danmark, vil det give en langt større effektivitet.

Det er lige præcis den succes, de har oplevet i Tyskland, og det er derfor, at jeg gerne vil spørge: Hvorfor ikke drage nytte af de erfaringer, de har gjort i Tyskland?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:31

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes, der er god grund til at holde fast i, at vi har et enhedspoliti i Danmark, og at vi har et politi, som jo udfører færdselsopgaver ganske udmærket, og som jo, når det handler om færdsel i øvrigt, laver en hel række kontroller, herunder bl.a. spirituskontroller, tungtvognskontroller, kontroller af lastbiler og andet. Det synes jeg at vi skal holde fast i.

Så nævner hr. Flemming Damgaard Larsen spørgsmålet om cabotagekørsel. Der synes jeg, at det er værd lige at være opmærksom på, at regeringen jo rent faktisk i forbindelse med finansloven har lavet en aftale om social dumping, hvor det her er et særligt fokusområde, men selvfølgelig også understøttet af og styret ved en politiindsats. Derfor er området, som hr. Flemming Damgaard Larsen nævner, allerede i fokus.

Jeg tror, det er vigtigt at holde fast i, at der er en grund til, at vi har et enhedspoliti i Danmark, nemlig at det er vurderingen, at det hverken giver mening inden for eller uden for politiet at begynde at splitte politiet op i den her form for enheder. Det varetages bedst, hvis vi har det, vi har, nemlig et enhedspoliti.

Fierde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:33

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men vi har jo den situation, at politiet har rigtig mange forskellige opgaver, og at der skal foretages en prioritering, og der kan man godt få følelsen af, at det her område ikke bliver prioriteret højt nok. Der er mange af disse udenlandske lastvogne, som kommer til Danmark, og hvor tingene ikke er i orden. Men hvis der skete en opprioritering, kunne man få det her til at fungere langt bedre.

Jeg henviser stadig væk til de gode erfaringer, man har i Tyskland. Det er jo medvirkende til at give en konkurrencemæssig skævhed i forhold til danske vognmænd, at man ikke sørger for at få den her effektive kontrol med de vogne, der kommer til Danmark fra især Østeuropa, men også andre steder fra. Og den effektive kontrol kunne man netop opnå ved at have sådan en enhed, som man har i Tyskland. Gør de her ting slet ikke indtryk på ministeren?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:34

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, der gør indtryk på ministeren, er, at vi har et godt og veldrevet dansk politi, som også på det her område gør et rigtig godt stykke arbejde. Det synes jeg faktisk de gør, og det synes jeg også forligspartierne bag flerårsaftalen for politiet, hvor spørgerens eget parti, nemlig Venstre, jo også er med, honorerer ved at lave en ny politiaftale frem til 2015.

Jeg skal jo ikke bestemme, hvad Venstre vil komme med af ønsker til kommende flerårsaftaleforhandlinger, men det er klart, at når man står og antyder, at noget skal opprioriteres, så ved vi jo, at med de økonomiske problemer, som den nuværende regering har fået overladt fra den tidligere regering, og de problemer, som Danmark står i, er det altid godt at prøve at pege på, hvad der så skal nedprioriteres, eller hvor pengene til en ny indsats skal komme fra.

Jeg er tryg ved, at politiet håndterer de her spørgsmål godt. Jeg er tryg ved, at lige nøjagtig fordi vi har et enhedspoliti, sikrer vi: punkt 1, at vi samlet set har en effektiv ressourceanvendelse på området, og punkt 2, at den erfaring, som politiet i øvrigt har, når det handler om færdselskontrolarbejde, samlet set udnyttes på den bedst mulige måde.

Så derfor synes jeg ikke, at vi skal bevæge os den vej. Jeg synes tværtimod, at vi skal fastholde et politi, som er et enhedspoliti, og som også er i stand til at håndtere den her opgave. Og der har jeg al mulig grund til at læne mig op ad de vurderinger, som også er kommet fra politiet selv.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:35

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu siger ministeren, at noget skal nedprioriteres. Man behøver slet ikke at nedprioritere noget som helst, hvis man laver det her, for det ville kunne finansiere sig selv, ved at man er meget mere effektiv med hensyn til opkrævning af vejbenyttelsesafgift, og ved de øvrige indtægter, det ville give at have sådan en effektiv kontrolenhed. Så det vil helt sikkert finansiere sig selv. Det, vi får ud af det, er en større effektivitet i forbindelse med de her forhold, og det vil kun være

til glæde for danske arbejdspladser og danske virksomheder. Men jeg forstår, at ministeren slet ikke vil ind på det her område.

Så vil jeg spørge her til sidst, om ministeren så i stedet for vil gå ind i, at de forskellige enheder og forskellige instanser får et bedre samarbejde, også et samarbejde, hvor Trafikstyrelsen er inde i billedet, således at man måske derigennem kan få en bedre og større effektivitet med hensyn til den kontrol, der skal være, af disse lastvogne.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg sagde forrige gang, jeg havde ordet, har regeringen jo faktisk taget initiativ til et af de elementer, som hr. Flemming Damgaard Larsen spurgte til, nemlig cabotagekørsel. Det synes jeg er fint, og det havde man jo så haft mulighed for at bakke op om, da ændringsforslagene til finansloven var til behandling her i Folketingssalen. Men jeg er trods alt glad for, at hr. Flemming Damgaard Larsen så anerkender, at der er sket noget på det her område. Vi forventer os selvfølgelig også i regeringen en del af, at der bliver lavet en indsats her, og at vi kan få taget fat på det her problem.

Når det så handler om, hvad der i øvrigt skal ske, ja, så er der i den flerårsaftale, som forliget står bag, altså den aftale, som hr. Flemming Damgaard Larsen selv er med til, ikke på nogen måde rokket ved hovedlinjerne for dansk politi, som er: punkt 1, at vi har et enhedspoliti, og punkt 2, at når det handler om det her, er det noget, som politiet inden for de rammer, der eksisterer i dag, er i stand til at håndtere. Det synes jeg at vi skal fortsætte med, og det synes jeg, fordi politiets erfaringer på det øvrige kontrolområde jo også er noget, som samlet går ind i det arbejde og den indsats, der skal ske.

Når det handler om politiets samarbejde med myndigheder så at sige uden for politiet, altså organisationer uden for politiet, så ved jeg, at det er et ganske udmærket samarbejde i dag. Og hvis der er spørgsmål, som kræver henvendelser til andre organisationer end myndigheder, er jeg helt sikker på, at politiet allerede gør det i dag.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:38

Spm. nr. S 2254

12) Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Set i lyset af ministerens udtrykte holdning om at øge selvstyret på universiteterne er ministeren så enig i, at universiteterne bør have bygningsmæssigt selveje, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre gennemførelse af dette for universiteterne, som det f.eks. er sket for gymnasier og professionshøjskoler?

Skriftlig begrundelse

Selv om bygninger formelt set er overført til klima, -energi- og bygningsministeren, stilles spørgsmålet til uddannelsesministeren, idet spørgsmålet drejer sig om det principielle i forhold til universiteternes selvstyre.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

KL 15:38

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Set i lyset af ministerens udtrykte holdning om at øge selvstyret på universiteterne er ministeren så enig i, at universiteterne bør have bygningsmæssigt selveje, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre gennemførelse af dette for universiteterne, som det f.eks. er sket for gymnasier og professionshøjskoler?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jeg har noteret mig, at spørgsmålet er stillet til mig frem for bygningsministeren, fordi der spørges til det principielle i forhold til universiteternes selvstyre.

Det er rigtigt, at jeg ønsker at øge universiteternes frihed. Jeg tror på, at man får det bedste resultat, når beslutningerne bliver taget af dem, der er tættest på dem. Derfor har jeg også i forbindelse med udviklingskontrakterne forenklet kraftigt og lagt et stort ansvar over på universiteternes skuldre, og det forventer jeg de lever op til. Som et andet udtryk for at vise tillid til institutionerne har jeg sat gang i en proces for at få fjernet forbuddet mod gruppeeksamen. Men det gør det selvfølgelig ikke alene.

Der er stadig væk meget arbejde, vi skal gøre for at sikre, at universiteterne har de bedste betingelser for at løse de centrale kerneopgaver, nemlig at drive forskning og forskningsbaseret uddannelse på det højeste niveau. Det er så netop det med løsning af kerneopgaverne, som har mit fokus, og man kan spørge sig selv, om universiteterne bliver bedre til at forske og undervise ved at eje deres egne bygninger. Det har jeg ikke svaret på, men jeg har tillid til, at bestyrelserne på universiteterne stiller sig selv det spørgsmål. Hvis de enkelte bestyrelser finder, at svaret er ja, kan de anmode om at overtage deres egne bygninger efter reglerne i universitetsloven.

Der er i dag to universiteter, som har bygningsmæssigt selveje. Det er Danmarks Tekniske Universitet og Handelshøjskolen i København. De resterende universiteter har som nævnt mulighed for at anmode om at få deres bygninger overdraget. Vilkårene for overdragelsen skal så godkendes af de bevilgende myndigheder. Ministeriet har alene modtaget en enkelt henvendelse om overdragelse af bygninger, men den er aldrig siden blevet fulgt op af det pågældende universitet, og spørgsmålet om bygningsmæssigt selveje har derfor ikke optaget mig i forhold til diskussionen om at øge universiteternes frihed.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:40

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Grunden til, at jeg spørger, er, at hvis universiteterne skal have mulighed for at optimere deres drift, deres forskning og alt, hvad der i øvrigt skal foregå, har de også brug for at have en vis fleksibilitet og smidighed i forhold til bygningsmassen. Det er en ting, at man kan spørge, hvem der skal eje det, og hvem der ikke skal eje det, og der kan være flere løsninger på det her, men som det er i dag, er det jo Statens Ejendomsadministration, der står for bygningsadministrationen. Det gør, at universiteterne oplever et meget bureaukratisk, meget tungt og meget dyrt system, som jo faktisk gør, at de ikke kan

lægge om og optimere sig i forhold til uddannelserne. Det er faktisk derfor, jeg gerne vil have, at ministeren forholder sig til, hvad man så vil gøre på det her område.

Jeg går ud fra, at der nok ligger nogle intentioner i, at man nu har flyttet Statens Ejendomsadministration, SEA, som det hedder, over i Klimaministeriet. Jeg vil så gerne høre, om man i samme ombæring har nogle tanker om, hvordan man optimerer det her system, så der ikke skal gå både 3 og 4 år, før universiteterne kan få gennemført en bygningsændring, som de har brug for i forhold til nogle konkrete uddannelser. En ting er, at hvis universiteterne søger om at få selveje – og det vil jeg selvfølgelig opfordre dem til – hører jeg ministeren sådan, at de så absolut også meget let vil kunne få det. Det er indstillingen. En anden ting er, om ministeren har tænkt sig at tage initiativer til nogle ændringer og nogle optimeringer i det system, der er, så det bliver mere hensigtsmæssigt og mindre bureaukratisk.

Kl. 15:42

$\textbf{Fjerde næstformand} \; (Holger \; K. \; Nielsen):$

Ministeren.

Kl. 15:42

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

For så vidt angår spørgsmålet om Statens Ejendomsadministration, må jeg henvise til klima-, energi- og bygningsministeren, men i forhold til det principielle over for universiteterne er det jo et spørgsmål, om man umiddelbart kan sige, at det giver en højere grad af fleksibilitet at sidde i sine egne bygninger. Det, der jo er fordelen ved at sidde til leje, er, at man så har muligheden for at opsige med relativt kort varsel, og uanset om man kan sælge, og hvad konsekvenserne vil være af det, kan man altså tilpasse sin bygningsmasse, hvis det er det, man ønsker sig. Det er måske nogle af de overvejelser, der gør, at der altså ikke aktuelt er universiteter, der har ytret ønske over for mig om at komme ind i en konkret proces om selveje. Men skulle der være universiteter, der ønsker det, ja, så er det ikke mig, der forhindrer det. Så tager vi selvfølgelig den dialog. Det er bare at sige til.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:42

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

I det omfang universiteterne så kommer til ministeren og siger, at nu har de en bygningsadministration, som er vældig tung, og at de sådan set gerne vil have lov til selv at gå ud og leje deres bygninger, at de selv vil etablere sig på anden vis, er man faktisk positiv over for det. Sådan hører jeg ministeren.

Nu har man flyttet SEA, det er jeg godt klar over, det ligger ikke under ministerens område mere, men derfor vil jeg alligevel gerne spørge ministeren, om han vil tage initiativ til at hjælpe universiteterne med at få nogle mere smidige, mere hensigtsmæssige ordninger end de meget tunge ordninger, bureaukratisk og administrativt, som ligger i dag i SEA, hvor det rent faktisk kan tage år og dag at få gennemført nogle nybyggerier eller nogle ændringer, hvor man ikke tager et hensigtsmæssigt hensyn til totaløkonomien i bygningerne, men hvor man, når man fra SEA's side bygger noget, så bygger det uden hensyntagen til den videre drift. Så jeg vil faktisk gerne vide, om ministeren vil være positiv i forhold til at få optimeret de her arbejdsgange.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:44 Kl. 15:46

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Hr. Thulesen Dahl slynger adskillige påstande ud om, hvordan tingene forholder sig med Statens Ejendomsadministration, som altså ikke er under mit ressort. Derfor vil jeg opfordre til, at man fører den diskussion med den pågældende minister.

Men til gengæld vil jeg sige, at det jo er sådan, som det også bliver nævnt i spørgsmålet, at der er uddannelsesinstitutioner, der har selveje. Der er også universiteter, der har selveje, og det giver forskellige muligheder. Der er fordele og ulemper ved begge modeller, og derfor er mit tilsagn altså fortsat, at hvis nogle universiteter ønsker at gå ind i den proces, skal de være velkomne til det. Men jeg kan sige for mit eget vedkommende, at jeg allerede i den korte tid, jeg har været minister, har godkendt og oversendt adskillige aktstykker, der handlede om bygningstilpasning, også i forhold til nogle af de universiteter, der ikke har selveje. Derfor kan jeg sige, at det kan lade sig gøre at operere hurtigt, og derfor vil jeg nok ikke skrive under på det billede, der bliver tegnet, sådan lige på stående fod.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:45

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg må jo sige, at det billede, jeg tegner, er det billede, jeg ser ude på universiteterne. Selvfølgelig vil der være forskelle, der er store forskelle på, hvor stor en grad af bygningerne der er under SEA og de enkelte universiteter, bl.a. DTU, som har selveje i dag. Det er jeg helt enig i.

Men jeg glæder mig bare over, at ministeren så er positiv over for at finde nogle modeller, som er optimale for universiteterne, i det omfang universiteterne går ud og beder om det, for det er jeg faktisk ret sikker på at de gør. De er meget kritiske over for strukturen i SEA, de er meget kritiske over for den måde, man betaler husleje på i det system – det kan ministeren så sige er en påstand fra min side, og det er det selvfølgelig også – og det er også det, jeg hører ude på universiteterne, nemlig at det faktisk er et vældig, vældig tungt system at danse med, som gør, at man på universiteterne opretter paralleladministrationer i forhold til bygningsmassen, netop for at modsvare SEA. Og det giver jo i hvert fald samlet set nogle ekstraomkostninger, som vi lige så godt kunne bruge på bedre uddannelser.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:46

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jamen jeg kan jo ikke andet end sige klart, at det ikke er mig, der forhindrer universiteterne i at opnå selveje af deres bygninger. Der har sådan i nyere tid været en henvendelse – det var, før jeg selv kom til som minister – som er blevet besvaret, og som ikke efterfølgende har ført til, at det pågældende universitet har ønsket at gå videre i processen. Så min dør er åben, hvis nogen ønsker at overgå til selveje. Det har fordele, det har også nogle ulemper, bl.a. i forhold til fleksibiliteten, ved at man så ejer sine bygninger og ikke bare kan komme ud af et lejemål. Men universiteterne er velkomne, hvis de ønsker at indgå i drøftelser om selveje på de vilkår, som gælder i lovgivningen.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren, spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 2255

13) Til skatteministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvordan er ministeren nået frem til, at omsmeltning af flasker er mindre miljøbelastende end genbrug af flasker, da det står i modsætning til Miljøstyrelsens beregninger, som bl.a. fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 204 fra folketingsåret 2008-09, hvor der står, at omsmeltningen af glasskår giver en merudledning af 11.310 t CO₂, 47 t SO₂ og 46 t NO_x i forhold til genbrug af flasker?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:47

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil spørge: Hvordan er ministeren nået frem til, at omsmeltning af flasker er mindre miljøbelastende end genbrug af flasker, da det står i modsætning til Miljøstyrelsens beregninger, som bl.a. fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 204 fra folketingsåret 2008-09, hvor der står, at omsmeltningen af glasskår giver en merudledning af 11.310 t CO₂, 47 t SO₂ og 46 t NO_x i forhold til genbrug af flasker?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:47

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Jeg er umiddelbart enig i, at flasker som udgangspunkt bør genbruges, men selv om det i udgangspositionen ser fornuftigt ud at skylle og genbruge en flaske frem for at producere en ny, er vi nødt til at anskue problemstillingen helhedsorienteret. Indførelsen af EU's kvotesystem betyder, at der er lagt et loft over de samlede CO₂-udledninger inden for kvotesystemet. En stigning i CO₂-udledningen et sted i kvotesystemet betyder lavere udledninger et andet sted i kvotesystemet.

De nye flasker fremstilles på glasværker, der er kvoteomfattet, og netop fordi fremstillingen af flasker er kvoteomfattet, vil en større produktion af nye flasker i EU ikke netto føre til større udledninger af CO₂. Derimod er den energi, der anvendes til skylning og transport af hele flasker m.v., ikke kvoteomfattet. Derfor vil nettoeffekten ved brug af flere nye flasker i stedet for genbrug af brugte, skyllede flasker være et fald i CO₂-udledningerne. Tilsvarende er udledningerne af SO₂ og NO_x fra bl.a. glasværkerne reguleret via internationale aftaler i Europa.

Ved siden af den beskedne miljøeffekt skal man være klar over at afgiften paradoksalt nok koster statskassen penge, hvis den hæves. Det skyldes, at den fungerer som en indirekte statsstøtte til skyllerierne og øger gevinsten ved at grænsehandle. Af samme grund kunne vi ikke bare hæve afgiften igen, for det vil kræve statsstøttegodkendelse fra Europa-Kommissionen.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:49 Kl. 15:52

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak for ministerens svar. Det var jo dejligt at høre, at ministeren snakkede om en lille miljøbelastning ved nye flasker. Det, der undrer mig lidt, er, at når jeg får et svar fra miljøministeren, som nok ved mere om det, end man ved i Skatteministeriet, skriver hun: Miljøstyrelsen oplyser, at det miljømæssigt er bedre at skylle og genbruge vinflaskerne frem for at omsmelte dem, også selv om flaskerne eksporteres til Mellemeuropa. Det skyldes, at man ved at omsmelte flaskerne har et større energiforbrug og dermed større emissioner af CO2, NO_x og SO₂ i forbindelse med omsmeltningen og ved produktionen af nyt glas. Hertil kommer, at omsmeltning af flasker producerer mere affald, og at genanvendelse af affald har lavere prioritet i affaldshierarkiet.

Er skatteministeren enig i det?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:50

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg har ikke selv læst det omtalte svar, men jeg har ikke nogen grund til at være uenig med Miljøministeriet. Jeg har blot redegjort for sammenhængen i forhold til at betragte den her problemstilling helhedsorienteret og anerkende EU's kvotesystem i forhold til nettoeffekter på CO₂-udledning.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:50

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Samtidig snakkede ministeren i sit svar om, at der er glasværker. Der er ét glasværk i Danmark, som laver flasker. Det er nede i Næstved, det hedder Reiling. Reiling har en meget, meget lille kapacitet, og man skal huske på, at hvis flaskegenbruget stopper, er der ét værk i Danmark, som kan omsmelte glas, og allerede nu, fordi der er nogle, der bliver fyret, og fordi der er nogle flaskegenbrugsvirksomheder, som skærer ned, er der flere skår. Det er faktisk sådan, at Reiling ikke kan aftage alle skårene, og derfor er der adskillige virksomheder, som eksporterer deres skår. Afstandsmæssigt eksporterer nogle ned til 100 km syd for Hamborg, og andre eksporterer helt ned til Portugal. Så jeg synes, at miljøbelastningen bliver værre og værre for hver dag.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:51

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen jeg kan blot gentage, at jeg er enig i, at det som udgangspunkt bør være sådan, at flasker genbruges, og det er også regeringens holdning. I forhold til miljøbelastningen tror jeg vi har konkluderet, at det er et komplekst spørgsmål, hvor man er nødt til at anlægge en helhedsbetragtning og dermed også tage kvotesystemet i betragtning. Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er et godt svar, når man går ind for genbrug. For hvis man ikke går ind for genbrug, hvad skal der så gøres? Lige for tiden er det sådan, at de der flaskegenbrugsvirksomheder fyrer deres ansatte, det ved vi godt, og Miljøstyrelsen og Miljøministeriet har også svaret, at det er garanteret, at 18 bliver fyret. Det er, fordi de nu får færre penge, når de skal sælge deres flasker, og derfor går de nedenom og hjem. Derfor vil jeg godt stille ministeren et spørgsmål: Hvis det nu er sådan, at flaskegenbruget i Danmark bryder sammen, er man så med på at tage det op til genovervejelse?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:53

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tør ikke udtale mig om den hypotetiske situation, men jeg vil blot understrege, som jeg også forsøgte at gøre indledningsvis, at man skal huske på, at den afgift, jeg også forventer vi skal drøfte i forbindelse med det næste spørgsmål, ikke bare sådan kan hæves. Det skyldes, dels at det vil koste statskassen penge, dels at det vil være at betragte som statsstøtte og dermed forudsætte en godkendelse fra Europa-Kommissionen.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren og også af hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:53

Spm. nr. S 2257

14) Til skatteministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvorfor har ministeren ikke genoprettet emballageafgiften for vin og spiritus til niveauet før vedtagelsen af lovforslag nr. L 204 fra folketingsåret 2008-09, når nedsættelsen af afgiften betyder, at 200-250 hårdtarbejdende i flaskegenbrugsvirksomheder mister deres arbejde?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:53

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvorfor har ministeren ikke genoprettet emballageafgiften for vin og spiritus til niveauet før vedtagelsen af lovforslag nr. L 204 fra folketingsåret 2008-09, når nedsættelsen af afgiften betyder, at 200-250 hårdtarbejdende i flaskegenbrugsvirksomheder mister deres arbejde?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:54

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet.

Flaskeskylleriernes baggrund for ønsket om en højere afgift på flasker til vin og spiritus er begrundet i, at flaskeskyllerierne får afgiften refunderet, når flaskerne transporteres ud af landet. Afgiften er tidligere betalt typisk af emballagens producent. Det er en del af forretningen for flaskeskyllerierne at sende flasker ud af landet og få refunderet betalt afgift.

Samtidig indebærer en forhøjelse af emballageafgiften på vin- og spiritusflasker et øget incitament til grænsehandel med vin og spiritus, og det koster selvsagt statskassen penge. En forhøjelse af emballageafgiften vil derfor komme flaskeskyllerierne til gode i form af højere refunderet afgiftsbeløb, men vil koste penge for statskassen. Af lovforslaget fra 2009, hvor afgiften blev nedsat til 0,8 kr. pr. flaske, fremgår det, at der var et statsstøtteproblem, i forhold til at flaskebranchen stort set kunne leve af den høje afgift. En afgiftsforhøjelse vil derfor skulle notificeres og godkendes i EU efter statsstøttereglerne, før en eventuel forhøjelse kan få virkning. Det er Skatteministeriets vurdering, at det vil være vanskeligt at opnå en EU-godkendelse.

Jeg er umiddelbart enig i, at som udgangspunkt bør flasker genbruges, men det kan ikke ske med yderligere statstilskud i form af godtgørelse for emballageafgiften. Det er regeringens klare vurdering.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:55

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at det er vigtigt, at vi holder fast ved, at flaskegenbruget skal optrappes i Danmark. Der er noget, der undrer mig, fordi da lovforslaget blev vedtaget, blev der skrevet betænkning, og ifølge betænkningen var der fire partier, som var modstandere af det. Der var syv ting, som de sagde, miljømæssigt, der bliver fyret folk osv. osv. De fire partier var SF, Socialdemokratiet, De Radikale og Enhedslisten. Hvad har ændret sig, siden det blev vedtaget i 2009, hvor man sagde nej til det?

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:56

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som sagt synes jeg, at det er vigtigt med genbrug af flasker, og hele problemstillingen er vigtig at forholde sig til. Det gør regeringen og min gode kollega miljøministeren naturligvis også. Sagen i forhold til emballageafgiften, som der spørges ind til her, er såmænd blot, at hvis den hæves, vil det være at betragte som statsstøtte, og før virkning ville den derfor skulle notificeres af Europa-Kommissionen, inden den eventuelt ville kunne få effekt, og vurderingen er, at det er meget usandsynligt, at en sådan godkendelse ville finde sted. Samtidig ville det koste statskassen penge at hæve denne emballageafgift. Det lyder specielt, at det at hæve en afgift faktisk koster penge, men det er tilfældet her. I en tid, hvor Danmark er i krise, ville det også skulle finansieres.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:57

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at det er godt, at man skal stille spørgsmål ved EU-notifikation, men hvis man ikke spørger, får man ikke noget svar, så derfor synes jeg, at det var det bedste, hvis ministeren kunne prøve at spørge, om man ikke kunne få EU-notifikation for noget som bare det at vende tilbage til niveauet før 2009. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Noget andet er jo, at det er rigtigt, at det koster staten nogle penge. Skatteministeriet har udarbejdet, at det måske koster 50 mio. kr.

Lad os bare sige, at det er rigtig, men det betyder jo, at kommunerne skal betale for at komme af med deres skår. Det er faktisk udregnet sådan, at det er mellem 85 og 100 mio. kr., som kommunerne skal betale for det. Det er jo mere end de 50 mio. kr., som staten skal betale. Er det en mulighed for at tørre det af på kommunerne, eller hvorfor gør man det?

Kl. 15:58

Fierde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:58

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Der er jo ikke tale om, at den nuværende regering har gennemført afgiftsnedsættelsen. Der er tale om, at på spørgsmålet om, hvorvidt emballageafgiften bør sættes op, kan jeg klart svare, at det ville forudsætte en EU-notifikation i forhold til statsstøttegodkendelse. Vurderingen er helt klart, at den ikke ville blive imødekommet, og samtidig ville det skulle finansieres krone for krone i forhold til regeringens almindelige forsigtighedsprincip, som vel i udgangspunktet også støttes af spørgerens parti.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:59

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg til sidst bare spørge ministeren, for jeg kan høre, at han går ind for flaskegenbrug, om man ikke skulle finde andre udveje, hvis man nu ikke kan være med til at hæve afgiften igen. Kunne man så ikke f.eks. snakke med branchen om at finde noget nyt, sådan at man på den måde får flaskegenbruget op på niveau?

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 15:59

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg skal ikke kunne sige, om der skal foretages yderligere tiltag, men spørgeren har ret i, at regeringen naturligvis skal være optaget af problemstillingen i forhold til genbrug af flasker, og regeringen har også en god og konstruktiv dialog med branchen.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, og tak til skatteministeren.

Det næste spørgsmål er til transportministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:00

Spm. nr. S 2244

15) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren, at årsagen til, at lovforslaget om en betalingsmur udskydes gang på gang, er, at der er uenighed internt i regeringen om projektet, eller er det bare et udtryk for, at regeringen endelig har indset, at det kræver langt grundigere forberedelser end først antaget?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:00 Kl. 16:03

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Mener ministeren, at årsagen til, at lovforslaget om en betalingsmur udskydes gang på gang, er, at der er uenighed internt i regeringen om projektet, eller er det bare et udtryk for, at regeringen endelig har indset, at det kræver langt grundigere forberedelser end først antaget?

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:00

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg skal være så venlig at oplyse spørgeren, som måske ikke har nået at følge med i medierne i dag og se TV 2 News og andre ting, om, at der rent faktisk blev indgået en aftale i går aftes imellem regeringspartierne, hvormed vi opgiver betalingsringen. Men så har vi lavet en aftale, som vi vil indbyde andre partier til at være med til, om at sikre, at vi kan få både bedre og billigere kollektiv trafik. De forhandlinger med de andre partier glæder jeg mig rent faktisk til.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:00

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Naturligvis læser jeg også aviser, for der er altid noget interessant at læse. Det vil jeg skam ikke være foruden, så det kan ministeren være helt tryg ved at jeg gør. Jeg følger med i samtlige medier, for der er jo altid nye og spændende løftebrud at læse om næsten hver dag. Det her er så også et løftebrud, kan man sige.

Nu indsender vi jo de her spørgsmål om fredagen, og det ved ministeren også godt. Jeg kunne så have valgt at trække det her spørgsmål tilbage, men jeg valgte alligevel at fastholde det, for jeg synes, det er vigtigt, at man i hvert fald får at vide, hvad det så egentlig er, regeringen vil. Nu kuldsejlede det her betalingsringsprojekt, og det er vi mange der er rigtig, rigtig glade for, ikke mindst borgerne i København, tror jeg. Men hvad vil man så? Det er rigtigt, at regeringen har lagt op til et arbejde, der skal pågå om det. Så i hvert fald med hensyn til første del af spørgsmålet om uenighed internt i regeringen kan jeg så forstå, at der nu er enighed om at gøre noget andet. Så langt så godt.

Men vi har jo også gentagne gange set bl.a. statsministeren været ude at bedyre lige efter valget, at der i hvert fald var to ting, der skulle blive til noget. Den ene var en boligpakke, og den anden var en betalingsring. Der er ingen af tingene, der er blevet til noget, så derfor kan man måske efterhånden vakle en lille smule i troen på, hvad regeringen så egentlig vil. Og kan man så tro på det, de siger de vil nu? Det synes jeg er spændende, og jeg har som sagt fastholdt spørgsmålet for at spørge lidt ind til, hvad det egentlig er, man vil i forhold til det her.

Jeg har kunnet læse mig til, at man vil generere 1 mia. kr., og dem vil man så bruge til nogle prisnedsættelser i den kollektive trafik. Jeg ved ikke, om ministeren kan uddybe det lidt mere, også i forhold til det her kommissionsarbejde. Det vil jeg godt lige spørge lidt til, for vi har jo faktisk i forvejen en analyse, der rækker frem til 2013, netop om mobiliteten i hovedstadsområdet.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil tillade mig at nøjes med at svare på den saglige del af hr. Kim Christiansens spørgsmål og så sige, at det, regeringen lægger op til, er, at vi i forbindelse med leasing af biler vil lave nogle omlægninger, der betyder, at der genereres 1 mia. kr. De penge bliver så brugt i to puljer på hver 500 mio. kr. – 500 mio. kr. til en fornuftig takstnedsættelse og 500 mio. kr. til en forbedring af den kollektive trafik. Det tror jeg at både spørgeren og jeg er klar over at der er behov for. Der er mange steder, hvor der er kapacitetsproblemer. Nu får vi altså genereret en økonomi, så vi år efter år i de kommende år kan få investeret i en både bedre og billigere kollektiv trafik, og det synes jeg er vigtigt.

Samtidig er det sådan, tror jeg, at alle partier, måske minus Venstre, erkender, at der er trængselsproblemer i og omkring København. Det mener vi fortsat der er, og derfor beder vi en kommission om at kigge på de problemer, der er, og hvordan de kan løses. Og der er vi faktisk også lidt åbne over for de partier, der vil være med til det her.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:04

Kim Christiansen (DF):

Med hensyn til trængselsproblematikken tror jeg meget, at det er en oplevet trængsel, for der er jo rigtig mange anlægsarbejder i gang i København, plus at man på andre måder, bl.a. ved at have rød bølge frem for grøn bølge, gør stort set, hvad man kan, for at få bilerne til at holde i kø. Men det er jo et problem, vi skal drøfte sammen med Københavns Kommune. Jeg har også tidligere tilkendegivet over for ministeren, at Dansk Folkeparti gerne deltager i drøftelser om konstruktive løsninger for at lette trængslen i København, når det bare ikke indbefatter en betalingsmur. Så det står vi naturligvis ved.

Med hensyn til leasing vil jeg sige, at det må vi kigge på, og jeg har også i dag i pressen erklæret, at det er vi da positive over for at prøve at kigge på.

Men nu ministeren nævner 500 mio. kr. til materiel. I øjeblikket er vi ved at lave en metrocityring til 21 mia. kr. Den ville tage 42 år at anlægge med de her midler, som ministeren nu vil sætte af til kollektiv trafik, så der når vi da i hvert fald at få slidt materialet op, kan man sige. Og så er der 500 mio. kr. til at sænke billetpriserne. Det er ca. 100 kr. pr. dansker. Mener ministeren, at det er nok?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transport minister en.

Kl. 16:05

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er i hvert fald klart bedre end ingenting. Jeg synes faktisk, at 1 mia. kr. er mange penge, og jeg skal ikke undlade at sige, at jeg er meget glad for, at transportsektoren ved en fornuftig aftale imellem regeringspartierne nu bliver tilført 1 mia. kr. Så er det jo sådan, at dem, der er med til at finde pengene, også efterfølgende kan være med til at udmønte, hvordan de to gange 500 mio. kr. skal bruges. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at også spørgeren er fuldstændig klar over, at en investering i materiel år efter år på 500 mio. kr. rent faktisk også kan rykke noget. Jeg tror, at vi kan gøre noget for de mange passagerer, som i dag står i kø i togene, fordi der ikke er plads nok. Nogle gange oplever man oven i købet, at toget kører forbi, fordi det er fyldt. Så nu får vi altså mulighed for at gøre noget på

en målrettet måde, og det bliver de partier, som er parat til også at finde finansieringen, som kan være med til at udmønte den.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:06

Kim Christiansen (DF):

Jeg takker endnu en gang for alle invitationerne til at være med i det her fremadrettede projekt. Selvfølgelig vil vi også gerne være med til at fordele de penge, hvis vi skal være en del af den politiske kreds, der skal tilvejebringe pengene. Det siger sig selv.

Jeg vil bare lige høre ministeren: Det kan godt være, at 500 mio. kr. er mange penge. Og 1 mia. kr. er mange penge. Vi har jo lige i fællesskab fundet 1,2 mia. kr. til at elektrificere en strækning fra Lunderskov til Esbjerg. Så kan man sige, at for den her 1 mia. kr. kunne man frem for at sænke billetpriserne f.eks. elektrificere hovedstrækningerne i Danmark faktisk inden for en periode på de næste 10 år. Det kunne man gøre for de samme penge. Hvordan vil ministeren prioritere i forhold til at investere i infrastruktur og i forhold til at give billige billetter?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:07

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det ligger helt klart, at det, det handler om, er, at vi får skaffet nogle penge, og dem, der vil være med til at skaffe dem, kan også være med til at udmønte det. Det ligger også helt klart, at det er to puljer, for vi mener det, der står i regeringsgrundlaget, nemlig bedre og billigere kollektiv trafik. Derfor er der 500 mio. kr. til billigere kollektiv trafik og 500 mio. kr. til forbedring af kapaciteten. Dem kan man jo udnytte på mange forskellige måder, og det vil være de partier, som er med til at finde pengene, som også er med til at udmønte dem. 500 mio. kr. på takster er faktisk ret mange penge. Det er rent faktisk sådan, at det beløb, som brugerne af den kollektive trafik betaler, er 8 mia. kr., og der må man altså sige, at 500 mio. kr. faktisk er ret mange penge. Det kan gøres på mange forskellige måder, og jeg tror bestemt, at hvis man gør det klogt, kan man også gøre det mærkbart.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren fra hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 2246

16) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Set i lyset af de store udfordringer, der ligger i at skaffe finansiering til en lang række infrastrukturprojekter, samt at der i årene 2014-2020 vil være brug for yderligere 800 mio. kr. årligt til vejvedligeholdelse, anser ministeren det så for realistisk at bruge mange millioner kroner på anlæg af en betalingsring, hvis provenu er meget usikkert?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:08

Kim Christiansen (DF):

Set i lyset af de store udfordringer, der ligger i at skaffe finansiering til en lang række infrastrukturprojekter, samt at der i årene 2014-2020 vil være brug for yderligere 800 mio. kr. årligt til vejvedligeholdelse, anser ministeren det så for realistisk at bruge mange millioner kroner på anlæg af en betalingsring, hvis provenu er meget usikkert?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:08

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan jo sådan set kun sige, at der ikke kan svares på det spørgsmål nu, for der skal ikke bruges penge på anlægningen af en betalingsring. Det er den beslutning, der blev taget i går aftes, jo udtryk for, og derfor kan jeg ikke svare på det her spørgsmål.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:08

Kim Christiansen (DF):

Det vil jeg så endnu en gang benytte lejligheden til at udtrykke min store glæde over. Men man kan alligevel sige, at der er afsat 800 mio. kr. på finansloven, og har ministeren gjort sig nogle tanker om, hvad de så eventuelt kunne anvendes til i stedet for? Skal de stadig væk forbeholdes den kollektive trafik, eller kunne de bruges til andre af de her gode infrastrukturprojekter? Vi har jo faktisk lagt en del rigtig gode projekter i dvale i øjeblikket, fordi vi netop ingen penge har. Vi har fået at vide ovre i ministeriet, at der ikke er nogen penge i kassen. Derfor kan det selvfølgelig også virke mærkeligt, at man i en sen nattetime kan finde 1 mia. kr., men lad det nu være.

Jeg vil også godt lige sige til ministeren, at med hensyn til de 8 mia. kr., der kommer ind i billetindtægter, kan det lyde af meget med 500 mio. kr., men dertil kommer jo så alt, hvad vi subsidierer den kollektive trafik med i forhold til DSB, regioner og kommuner osv. Det er stadig væk kun 100 kr. pr. dansker, man vil give i lettelser på billetpriserne, og jeg tror ikke, det betyder så meget for den enkelte dansker, at man sparer eksempelvis 1 kr. på en billet. Lad mig nævne, at alene metrocityringen i dag står for 70 millioner rejser om året. Det kan man jo prøve at dividere op i og så se, hvor meget det kan give i besparelser. Så det er altså nok mere symbolsk, og derfor er mit spørgsmål: Kunne man ikke bedre anvende de her penge, der jo trods alt kommer fra bilismen, til måske at lappe nogle huller i nogle veje med og få genereret nogle af de ganske glimrende vejprojekter, som vi jo er fælles om?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:10

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er rigtigt, at der ikke er nogen penge tilbage ovre i Transportministeriet, for hr. Kim Christiansen har brugt dem og har glemt at få fyldt op igen. Jeg vil så gerne medgive, at de blev brugt til gode projekter, men brugt blev de.

Hr. Kim Christiansen ved jo lige så godt som jeg, at de 800 mio. kr. var under forudsætning af en trængselsafgift. Det var et lån, som skulle tilbagebetales, så de penge figurerer ikke længere. Men så er det jo glædeligt, at regeringen er ansvarlig, for vi har nu med aftalen

i går sikret – hvis vi i øvrigt kan finde flertal for det i Folketinget – at der hvert år bliver genereret 500 mio. kr. til materielanskaffelse. Det betyder rent faktisk, at der kan skabes ret meget i de kommende år, når det gælder materiel.

Jeg må så sige, at det måske er en lidt lemfældig omgang med penge, når det er sådan, at man mener, at 500 mio. kr. ikke er ret mange penge, og at 100 kr. pr. dansker ikke er ret mange penge. Jeg vil gerne sige til hr. Kim Christiansen, og det tror jeg nu at hr. Kim Christiansen godt ved, at målrettet kan man få ret meget også til taksterne for de her penge. Men det er jo dem, der er med til at skaffe pengene, som er med til at sikre, at det bliver fornuftigt.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:11

Kim Christiansen (DF):

Det må vi så se på hen ad vejen, vil jeg sige til ministeren. Det, der er min pointe, er, at 100 kr. vel ikke er meget på et år for den enkelte dansker; det er dog et lille beløb set over et helt år.

Jeg kunne så passende spørge ind til – og det ligger måske uden for spørgsmålet, så ministeren er selvfølgelig ikke forpligtet til at svare – om det er regeringens tanke, at der år efter år skal puttes 500 mio. kr. i sænkning af den priserne i den kollektive trafik, for det vil jo gøre, at vi på et eller andet tidspunkt lander i nul, og det er vel ikke hensigten.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:12

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Regeringen vil gerne, at vi har et så godt og billigt kollektivt trafiksystem som overhovedet muligt i Danmark. Derfor er det, vi nu foreslår Folketingets partier, at finde 1 mia. kr. i forbindelse med de leasingaftaler, som jeg omtalte før. Det betyder, at der i realiteten bliver to puljer på 500 mio. kr. – 500 mio. kr. til sænkning af priserne på en forhåbentlig klog og fornuftig måde og 500 mio. kr. til investeringer i kollektiv trafik. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det betyder, at vi kan skabe en anderledes og bedre situation i hele Danmark, når det gælder den kollektive trafik, til glæde for rigtig mange mennesker, som har brug for hver dag at blive transporteret.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:13

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Jeg er meget enig i, at det er vigtigt, at vi har en god og velfungerende kollektiv trafik, men jeg fik ikke svar på, hvornår man så eventuelt vil begynde at generere de her 500 mio. kr. over til noget andet. Er det, når man rammer Villy Søvndals 40 pct., som han annoncerede i sin valgkamp, eller er det et lille stykke tid før, man vil stoppe med at sætte priserne ned?

Nu er vi jo enige om, at vi skal have bedre materiel og bedre kollektiv trafik, men jeg må minde om, at vi har nogle IC4-tog, hvor vi har et lille hængeparti. Ifølge den sidste rapport, vi har fået om deres stand og mulighed for at komme ud at køre med passagerer, vil det alene æde de første 3 års budget op, for den Atkinsrapport, vi begge har studeret nærmere, siger jo, at det kan koste op til 1,6 mia. kr. at få bare IC4-togene på skinner. Så der er brug for pengene.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil lige minde spørgeren om, at hr. Villy Søvndal skal tituleres udenrigsministeren.

Nu er det transportministeren.

Kl. 16:14

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo nemt nok at sige, at man er enig i, at der skal være bedre og billigere offentlig transport, hvis man så ikke også er villig til at finde midlerne til det.

Det er i øvrigt helt rigtigt, som spørgeren siger, at når det gælder IC4-togene, er der en række forsømmelser fra den tidligere regering. De forsømmelser forsøger den nuværende regering også at rette op på.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Kim Christiansen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 17, er trukket tilbage af spørgerne

Så går vi til spørgsmål 18, som er stilet til transportministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 16:14

Spm. nr. S 2247

17) Til transportministeren af:

Inger Støjberg (V):

Kan ministeren bekræfte ligestillings- og kirkeministerens svar på spørgsmål S 1981, hvoraf det fremgår, at Transportministeriet vil ligestillingsvurdere det kommende lovforslag om en trængselsafgift i København, og vil ministeren redegøre for, hvad en sådan ligestillingsvurdering skal vise, før ministeren er klar til at skrinlægge planerne om en betalingsring?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til ligestillings- og kirkeministerens svar på spørgsmål S 1981 den 8. februar 2012.

. (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:14

Spm. nr. S 2249

18) Til transportministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med flere fremtrædende socialdemokratiske ordførere i, at provenuet fra en fremtidig betalingsring ikke hensigtsmæssigt bruges til at sænke prisen på billetter til den kollektive trafik?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til flere socialdemokratiske ordføreres udtalelser i artiklen »S-profiler: Billigere billetter er nyttesløse« bragt i Politiken den 16. februar 2012.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:14 Kl. 16:17

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med flere fremtrædende socialdemokratiske ordførere i, at provenuet fra en fremtidig betalingsring ikke hensigtsmæssigt bruges til at sænke prisen på billetter til den kollektive trafik?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu ved spørgeren også, at der er sket nogle ændringer, siden spørgsmålet blev stillet, men det forhindrer sådan set ikke den diskussion i stadig væk at være aktuel. Og det, regeringen nu tilbyder de partier i Folketinget, der vil være med til det, er at finde 1 mia. kr. om året i forbindelse med en omlægning af reglerne for leasingaftaler og dermed også generere penge til transportområdet i de kommende år. Der vil være 500 mio. kr. til materiel forbedring, hvad der er hårdt tiltrængt, fordi der har været nogle forsømmeligheder i fortiden, og 500 mio. kr. til at sænke priserne på den kollektive trafik. Det vil selvfølgelig blive de partier, som vil være med til at finde finansieringen, som også vil være med til at udmønte det.

Jeg har generelt den holdning, at jeg synes, det er vigtigt, at den kollektive trafik er tilgængelig, og at den er til at betale. Derfor synes jeg sådan set, at billigere kollektiv trafik er en god og ædel målsætning at have, og det skal selvfølgelig også gøres på en klog måde. Men jeg er også sikker på, at de partier, der vil være med til at finde finansiering her, også vil være med til at udmønte det på en klog måde.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:16

Inger Støjberg (V):

Tak. Først og fremmest vil jeg i hvert fald takke ministeren for en tilkendegivelse af, at diskussionen om takstnedsættelser stadig er aktuel. Jeg er udmærket godt klar over, at regeringen har droppet betalingsringen, og det kan jeg sige at både jeg og de øvrige medlemmer af Venstres folketingsgruppe er ualmindelig tilfredse med.

Men når det så er sagt, kan man jo ikke ligefrem sige, at ministeren tog teten i diskussionen om nedsættelse af taksterne. Og når jeg nu spørger til takstnedsættelser, er det jo ikke grebet ud af den blå luft. Det var jo faktisk sådan, at en række fremtrædende socialdemokratiske ordførere i sidste uge var fremme med forskellige argumenter for, hvorfor det slet ikke kan betale sig at sænke taksterne – at det altså slet ikke er det, der får flere ind i busser og tog, men at det tværtimod er en opgradering af den kollektive trafik, der vil få flere mennesker til at bruge kollektive trafikmidler. Det var altså ikke taksterne, der var afgørende.

Nu vælger man så at bruge 0,5 mia. kr. på at sænke taksterne – fuldstændig i modstrid med, må man forstå, hvad den socialdemokratiske folketingsgruppe egentlig ønsker. Det er da egentlig lidt specielt, er det ikke? Man bruger 0,5 mia. kr. på noget, som medlemmer af Folketinget fra ens eget parti siger er fuldstændig unødvendigt og ikke vil hjælpe noget som helst.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det sidste tror jeg er en meget ukorrekt fremstilling af tingene. Jeg forstår måske godt, hvorfor fru Inger Støjberg er meget modstander af, at taksterne skal nedsættes, for fru Inger Støjberg var jo medlem af en regering, som elskede at sætte taksterne op. I den periode, hvor Venstre havde ansvaret, har vi haft år, hvor der har været takststigninger på 9,4 pct. Det er selvfølgelig en holdning at have, at det skal være så dyrt som overhovedet muligt at køre med den kollektive trafik, så det stort set er uopnåeligt for langt de fleste. Det er jo et udtryk for den måde, der blev ført politik på i den forrige regerings tid.

Det er selvfølgelig et synspunkt, som det er agtværdigt at kunne have, men jeg og regeringen har bare det modsatte synspunkt. Derfor står det sådan set meget klart formuleret i regeringsgrundlaget, at det, vi ønsker, er bedre og billigere kollektiv trafik. Med aftalen fra i går, hvis der i øvrigt er et flertal i Folketinget, som ønsker det, har vi god mulighed for at nå begge dele, og det er jeg sådan set rigtig godt tilfreds med.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:18

Inger Støjberg (V):

Nu mente ministeren, at jeg lagde socialdemokratiske ordførere ord i munden. Det har jeg ingenlunde gjort – medmindre citaterne samstemmende er forkerte. Det vil så lyde lidt underligt i mine ører, at man samstemmende har citeret samtlige socialdemokrater, der er stået frem i den her sag, forkert. Jeg vil da gerne læse nogle af de citater, som blev bragt i Politiken, op. Man kan jo tage fru Trine Bramsen, der i øvrigt er formand for Integrationsudvalget – en fremtrædende post – der siger:

Den gængse holdning hos Socialdemokraterne er, at folk hellere vil have forbedret den kollektive trafik end billigere kollektiv trafik.

Så det er jo ikke på nogen måde en stramning, vil jeg sige til ministeren, men det er en stramning, når ministeren siger, at man i den borgerlige regering ønskede, at det skulle være så dyrt som overhovedet muligt. Så nej, der tager ministeren fejl.

Men der er en skærende kontrast, og jeg kan godt forstå det, hvis ministeren er lidt presset. For på den ene side har ministeren en socialdemokratisk gruppe, der ikke ønsker takstnedsættelser, på den anden side har ministeren så Enhedslisten, der jo i dag har brugt ord, som jeg næsten ikke engang kan få over mine læber. Man har sagt, at det var tudetosset, og så har man sagt noget med nogle hatte om regeringen, der ikke skulle forstås som noget positivt. Ministeren er jo voldsomt presset i den her sag, så nu bruger man 0,5 mia. kr., som socialdemokrater siger det er unødvendigt at bruge, og man vil så åbenbart presse Enhedslisten til at gå ind for det her. Det er da lidt mærkeligt.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:20

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, at presset her er, at spørgeren virkelig skal ud i hjørnerne for at kunne formulere et spørgsmål. Jeg kunne høre af den måde, et medlem af den socialdemokratiske folketingsgruppe blev citeret på, at der blev sagt: hellere bedre kollektiv trafik end billigere. Det, det socialdemokratiske medlem nu har fået, er begge dele, altså både bedre og billigere kollektiv trafik. Jeg tror ikke, at fru Inger Støjberg har ret mange muligheder for at finde nogen i den socialdemokrati-

ske folketingsgruppe, som er utilfreds med det, faktisk nærmest tværtimod. Så det var et postulat, fru Inger Støjberg kom med.

Men jeg postulerer jo ikke noget, når jeg siger, at fru Inger Støjberg har været medlem af en regering, som gik ind for, at taksterne skulle være så høje som overhovedet muligt. Det er jo uomtvisteligt, at i bl.a. 2004 steg priserne i den kollektive trafik med 9,4 pct. Men det er jo et ærligt synspunkt at have, at det skal være så dyrt som overhovedet muligt. Det synspunkt har den nuværende regering bare ikke.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:21

Inger Støjberg (V):

Det her nærmer sig nærmest det komiske. Nu mener ministeren så ikke, at han er presset, men så kan man sige, at ministeren er temmelig udfordret af en socialdemokratisk gruppe, der ønsker, at pengene skal bruges på den kollektive trafik og udviklingen af den og ikke til takstnedsættelser. På den anden side har ministeren så Enhedslisten, der siger meget, meget slemme ord om regeringen, som jeg end ikke kan få mig selv til at sige, for det har jeg for stor respekt for regeringsmedlemmerne til, men det var ikke pænt sagt.

Det er jo en vanskelig situation, som regeringen her står i, og jeg vil da bare gerne bede ministeren om her i dag at bekræfte, at de socialdemokratiske medlemmer, der har været fremme med meget skarpe holdninger om, at netop en nedsættelse af taksterne ikke er den rigtige vej at gå, nu bliver sat på plads, og at det så vil være Enhedslisten, der vinder den her kamp.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren

Kl. 16:22

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Man kan altid diskutere, hvori det komiske består, og det kan man have forskellige opfattelser af. Jeg vil bare sige til fru Inger Støjberg, at jeg ikke tror, at man finder nogen i den socialdemokratiske folketingsgruppe, som ikke synes, at det er en rigtig god aftale, som vi nu tilbyder andre partier i Folketinget at være med i, nemlig at sikre både bedre og billigere kollektive trafik. Det er der bred enighed om i Socialdemokratiet.

Jeg er som transportminister rigtig glad for, at jeg nu kan gøre noget på det her område, som i så mange år har været forsømt. Jeg er egentlig også meget tilfreds med at være medlem af en regering, som gerne vil have noget billigere kollektiv trafik i stedet for som den tidligere regering at lade priserne stige med op til 9 pct. om året. Det er bare den forskel, der er på de to regeringer, og jeg er sådan set godt tilfreds med, at jeg er med i den sidste regering, nemlig den regering, som vil have bedre og billigere offentlig transport.

Kl. 16:23

$\textbf{Anden næstformand} \ (S \"{\text{g}} ren \ Espersen) :$

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Inger Støjberg og tak til transportministeren.

Det næste spørgsmål er stilet til social- og integrationsministeren af fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:23

Spm. nr. S 2209

19) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at folk med handicap ikke kan tage den nødvendige hjælp med på ferie på grund af stive paragraffer, jf. artiklen »Handicappede afskåret fra udlandsrejser« i Dagbladet Roskilde den 14. februar 2012, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at mennesker med handicap har lige muligheder for at komme ud at rejse?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:23

Karina Adsbøl (DF):

Tak, formand.

Hvad er ministerens holdning til, at folk med handicap ikke kan tage den nødvendige hjælp med på ferie på grund af stive paragraffer, jævnfør artiklen »Handicappede afskåret fra udlandsrejser« i Dagbladet Roskilde den 14. februar 2012, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at mennesker med handicap har lige muligheder for at komme ud at rejse?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 16:23

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for spørgsmålet, for jeg har jo også selv læst artiklen, og jeg må sige, at selvfølgelig skal man kunne komme på ferie, selv om man har et handicap. Derfor er jeg egentlig også glad for at få spørgsmålet her i spørgetiden, for så får jeg lejlighed til at sige, hvad der er gældende lov. Og det er faktisk sådan, at man kan tage visse af de handicapkompenserende ydelser med sig under et midlertidigt ophold i udlandet, f.eks. BPA-ordningen, som er borgerbetjent assistance, ledsageordningen, hjælpemidler og merudgiftsydelsen. Hvis man er væk i mindre end 1 måned, kan man endda tage hjælpen med uden at søge kommunen på forhånd. Så derfor er jeg ikke enig i, at man ikke har mulighed for at få hjælp til at rejse til udlandet, hvis man har et handicap.

Desuden har mennesker med handicap mulighed for at søge kommunen om hjælp til ekstraomkostninger, som er forbundet med deres kortvarige ferie, og den mulighed gælder, uanset hvilken hjælp man modtager til daglig. Et eksempel på sådanne ekstraomkostninger kunne være udgifter til en hjælper eller særlige udgifter til transport mellem hotel og lufthavn. I alle de her sager gør det sig gældende, at det er kommunerne, der træffer afgørelsen om hjælp til ekstraomkostninger, og det, der skal lægges vægt på, er, om ekstraomkostningerne er særlig påkrævet; det vil sige, om man kan eller ikke kan gennemføre ferien, uden at ekstraomkostningerne bliver kompenseret.

Hvis man som borger modtager en beslutning fra en kommune, der går en imod, altså et afslag, har man mulighed for at gå videre i klagesystemet og dermed påklage afgørelsen i klagesystemet.

Det vil sige, at når jeg summer op, må jeg konstatere, at reglerne er sådan, at man har mulighed for at bevare visse typer af hjælp under et udlandsophold, ligesom man har mulighed for at få økonomisk tilskud ved kortvarig ferie. Og dermed er jeg glad for at kunne sige, at præmissen for spørgsmålet synes jeg er lidt forfejlet. Man kan godt tage på ferie.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:25

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er da ked af, at ministeren føler, at præmissen for spørgsmålet er forkert, for der er jo en grund til, at Dagbladet Roskilde laver den her historie. Den kommer jo ikke ud af det blå. I § 2 står der helt konkret, nu skal jeg lige finde det:

»Socialministeren fastsætter regler om, hvilke ydelser efter denne lov der kan medtages under midlertidige ophold i udlandet, og om betingelserne herfor.«

Det vil sige, at det jo ikke er alle, der kan det. F.eks. var det § 83, hun var visiteret til, og der kan man jo ikke tage hjælpen med på ferie; det er jo det, de også skriver i Dagbladet Roskilde. Der er forskel på det. Er man visiteret til en BPA-ordning, en borgerstyret personlig assistance – det er en § 96 – har man ifølge den ganske rigtigt mulighed for at tage på den her ferie. Men der er jo også en grund til, at Dansk Handicap Forbund skriver på deres hjemmeside:

»Desværre er det sådan, at kommunen selv må afgøre, om de vil betale de merudgifter, som er forbundet med at tage ledsager eller hjælpere med.

Tager man sin ledsager eller hjælper med får man altså betalt lønnen ligesom under ophold i Danmark, men man skal som oftest selv betale udgifter til hjælpernes rejse.«

Den her historie kommer jo ikke ud af det blå, så i Dansk Folkeparti vil vi da i hvert fald gerne høre, om ministeren mener, lovgivningen er tilstrækkelig på det her område, eller om det er rigtigt, at reglerne, som der står, er stive paragraffer.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:27

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Når man ikke kan få mulighed for at få rejser betalt efter § 83, er det, fordi § 83 er en paragraf, hvorefter man er bevilget hjælp til ydelser i hjemmet, og hjemmet defineres som bopælen, og ikke når man rejser. Men jeg vil gerne sige, som jeg sagde i mit første svar: Man har mulighed for også at søge til at få en hjælper med, man har mulighed for at søge til ekstraomkostninger.

Når spørgeren siger, det er besværligt, at det er kommunerne, der skal afgøre det, bliver jeg nødt til at sige, at sådan er det jo, for vi har kommunalt selvstyre, og det er kommunerne, der skal tage stilling til de individuelle, konkrete ansøgninger, der ligger. Men som jeg også sagde i mit første svar: Hvis man modtager et svar som borger, man ikke er glad for eller tilfreds med, eller som man synes er urimeligt, kan man påklage afgørelsen via klagesystemet.

Men for at slå det fast endnu en gang: Der er mulighed for at modtage hjælp, der er mulighed for at medtage hjælpen, også til udlandet, og man kan også få særlige omkostninger dækket, så man har mulighed for at tage på ferie.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:28

Karina Adsbøl (DF):

Skal jeg forstå ministeren sådan, at hun ikke mener, at en forenkling af reglerne er nødvendig i det her tilfælde? Og skal jeg forstå ministeren sådan, at det er tilfredsstillende, at der sidder en borger her, som ikke kan komme på ferie?

Jeg vil lige fortælle, at Dansk Folkeparti jo på finansloven for 2010 fik oprettet en pulje til, at også handicappede børn og familier kunne komme på ferie.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre: Nu når det er kommunerne, der bestemmer, om borgere kan komme på ferie, og når det er op til deres økonomi – og den er jo rimelig presset i øjeblikket, det ved vi alle sammen – kunne ministeren så måske tænke sig, at der blev oprettet en særskilt pulje til det her område?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:29

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Spørgeren spørger til, om man skal oprette en særlig pulje til noget, der i forvejen ligger i kommunerne. Altså, det er selvfølgelig en drøftelse, man kan tage, eksempelvis i satspuljekredsen, og sige: Ønsker man at sætte noget særligt af til det her? Men det vil jo bare have den konsekvens, at man måske i kommunerne så vil sige, at de udgifter, de i dag har, vil de ikke længere have, hvis ikke de får dem dækket af den her særlige pulje.

Som jeg har redegjort for, er der mulighed for at tage på ferie, og det skal der også være. Det skal naturligvis være sådan, at selv om man har et handicap, kan man tage på ferie, og derfor er reglerne også sådan, at man kan tage sin hjælp med, og at man eksempelvis kan få ekstraomkostninger betalt. Men det kræver naturligvis, at man laver en ansøgning, og at ansøgningen bliver behandlet i kommunen. Og som jeg har sagt nogle gange nu: Hvis ansøgningen ikke bliver godkendt eller imødekommet, kan den påklages.

Der er forskellige paragraffer, som man kan modtage hjælp efter, og derfor er der også forskellige typer af hjælp, man kan medtage til udlandet. Nogle kan man medtage, andre kan man ikke. Man kan ikke medtage sin hjemmehjælp, som man har fået til at være i hjemmet, og omvendt er det muligt at få en ledsager med efter ledsageordningen i § 97, fordi formålet netop er ledsagelse til aktiviteter uden for hjemmet. Et andet eksempel er BPA, hvor borgeren selv har ansat sine hjælpere, og dem har borgeren også mulighed for at få med til udlandet.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:30

Karina Adsbøl (DF):

Men synes ministeren så ikke, det er underligt, at der kommer sådan en artikel i Dagbladet Roskilde om, at handicappede ikke kan rejse ud? Altså, det giver da stof til eftertanke om, om reglerne er, som de skal være. Så kan vi jo tænke på, at der måske sidder en sagsbehandler derude, som kan bestemme, om den borger, som har et handicap, kan få lov til at komme ud at rejse. Det er måske også en svær situation for en sagsbehandler eller en socialrådgiver at sidde i, hvis hun har nogle overordnede, som har givet hende nogle økonomiske redskaber og noget, hun må arbejde ud fra. Hun har nogle rammer, hun også skal overholde.

Så også for at hjælpe socialrådgiveren kunne det måske være en fordel, at der blev oprettet noget ekstra med en pulje til det her område, så sagsbehandleren ikke skal sidde og være bussemand og afvise, at den her borger kan komme ud at rejse, som Dagbladet Roskilde har skrevet om tirsdag den 14. februar 2012.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:31

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nu siger spørgeren, at det ikke kommer ud af det blå. Nogle gange er der ting, der er misforstået eller kommer ud af det blå. Eksempelvis hørte jeg selv i radioen i sidste uge, at jeg som minister ikke havde nogen kommentarer til den her historie, fordi jeg var på skiferie. Jeg har aldrig været på skiferie, og jeg var heller ikke på skiferie i sidste uge.

Når det så er slået fast, vil jeg gerne sige, når jeg bliver spurgt en gang til, hvorfor jeg ikke vil lave reglerne om, at det er, fordi vi har regler. Vi har allerede regler, som gør det muligt at søge om at få hjælp til de ekstraomkostninger, der kan være forbundet med, at en handicappet skal på ferie, og det gælder, uanset hvilken hjælp den enkelte får til daglig. Men det er en forudsætning for at få hjælp til de ekstraomkostninger, at støtten er særlig påkrævet eller en afgørende forudsætning for, at ferien kan gennemføres. Modtager man som handicappet et afslag på den hjælp, man ønsker, kan man påklage det i systemet.

Jeg synes ikke, det er udtryk for et generelt problem. Det er ikke noget, jeg hører. Jeg har hørt om det i forbindelse med den her artikel, som jeg naturligvis har læst. Jeg vil også sige, at jeg ikke kan gå ind i konkrete sager, men man skal behandle folk ordentligt, og derfor har vi også et klagesystem, så hvis man oplever ikke at blive ordentligt behandlet, har man mulighed for at gå videre med sagen. For spørgeren har naturligvis ret i, at handicappede også skal have mulighed for at tage på ferie.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Karina Adsbøl.

Det næste og sidste spørgsmål er ligeledes til social- og integrationsministeren og er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:33

Spm. nr. S 2242

20) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvilket signal sender det – efter ministerens opfattelse – i forhold til integrationen af indvandrere og efterkommere heraf, at Socialdemokratiet har Muhammed Aslam som partimedlem og siddende i Københavns Borgerrepræsentation?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:33

Martin Henriksen (DF):

Tak, formand.

Hvilket signal sender det – efter ministerens opfattelse – i forhold til integrationen af indvandrere og efterkommere heraf, at Socialdemokratiet har Muhammed Aslam som partimedlem og siddende i Københavns Borgerrepræsentation?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 16:33

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Hvilket signal sender det? Jeg er meget klar over, at spørgeren går meget op i signaler. Jeg synes naturligvis, det er vigtigt at slå fast, at signal- og symbolpolitik er noget, som Dansk Folkeparti har haft stående højt på dagsordenen i de sidste 10 år. Desværre står man jo så nu, som jeg gør, som integrationsminister og har overtaget en inte-

grationsindsats, som så desværre bærer præg af, at man mest har haft fokus på signaler og symboler.

Jeg vil gerne sige, at i det spørgsmål, jeg bliver stillet, bliver jeg spurgt om en enkeltperson. Det synes jeg faktisk er lidt på kanten af at føre kontrol med regeringen. Når det så er sagt, vil jeg gerne sige, at når spørgeren spørger til, hvordan vi har folk opstillet i Socialdemokratiet, er det egentlig også er nyt for mig, at det er noget, der interesserer spørgeren, hvordan de demokratiske opstillingsregler er i mit parti. Jeg kan jo så oplyse, at jeg er social- og integrationsminister, jeg er ikke minister for opstillingslister, men det er sådan, at er man medlem af vores parti, bliver man indstillet af et demokratisk forum, så kan man optages til valg. Sådan gælder det hos os, sådan tror jeg det gælder rigtig mange andre steder, og sådan er det.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:34

Martin Henriksen (DF):

Det var dog et usædvanlig dårligt svar, det må jeg sige. Vi har at gøre med integrationsministeren, og vi har at gøre med det faktum, at en repræsentant for Socialdemokratiet, Muhammed Aslam, beboerformand i Mjølnerparken, f.eks. over for Berlingske Tidende klart har givet udtryk for, at parallelle retssystemer faktisk er noget, der praktiseres f.eks. i Mjølnerparken. Hvilket signal sender det? Det er jo ikke bare et signal, det er rent faktisk en person, som tilkendegiver, at der foregår noget konkret i Mjølnerparken, som ministeren selv har været ude at fordømme. Det er ministerens partikollega, som giver udtryk for det. Det ønsker ministeren så at feje til side med en eller anden diskussion om nogle opstillingsregler osv. Det synes jeg ærlig talt er for tyndt.

Der har også været en artikel i Weekendavisen, der beskriver, hvordan Muhammed Aslam udøver social kontrol over beboerne i Mjølnerparken. Social kontrol er noget, som integrationsministeren har været ude at tage kraftig afstand fra og fordømme. Ministeren, kan jeg forstå, synes, det er plat og helt utilstedeligt, at Folketinget beskæftiger sig med, at der er en beboerformand, som rent faktisk er involveret i de her ting. Vil ministeren ikke trække sit første svar tilbage?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:35

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes ikke, jeg gav noget dårligt svar. Jeg synes, at jeg svarede på det, jeg blev spurgt om. Jeg blev spurgt om, hvilke signaler det sender. Jeg er ikke signalminister, jeg er ikke minister for opstillingslister. Jeg kan redegøre for, hvordan man kan melde sig ind i Socialdemokraterne. Det kan man, hvis man bakker op om vores partiprogram, og hvis man vil overholde vores love, så har man mulighed for at være medlem. Så kan man blive indstillet til valg af et demokratisk organ. Det vil typisk være en generalforsamling. Så kan man komme på stemmesedlen, og så er det op til borgerne at vælge, hvem man skal sætte sit kryds ved. Dem, der får flest krydser, er dem, der opnår valg og dermed er demokratisk valgt. Sådan er det.

Når jeg så bliver spurgt om parallelle retsopfattelser, er det jo korrekt, som spørgeren har noteret sig, at det er jeg imod. Derfor har regeringen også en strategi på vej om, hvad vi eksempelvis kan gøre i forhold til de unge mennesker, der bliver presset ind i et ægteskabslignende forhold, de såkaldte niqabforhold. Den kommer vi med i løbet af foråret. Det er regeringens politik, det er min politik, og det er den, vi lægger frem.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:36

Martin Henriksen (DF):

Men ministeren er jo minister for signaler. Der var jo en redegørelse i Jyllands-Posten for ganske nylig, der viste, at ministeren faktisk ikke har ansvar for store dele af integrationen, så jeg synes nu godt, at ministeren kunne være lidt mere klar på, hvad der egentlig er ministerens holdning, og sende et signal om, at det, som den socialdemokratiske beboerformand for Mjølnerparken har gang i, er uacceptabelt. Han har bekræftet over for Berlingske Tidende, at der er parallelle retssystemer, der er artikler, der beskriver, at han er med til at udøve social kontrol over for beboerne i Mjølnerparken.

Det er ting, som integrationsministeren selv har været ude at tage afstand fra, og det er ting, som integrationsministeren selv har været ude at sige, at det skal vi bekæmpe, og så er der en partikollega, som er involveret i noget af det samme, giver det ikke anledning til, at man fra ministerens side klart slår fast, at det selvfølgelig sender et meget uheldigt signal, når man som partimedlem og parti står og siger, at det skal vi tage afstand fra, og så har et partimedlem, som er involveret i noget, der minder om det, man ønsker at tage afstand fra?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:37

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at der jo igen bliver spurgt til et konkret medlem af Socialdemokraterne, et menneske, som jeg faktisk ikke kender. Jeg har heller ikke rigtig forudsætning for at udtale mig om de spørgsmål, jeg bliver stillet; og det endda, selv om jeg også synes, at det er på kanten af, hvad man kan sige er at føre kontrol med regeringen. Jeg føler egentlig ikke, at jeg rigtig kan bidrage med meget i den her debat.

Det, som jeg kan sige, og det, som jeg tror, at vi har tilfælles, er, at uanset om man er socialdemokrat eller er medlem af Dansk Folkeparti, er vi nogle store partier. Der er mange, der kan melde sig ind. Vi tager imod folk, fordi vi gerne vil have, at folk er aktive i vores demokrati. Nogle gange findes der folk hos Socialdemokraterne det kan jeg godt afsløre uden at sige for meget – som jeg er uenig med. Man kan også finde folk hos Socialdemokraterne, som er uenig med mig. Jeg tror, det samme gør sig gældende for hr. Martin Henriksen. Når hr. Martin Henriksen møder medlemmer af Dansk Folkeparti, vil der være nogle, hvor hr. Martin Henriksen siger: Det var dog fantastisk, hold da op, hvor er de dygtige og geniale. Så vil der være andre, hvor hr. Martin Henriksen siger: Uha, det er ikke godt. Sådan er det. Men jeg tror heller ikke, at hr. Martin Henriksen har lyst til at stå på mål for at skulle forsvare eller forklare eller redegøre for, hvad samtlige medlemmer af Dansk Folkeparti står for eller gør eller siger. Sådan er demokratiet.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:39

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

nok ikke et medlemskab, der varede specielt længe. Det er jo, fordi der er nogle ting, som det er beskrevet at han har bekræftet eksisterer på et område, som han er ansvarlig for på forskellig vis. Flere artikler har beskrevet, at han har gang i nogle ting, som integrationsministeren som repræsentant for regeringen og Socialdemokratiet har været ude at tage kraftig afstand fra. Set i det lys må ministeren da kunne se, at det er noget dobbeltmoralsk, at man på den ene side tager afstand fra parallelle retsopfattelser, parallelle retssystemer, tager afstand fra social kontrol, og samtidig har man så et medlem, som sidder i Københavns Borgerrepræsentation, som er involveret i nogle af de ting, som man ude i offentligheden tager afstand fra.

Derfor stiller jeg bare spørgsmålet en gang til, og jeg håber, at jeg kan få et klart svar på: Hvilket signal mener integrationsministeren, at det sender? Man kan jo ikke mene, at det sender et godt signal. Det sender da et dårligt signal i forhold til integrationen af indvandrere og efterkommere i det danske samfund. Det er åbenlyst.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige en gang til, at jeg i virkeligheden finder det lidt på kanten, at man som medlem af Folketinget beder regeringen redegøre for synspunkter, som vedrører en enkeltperson. Det er en enkeltperson, der ikke har mulighed for selv at komme til orde, en enkeltperson, som ikke har mulighed for selv at deltage i den debat, der er om vedkommende. Jeg synes faktisk, at det skal overvejes. Jeg vil næsten opfordre til, at Præsidiet tager en drøftelse af, om man egentlig synes, at det her er det rette forum, hvori vi skal stå og diskutere enkeltindivider i det danske samfund, som ikke har mulighed for at komme til orde. Jeg må for mit eget vedkommende sige, at jeg synes, det er på kanten.

Når det så er sagt, vil jeg naturligvis gerne redegøre for regeringens holdninger. Vi går ikke ind for social kontrol; vi går ikke ind for tvangsægteskaber; vi går ikke ind for sharialovgivning – for blød sharia, for hård sharia, for nogen som helst form for sharia. Vi har en strategi på vej, som kommer meget snart, for, hvad man kan gøre med parallelle retsopfattelser; vi har fået lavet en rapport, der viser, at det primært findes på det familieretlige område, og der vil vi se på, hvad man kan gøre. Vi har en kortlægning af det ekstremistiske miljø på vej, vi har en integrationsreform på vej, hvor vi laver integrationsbarometer; vi sørger for, at der kommer mindre kriminalitet, og at flere kommer i uddannelse. Vi har nedsat et tværministerielt udvalg i regeringen, som kommer med nogle bud på, hvad det er, der skal til. Med andre ord: Vi tager integrationen alvorligt. Signalerne overlader vi til andre.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Martin Henriksen, og tak til social- og integrationsministeren. Det, som ministeren opfordrede os til, skal nok blive taget ad notam.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:41

Martin Henriksen (DF):

Det har vi nu nok prøvet et par gange i Dansk Folkeparti. Men jeg vil sige, at hvis Muhammed Aslam var medlem af Dansk Folkeparti, tror jeg ikke, at jeg tager munden for fuld, når jeg siger, at så var det Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 23. februar 2012 kl 10 00

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:42).